

List

Revija za
kulturalna in
druga
vprašanja
Občine
Šoštanj
in širše.

► Intervju s predsednikom in
poveljnikom PGD Šoštanj - mesto

8

18

26

36

ISSN 1581-8373

Poštnina
plačana pri
pošti 3325
Šoštanj

LETO XIX
ŠT. 10
30. OKTOBER 2014
1,60 EUR

TEŠ 6 S POLNO PARO str. 8
NOV VRTEC JE SUPER! str. 18
TABORNIŠKA SREČANJA str. 26
MALI IN VELIKI KOLESARJI V RAVNAH str. 36

Ganljiva
zgodba o
šoštanjskem
dečku

RAZDVOJENO SRCE

CORNELL BORCHERS • YVONNE MITCHELL • ARMIN DAHLEN • ALEXANDER KNOX

EALING STUDIOS

A MICHAEL BALCON

Režija: Charles Crichton

Michael Truman

Jack Whittingham

Vabilo

KNJIŽNICA VILENJE

12. 11. 2014 ob 18. uri, Mestna knjižnica Šoštanj

Razdvojeno srce – otvoritev razstave o Ivanu Pirečniku, dečku, ukradenem med drugo svetovno vojno

Ivan Pirečnik se je rodil leta 1941 v Šoštanju. Njegov oče je bil kmalu za tem ustreljen kot talec zaradi sodelovanja s partizani, mati pa odpeljana v Auschwitz. Dečka Ivana so nasilno ločili od matere, kasneje pa sta ga posvojila zakonca Sirsch iz Nemčije. Sedem let po koncu vojne se je Ivan po razsodbi ameriškega sodišča vrnil v domovino. O tem so poročali številni domači in tuji mediji. Pirečnikova zgodba je poustvarjena v britanskem filmu Razdvojeno srce (1954) in romanu Antona Ingoliča Deček z dvema imenoma (1955).

13. 11. 2014 ob 17. uri, Vila Mayer, Šoštanj

Razdvojeno srce – okrogla miza o Ivanu Pirečniku, ukradenih otrocih in filmu

Sodelujejo: dr. Janez Žmavc, Maja Weiss, dr. Tone Kregar, Štefan Szabo, Špela Poles in Vlado Vrbič

13. 11. 2014 ob 19. uri, Kulturni dom Šoštanj

Razdvojeno srce – filmska predstava natanko šestdeset let po premieri

Projekcija britanskega celovečernega filma Razdvojeno srce (The Divided Heart, 1954), 89 min, producent: Michael Truman, režija: Charles Crichton, scenarij: Jack Whittingham in Richard Hughes, glasba: Georges Auric, distribucija: Ealing Studios. Ogled filma v dvorani omogoča Zavod za kulturo Šoštanj.

Dogodke sta pripravila Knjižnica Velenje in Vila Mayer (Občina Šoštanj).

Vabljeni!

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko Menih,
župan.

Odgovorni urednik

Peter Rezman

*Kritične pripombe na vsebino ali
obliko Lista bodo dosegle svoj na-
men le, če jih boste posredovali
ustno ali s kratkim sporočilom na
telefon 041-987-634, ali na e-naslov
peter.rezman@gmail.com.*

Vodenje redakcije

mag. Milojka Bačovnik Komprej

Jezikovni pregled

ZUK Rezman

Oblikovanje, prelom strani

Media Center, Marko Gorjup s.p.

Tisk

Eurograf d.o.o.

Naklada

700 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke
za LIST št. 11 (november 2014),
pošljete najkasneje do 17. novembra
2014 na elektronski naslov:
list.revija@gmail.com

Oglasno trženje prostora v Listu:
Zavod TLA, e-pošta: zavod@tla.si

Foto naslovnice: Amadeja Komprej

Foto na zadnji strani: Jože Miklavc,
arhiv Vrtca Šoštanj, arhiv Občine,
arhiv RPG, arhiv MS, Dejan Tonkli

Naša občina	4
Reportaža	10
Intervju	12
Pogovor	15
Arhitektura	16
Vrtec	18
Napovednik	20
Dogodki in ljudje	22
Zimzelen	27
Podoba kulture	28
Vila Mayer	29
Portreti mladih Šoštanjčanov	30
Muzej	32
Šport in rekreacija	36
Cerkev	39
Jesenski utrinki	40

Ansambel Spev, ki deluje že 12 let, tudi letos vabi na **veliki koncert ansambla Spev - Po Slakovi poti 2014**, ki bo v **Rdeči dvorani Velenje, v petek, 21.11. 2014 ob 20.00 uri**. Poleg ansambla Spev bodo nastopili številni priznani ansambli. Pridružite se, vstopnice so še v prodaji, preverite na njihovih spletni strani ansambel.spev.com.

Vilma Fece je častna občanka Občine Šoštanj

Ob občinskem prazniku, 30. septembru, je v Kulturnem domu v Šoštanju potekala osrednja slovesnost s svečano sejo Občinskega sveta. Osrednji govornik na svečani seji je bil župan Občine Šoštanj Darko Menih.

Foto: arhiv

Kulturni program so pripravili člani Mešanega pevskega zbora Svoboda Šoštanj in Pihalni orkester Zarja Šoštanj ter otroci Vrtca Šoštanj, ki so se predstavili s pevskim zborom in folklorno skupino. Zalika Mikuž pa je pripravila desetminutni film o preteklem dogajanju v Občini Šoštanj.

Občinski praznik je tudi priložnost za zahvalo tistim, ki za skupnost naredijo več, kot se od njih pričakuje in torej priložnost, ko jim čestita župan in jim podeli priznanja.

Foto: arhiv

Plaketo Občine Šoštanj so prejeli Leopold Kušar, dolgoletni predsednik Društva upokojencev Šoštanj, Janez Napotnik, ki med drugim kot filmski ustvarjalec skrbi, da dogodki iz šoštanjske občine ne gredo v pozabo, in Elica Završnik, dolgoletna aktivna članica KTD Kulturnica Gaberke.

Priznanje Občine Šoštanj za leto 2014 so prejeli Miran Aplinc, kustos Muzeja usnjarstva na Slovenskem in njegova gonilna sila, ki se je izjemno poglobil v poznavanje usnjarske tradicije v Šoštanju, Zvonko Ledinek, ki že polnih 32 let v PO Zarja skrbi, da so note pravilno in lepo urejene, poleg tega je tudi najbolj vesten pri obiskovanju vaj, in Ribiška družina Paka za izjemno skrb za varstvo voda in človekovega naravnega okolja

ter prenašanje znanja in ljubezni do narave na mlajše rodove.

Najvišje občinsko priznanje in s tem naziv ČASTNA OBČANKA Občine Šoštanj je prejela mag. Vilma Fece.

»Vilma Fece aktivno sodeluje v lokalnem okolju na več področjih. Že tretji mandat je svetnica v občinskem svetu, kjer s svojim strokovnim znanjem pomembno pripomore pri projektih s področja gospodarstva, okolja in prostora. Njeno delovanje je usmerjeno v dobrobit vseh prebivalcev, saj se zavzema za celostni razvoj občine Šoštanj.

Kot predsednica Sveta Krajevne skupnosti Šoštanj je prevzela, dopolnjevala in nadgrajevala delo v smeri obnove fasad, izgradnje kolesarske infrastrukture, izgradnje Tresimirjevega parka, ohranjanja kulturne dediščine, revitalizacije Pustega gradu, muzejske dejavnosti, združevanja društev in sodelovanja med krajevnimi skupnostmi. Vilma Fece je s svojim strokovnim znanjem, jasno vizijo in aktivnim delom na mnogih področjih pustila velik pečat pri razvoju mesta in okolice.«

Vsako leto župan Občine Šoštanj Darko Menih podeli tudi posebna priznanja župana, ta so letos prejeli:

Davor Plamberger, ustanovni član tolkalne skupine STOP in tudi dobitnik nagrade Prešernovega sklada, Karl Judež, aktivni član PGD Gaberke, krajevne organizacije Rdečega križa in tudi nekdanji član sveta KS Gaberke, Herman Mrak, aktiven pri delovanju različnih društev v Lokovici, med drugim zgledno skrbi za lokoviški Dom krajanov, kjer biva; glasbenica Barbara Spital, flautistka, ki se je tudi mednarodno uveljavila, in smučarski skakalec Aljaž Osterc, ki kot mladinec že dosega odlične rezultate na domačem in mednarodnem prizorišču.

Govor župana Darka Meniha ob občinskem prazniku:

Spoštovane občinske svetnice in svetniki, spoštovane občanke in občani!

Nikomur ni dodeljena kaka pravica, ne da bi imel hkrati tudi odgovornosti in tega smo se na Občinski upravi in verjamem tudi vi svetniki, tako občinski kot krajevni, zelo zavedali. Lokalno samoupravo, tudi s pomočjo medijev, ves čas prikazujejo kot zapravljanje denarja, pa čeprav Občina skrbi za vrsto ključnih področij, od osnovnega šolstva do komunale. Kar koli smo načrtovali, vedno se je pojavilo nekaj takih, ki so bili proti, če ni šlo drugače tudi s tako imenovanimi civilnimi pobudami. Vemo pa, da marsikdo pod krinko zaskrbljenosti skriva svoje osebne interese. Zato sem vedno poudarjal, da je zelo pomembno ustvariti medsebojno zaupanje in kulturni dialog.

Po skoraj dvajsetih letih zopet samostojne občine Šoštanj še vedno nismo uspeli pridobiti nazaj vse, kar nam je bilo vzeto, še vedno nismo na stopnji razvoja, ki nam pripada. Upam, da bo nova vlada, katere ena od osnovnih usmeritev je decentralizacija v regionalni politiki, kaj pripomogla tudi našemu hitrejšemu razvoju: osamosvojitve zdravstvenega doma, dežurna zdravstvena in lekarniška dejavnost, sedež energetika, policijska postaja, renta, hitrejša reševanje prostorskih aktov in še bi lahko našteval.

V Šoštanju imamo marsikaj: naravne danosti, izzive hribovja in voda, kulturno dediščino in zgodovinske dogodke, vendar v zadnjih letih zgleda, kot da se je narava zarotila proti nam. Čas, v katerem živimo, nam prinaša velike klimatske ekstreme, mednje sodijo obilne padavine in s tem povezane poplave, plazovi, žled in suša, ki povzročajo škodo na infrastrukturi in stanovanjskih objektih. Plazovi julija 2009, poplave avgusta in septembra 2010 in 2012, suša 2012, žled februarja 2014 in znova poplave in plazovi v septembru 2014. Tako smo sanirali 11 plazov, ki so nastali pred letom 2007, od 2007 do 2014 pa 56 plazov, za kar smo porabili 5 milijonov evrov. Veliko plazov še čaka na sanacijo. Pristopili smo tudi k izvedbi protipoplavnih ukrepov za zaščito potencialno nevarnega področja. Občina bo financirala izgradnjo vodnih korit, sanacijo v območju železniškega pasu pa bodo financirale

Slovenske železnice.

Prvi, ki v vseh naravnih nesrečah priskočijo na pomoč, so člani civilne zaščite in gasilci, ki so odlično izurjeni in opremljeni. Občina je v osmih letih za ta namen nabavila 9 vozil in en čoln, dodatno opremo, kot so agregati, črpalke, motorne in teleskopske žage, dereze, gozdarске obleke s čeladami, plačali smo gorivo in refundacijo za odsotnosti iz služb, prav tako smo povečali sredstva za delovanja vseh štirih društev od 60.000 evrov na 80.000 evrov. Ponosni smo na gasilce in številna druga humanitarna društva, na podjetja in posameznike, ki so v teh težkih situacijah pomagali.

Glede na to, da je občina po površini večja kot sta na primer mestna občina Velenje ali mestna občina Celje, je velik problem infrastruktura. V teh letih smo asfaltirali 38,110 km cestišč in urejevali številne gozdne poti. Velik poudarek smo dali na javno kanalizacijo in vodooskrbo. Lahko se pohvalim, da je v mestu 97% gospodinjstev priključeno na javno kanalizacijo, v Lokovici, Topolšici, Skorno-Florjan in Gaberke pa povprečno 45%, kar je zelo veliko glede na velike oddaljenosti. Javna vodooskrba je v mestu pokrita 100%, Ravne, Gaberke, Topolšica, Lokovica, Skorno – Florjan pa preko 90%.

Zgradili smo priključke na toplovodno omrežje v Spodnji in Zgornji Lokovici, nekaterih predelih v Šoštanju in Topolšici. Trenutno končujemo dva projekta, ki sta bila sofinancirana iz evropskih kohezijskih skladov: Odvajanje in čiščenje odpadnih vod v Šaleški dolini ter Celovita oskrba s pitno vodo v Šaleški dolini.

Veliko pozornost smo namenili objektom kulturne dediščine, ki so pomemben del našega družbenega utripa in identitete: ureditev Vile Mayer, izgradnja Muzeja usnjarstva na Slovenskem in obnova vseh spominskih obeležij v občini.

Vsa leta smo glede na težko gospodarsko situacijo povečevali sredstva za socialo in varstvo občanov. Pomagali smo pri projektu Zimzelen, podpirali obstoj bolnišnice Topolšica, lani smo v občinski zgradbi odprli mestno blagajno, letos smo ustanovili Medgeneracijsko središče.

Tako finančno kot materialno smo skrbeli za redno delovanje številnih društev. Zgradili smo tri domove: REKS v Ravnah, Dom krajanov in gasilni dom v Topolšici ter Dom krajanov v Zavodnju ter dokončali Dom krajanov v Florjanu. 2011 smo kupili prireditveni šotor, 2013 120 miz in klopi in letos še tovornjak za hranjenje in prevoz šotora. Popravili in sodobno opremili smo Kulturni dom, do konca obnovili Zdravstveni dom z okolico, s PILON centrom smo pridobili trgovski center, velike prostore za knjižnico, moderno kegljišče in garažno hišo. Pomagali smo pri ureditvah športnih igrišč po krajevnih skupnostih, 2007 smo začeli s projektom

Praviljično mesto z drsališčem na rokometnem igrišču, ki smo ga obnovili, zgradili smo nogometno igrišče z umetno travo, na žalost pa zaradi preusmerjanja finančnih sredstev ob naravnih nesrečah nismo mogli dokončati športni center Široko. Pričenjamo z izgradnjo športnega parka Tresimir.

Med zadnje najuspešnejše projekte lahko prav gotovo štejem izgradnjo novega 16 oddelčnega vrtca po sistemu javno – zasebno partnerstvo. Odplačali smo telovadnico OŠ Karla Destovnika Kajuha in omogočili še nadaljnje delovanje obeh podružničnih šol.

Pripravljenih imamo še nekaj projektov z gradbenimi dovoljenji, ki bodo izboljšali kvaliteto našega življenja. Projekte smo prilagajali prioriteta potreb in zmožnostim kandidiranja na razpise. V osmih letih smo uspeli pridobiti 8 milijonov nepovratnih državnih in evropskih sredstev.

Na Občinski upravi smo imeli vedno odprta vrata za vse. Zavedali smo se, da nove ideje prinesejo svež veter, da je svet okoli nas tak, kot smo ga izoblikovali za nove generacije, za boljši jutri. Spoštovani zbrani, rad bi doživel čas, ko ne bo pomembno, kateri politični opciji pripadaš, pač pa, kakšen je tvoj predlog za izboljšanje kakovosti našega življenja. Takrat bo nastal trenutek, ko bomo ravnali pametno in preudarno.

Čestitam vsem občinskim nagrajencem in se hkrati zahvaljujem Občinski upravi, podžupanoma, članom Občinskega sveta, Svetov krajevnih skupnosti in vsem, ki ste v mojih dveh mandatih sodelovali pri našem delu za občane.

Zahvaljujem se Zavodu za kulturo za organizacijo današnje prireditve in nastopajočim: Pihalni orkester Zarja, mešani pevski zbor Svoboda in vrtec Šoštanj.

Vsem občankam in občanom čestitam ob občinskem prazniku. Človek lahko dela veliko ali malo, dobro ali slabo, lahko škoduje ali priskoči na pomoč. Življenje pa teče dalje in mogoče bomo nekoč ugotovili, da smo pustili sled.

TJAŠA REHAR, UNIV. DIPL. NOV.,
VIŠJI SVETOVALEC ZA ODNOS Z JAVNOSTMI

OBČINA ŠOŠTANJ

Javna razgrnitev Občinskega prostorskega načrta (OPN)

**Občina Šoštanj obvešča, da bo od 20. 10. 2014
do 21. 11. 2014 javno razgrnjen dopolnjen
osnutek OPN z okoljskim poročilom.**

**Javna obravnava bo v sredo,
5. novembra 2014, ob 16. uri
v veliki sejni sobi Občine Šoštanj.**

H gradivu lahko v času javne razgrnitve, najkasneje do petka, 21. novembra 2014, podajo svoje pripombe in predloge vse zainteresirane fizične in pravne osebe. **Pisne pripombe oziroma predlogi se posredujejo po pošti na naslov Občine Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj, na elektronski naslov: obcina@sostanj.si, lahko pa se vpišejo v knjigo pripomb. Pripombe in predlogi se lahko podajo tudi ustno na javni obravnavi.**

Zaradi obvestila o zavzetih stališčih do podanih predlogov in pripomb naj pripombodajalci pisnim pripombam oz. predlogom pripišejo svoj naslov ter številke zemljiških parcel in oznake katastrskih občin, na katere se pripomba oz. predlog nanaša.

Istočasno bo razgrnjen tudi Občinski podrobni prostorski načrt (OPPN) za območje Vile Široko, za katerega bo javna obravnava organizirana v sredo, 12. 11. 2014, ob 16. uri v veliki sejni sobi Občine Šoštanj.

Občini Šoštanj in Šmartno ob Paki preko Skorna povezani z asfaltom

Z asfaltiranjem odseka Melanšek – Mikek v Skornem je občina Šoštanj s sosednjo občino Šmartno ob Paki preko Skorna v celoti povezana z asfaltno prevleko.

Letos jeseni je bil asfaltiran še zadnji odsek – Melanšek – Mikek v dolžini 400 m, dela je izvajalo podjetje VOC Celje. Občina Šoštanj je v zadnjih osmih letih samo v Krajevni skupnosti Skorno-Florjan asfaltirala več kot sedem kilometrov cest.

Cesta Šentvid uradno predana namenu

Krajevna skupnost Šentvid je pripravila prisrčno otvoritev prenovljene ceste – odsek Urlep. V letošnjem letu je podjetje GP Fajdiga, d. o. o., izvedlo asfaltiranje 380 metrov dolgega odseka te ceste, ki je bila v zadnjih letih prenovljena v skupni dolžini 670 metrov. Prejšnji odsek je izvedel Janez Cigale, s. p..

Foto: arhiv Občine

Ob svečani otvoritvi se je dosednji in tudi že novi predsednik sveta KS Šentvid zahvalil vsem, ki so pripomogli k asfaltiranju te ceste ter obenem apeliral na nadaljevanje dobrega sodelovanja. Prenovo ceste sta sofinancirala KS Šentvid in Občina Šoštanj.

Zaključena dela na investicijah

Občina Šoštanj je zaključila dela na cesti med krajevnima skupnostma Ravne in Gaberke, odsek Friškovec. Cesto so sofinancirali Občina Šoštanj ter obe krajevni skupnosti – Ravne in Gaberke.

V zaključni fazi so tudi dela na cesti v Belih Vodah – na odseku Savinek – žaga, kjer je na novo asfaltiran 300 metrov dolg odsek lokalne ceste. Dela je izvajalo podjetje Krajnc VNG iz Žalca.

Občina Šoštanj je zaključila tudi investicijo v Pohrastniku, na odseku Lipa – odcep Skorno, kjer je na novo urejen pločnik in javna razsvetljava. Investicijo je izvedlo podjetje Andrejč, d. o. o..

Zaključena so tudi dela na plazu na lokalni cesti v Ravnah, nad domačijo Podbregar. Izvedena je bila kamnita zložba in celotna sanacija plazu, vključno s sanacijo cestišča.

Podpis pogodbe za toplovod in kanalizacijo Lokovica

Župan Občine Šoštanj Darko Menih je podpisal pogodbo za izgradnjo toplovida in kanalizacije Lokovica.

Najugodnejše v postopku javnega naročila je bilo podjetje Rudis, d. o. o., iz Trbovelj, pogodbeni vrednost del pa je 678 tisoč evrov. Rok za izvedbo del je do 30. 7. 2015.

Foto: arhiv Občine

Otvoritev kanalizacije Ravne – veja Obšteter

Občina Šoštanj s to investicijo celovito rešuje odvajanje in čiščenje odpadnih voda za naselje Ravne – veja Obšteter, kar je nujno tako z vidika zagotovitve ustreznih standardov prebivalstva in gospodarstva na tem območju, kot tudi z vidika upoštevanja okoljskih standardov.

V predvideno kanalizacijsko omrežje so vključeni stanovanjski in gospodarski objekti na tem območju, ki skupno predstavljajo 14 hišnih priključkov oz. okrog 56 PE (populacijskih enot).

Zgrajen je ločen sistem odvajanja komunalne odpadne vode naselja Ravne – veja Obšteter. Za odvod komunalne odpadne vode iz gospodinjstev je bilo potrebno zgraditi manjkajočo fekalno kanalizacijo, kanalizacijske (fekalne) priključke od greznice do jaška na javnem kanalu. Dela je izvajalo podjetje Nivig, d. o. o..

Foto: arhiv Občine

Kanalizacija Ravne – veja Obšteter je bila uradno predana namenu v septembru 2014.

Kanalizacija ob blokih v Topolšici

V Topolšici so uradno predali namenu kanalizacijo – projekt, ki je obsegal izgradnjo kanalizacijskih kanalov v dolžini 1.475,60 metrov ter kanalizacijskih priključkov v dolžini 519 metrov. Dela je izvajalo podjetje Nivig, d. o. o..

Na kanalizacijo so se priključili štirje stanovanjski bloki in 30 objektov, kar pomeni, da se je na urejeno kanalizacijsko omrežje priključilo približno 400 uporabnikov.

Komemoracija v Topolšici

V Topolšici tradicionalno pripravljajo žalno slovesnost ob dnevu spomina na mrtve.

Kulturni program so pripravili učenci Osnovne šole Karla Destovnika-Kajuha, podružnica Topolšica, osrednji govornik župan Občine Šoštanj Darko Menih pa je zbrane nagovoril z besedami: »Prvi november je slovenski državni praznik, v krščanstvu je to praznik vseh svetih, tudi evangeličani se na ta dan spominjajo vseh pokojnih. V naši kulturi na 1. november obiskujemo grobove bližnjih in se s cvetjem ter prižiganjem sveč poklonimo spominu na pokojne. Praznik vseh svetih in rajnih je bil po 2. svetovni vojni preimenovan v dan mrtvih, šele 1991 pa se je z zakonom o praznikih preimenoval v dan spomina na mrtve.

V teh dneh bodo soji sveč razsvetljevali nebo nad osamljenimi grobovi in nad pokopališči, proti katerim se bodo pomikale množice ljudi sklonjenih glav, otožnih misli in spominov. Razmišljali bomo o minljivosti življenja.

V tednu pred 1. novembrom se z različnimi žalnimi slovesnostmi povsod po državi poklonimo spominu na tiste, ki so pomagali spreminjati svet in so utirali pot samostojni Sloveniji, se borili za osamosvojitve naše domovine in darovali svoja življenja. Spominjamo se bork in borcev, talcev, aktivistov, internirancev in civilnih žrtev. Obujamo zgodovinski spomin na dogodke med in po II. svetovni vojni in na dni slovenske osamosvojitvene vojne. To so bili časi osebnih odločitev in dejanj, ko brat ni poznal brata, čas številnih družinskih tragedij in krivic. Spomin na padle, pogrešane in izgubljene nas vsako leto združuje in nam daje priložnost za medsebojno razumevanje in spravo v dobrobit naših otrok ter prihodnjih generacij.

Spoštovani zbrani, ti dnevi so tudi priložnost za srečanja, ki so med letom sicer redkejša. Odgrnimo spomine in snujmo nove načrte. S svojim spoštljivim odnosom do preteklosti in tistih, ki so jo ustvarjali, vnašajmo v mlajše rodove vrednote, ki so pomembne za naš obstoj in napredek.

Prisotne je nagovoril tudi Branko Sevčnikar, predsednik odbora NOB Topolšica, in se med drugim zahvalil Občini Šoštanj za posluš in nastopajočim za pripravljeni program.

Sistem BICY zaživel tudi v Šoštanj

Po uspešnem modelu velenjskega obratovanja mestnih koles je sistem BICY zaživel tudi v Šoštanju. Svečana predaja namenu tega sistema je bila 29. septembra, ko je zaživila postaja v Tresimirjevem parku.

Druga postaja pri Kajuhovem parku bo uporabna v teh dneh, ko bo do postaje speljana še elektrika.

Uporabniki lahko kartice dobijo na Občini Šoštanj, v Vili Mayer in Muzeju usnjarstva na Slovenskem v času uradnih ur. Sposoja koles je omejena na 14 ur tedensko in je povsem brezplačna.

Po prvih dvajsetih dneh uporabe je v Občini Šoštanj registriranih že 100 uporabnikov, opravljenih pa je bilo 550 izposoj koles na postaji v Tresimirjevem parku.

Na svečani otvoritvi so za atrakcijo poskrbeli člani Kolesarskega društva Lignit, ki so pripravili zanimiv tekmovalni poligon, na katerem so

se predstavili tudi njihovi najmlajši člani. Prvi je šoštanjski BICY sistem preizkusil župan Občine Šoštanj Darko Menih.

Foto: arhiv Občine

Predstavitve knjige ob 100. obletnici prve svetovne vojne

Leto 2014 je zaznamovala tudi stoletnica začetka prve svetovne vojne. Stoletnico je Občina Šoštanj obeležila z izdajo knjige Hranj jih za spomin, če me več kdaj nazaj ne bo avtorice Špele Poles s sodelavci.

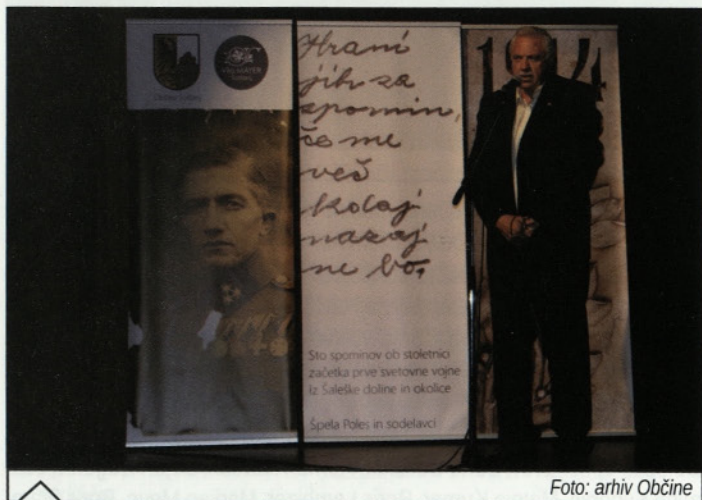

Foto: arhiv Občine

Pod okriljem Vile Mayer v Šoštanju je potekalo zbiranje gradiva, predvsem ustnega izročila in starih fotografij, ki večinoma še niso bile objavljene. Zbrano gradivo je oblikovano v sto zgodb ob stoletnici začetka vojne in na 200 barvnih straneh več kot 250 fotografij.

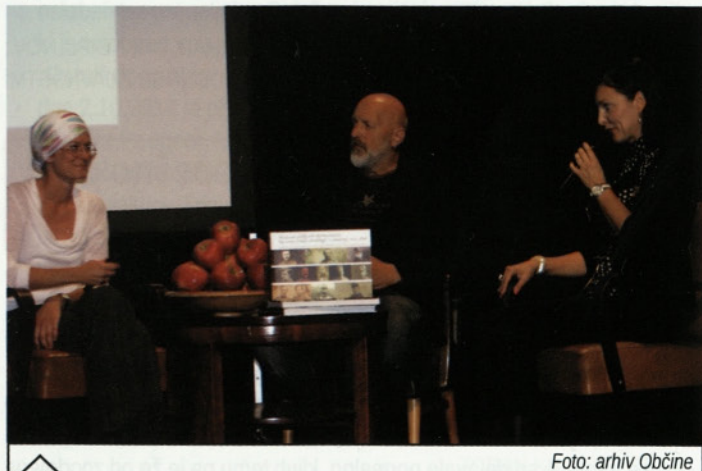

Foto: arhiv Občine

Skozi osebna pričevanja spoznamo tragiko takratnega časa, tragiko nasilne ločitve, neznanske lakote, mraza, domotožja, strahu in smrti. Uzremo pa tudi lepoto tistega časa, lepoto vrnitve, ponovnih snidenj, lepoto miru in novega življenja, ki se je porajalo po vojni.

Spomini in fotografije so povezani pretežno z območjem Šaleške doline. Pripovedovalo pa je preko šestdeset pripovedovalcev.

Na javni predstavitvi knjige v Kulturnem domu v Šoštanju je Špela Poles predstavila knjigo in sodelavce. Vzdušje v dvorani je bilo zelo čustveno, saj je bilo prisotnih veliko pripovedovalcev različnih zgodb.

Konstitutivna seja Občinskega sveta Občine Šoštanj

Vsredo, 22. oktobra, se je na prvi, konstitutivni seji sestal Občinski svet Občine Šoštanj. Sejo sveta je vodil najstarejši svetnik, Marijan Mevc.

Foto: arhiv Občine

Potrdili so mandat županu Občine Šoštanj. Še naslednja štiri leta bo to funkcijo opravljal Darko Menih in devetnajstim svetnikom, saj je funkcija župana in svetnika nezdružljiva. Dvajsetega svetnika bo Občina Šoštanj tako dobila na naslednji seji občinskega sveta. Imenovali so tudi Komisijo za mandatna vprašanja volitve in imenovanja, katere člani so: Peter Radoja (predsednik), Srečko Potočnik, Žan Delopst, Boris Goličnik in Bojana Žnider.

Novi občinski svetniki so: Deja Božič, mag. Judita Čas Krneža, Žan Delopst, Viktor Drev, Boris Goličnik, Roman Kavšak, Bojan Kugonič, Jasmina Kugonič, Mateja Kumer, Boris Lambizer, Marijan Mevc, Boris Plamberger, Srečko Potočnik, Peter Radoja, Franc Rosec, Maša Stropnik, Marija Vačovnik, Bojana Žnider in Pavel Župevc.

Župan je svetnike na prvi seji seznanil, da bo imenoval enega podžupana, to bo Viktor Drev. Konstitutivne seje so imele konec oktobra tudi vse krajevne skupnosti.

TJAŠA REHAR, UNIV. DIPL. NOV.,
VIŠJI SVETOVALEC ZA ODOSE Z JAVNOSTMI

Termoelektrarna Šoštanj uspešno proti končnemu cilju

Vsredo, 24. septembra so strokovnjaki Alstoma in Termoelektrarne Šoštanj na novem nadomestnem agregatu »Šestica« nadaljevali s testiranjem po uspešnih »vročih« preizkusih postrojenja ter ob celodnevni analizi parametrov vključevanja proizvedenega električnega toka v omrežje, pozno popoldne dosegli točko sinhronizacije.

Vse naprave so delovale normalno, kljub temu pa je že od zgodnjega

jutra prevladovalo stanje »napetosti« tudi med odgovornimi inženirji tako Alstoma kot vodstva TEŠ. Postopek računalniškega »priklučevanja« elektrarniškega agregata je trajal ves dan, predstavnike javnosti so povabili na ogled nadzorne dvorane šele po 16. uri, ko so v sosednji sobi že odpirali šampanjce. Pritajeno zmago slavje se je vendarle odrazilo po prikazu pošiljanja prvih megavatov električne energije v omrežje na obrazih številnih prisotnih sodelavcev, najvišji nivo so dosegli ob 20. uri zvečer, 80 megavatov.

Vodje in pomočniki bloka šestica so se radostili velikega uspeha za TEŠ za šaleško dolino in Slovenijo. Foto: Jože Miklavc

Ob tem so zaznavali tudi še manjša odstopanja od popolnosti načrtovanih funkcij, a je vse to v skladu z izjavo tehničnega direktorja TEŠ mag. Jožeta Lenarta: »Prva sinhronizacija bloka 6 TEŠ z omrežjem je uspela. Sreda, 24. september 2014, je bil eden pomembnejših »zgodovinskih« dni pri izgradnji nadomestnega bloka 6. Strokovnjaki so uspešno izvedli prvo sinhronizacijo bloka 6 z elektroenergetskim omrežjem Slovenije.

Blok TEŠ 6 so zgradili in priključili na elektro distribucijsko omrežje vrhunski strokovnjaki. Foto: Jože Miklavc

V prihodnjih mesecih bo potrebnih še veliko zaustavitev in ponovnih zagonov ter preizkušanja zaščit. V spomladanskem času pa pričakujemo uspešen zaključek in tudi začasni prevzem bloka TE6 s strani Termoelektrarne Šoštanj. Po vročem zagonu tega bloka pred nedavnim je bil to eden od ključnih trenutkov izgradnje te, največje državne investicije, ki je vseskozi povzročala polemike in dvigovala prah v laični in »politični« javnost. Dejstvo, da bo že v nekaj dneh agregat pošiljal v omrežje vse več »mw« električnega toka, ob polni obremenitvi v prihodnjem letu tudi do 600 megavatov pa pomeni velik uspeh za investitorja, matično elektrarno TEŠ ter nedvomno tudi za slovensko elektro gospodarstvo. Direktor glavnega izvajalca izgradnje in montaže TE6 Alstoma Sebastien Trendel je ob sinhronizaciji povedal: »Danes je zelo pomemben dogodek v gradnji termoelektrarne, saj smo v sodelovanju s Termoelektrarno Šoštanj in ostalimi podizvajalci dosegli za Alstom ključni dogodek, s katerim smo zaključili zelo pomemben sklop aktivnosti v času gradnje. Skupaj s TEŠ smo zelo ponosni, da nam je ta ključni dogodek uspelo doseči pravočasno«. Ob tem dogodku so počili tudi šampanjci, mnogi pa so si zelo oddahnili, saj se je gradnja iztekla brez večjih nesreč in v planiranem obdobju. S strokovnjaki sta se uspeha veselila tudi oba direktorja.

JOŽE MIKLAVC

TERMoeLEKTRARNA ŠOŠTANJ

Izjava TEŠ v zvezi z informacijami, ki so bile podane s strani policije v zvezi z vložitvijo ovadb

(Šoštanj, 14. oktober 2014) - V Termoelektrarni Šoštanj (TEŠ) smo vseskozi konstruktivno sodelovali s pristojnimi preiskovalnimi organi s ciljem, da se očitani sumi čim prej raziščejo.

V našem interesu je, da se zadeve čim prej zaključijo, da bo podjetje lahko v prihodnje brez tega bremena normalno poslovalo naprej. Informacij o vsebini ovadb in zoper katere osebe so bile vložene ovadbe, v TEŠ nimamo, zato jih v tem trenutku ne moremo komentirati.

TEŠ vložila vlogo za dopolnitev okoljevarstvenega dovoljenja
(Šoštanj, 20. oktober 2014) - Termoelektrarna Šoštanj (TEŠ) je vložila vlogo za dopolnitev okoljevarstvenega dovoljenja. Za dopolnitev so se odločili preventivno, zaradi trenutnih težav Premogovnika Velenje pri oskrbi s premogom.

V primeru, če bi bila dobava premoga tudi v bodoče bistveno motena ali celo prekinjena, lahko na ta način zagotovijo obratovanje tehnoloških enot. Še posebej je to pomembno v trenutnem prehodnem obdobju, ko še vedno obratujejo z obstoječimi proizvodnimi enotami, izvajajo vroče zagonske preizkuse Bloka 6 in zagotavljajo nemoteno oskrbo Šaleške doline s toplotno energijo. Potreba po oskrbi s toplotno energijo se bo namreč v prihajajočem hladnem obdobju še povečala. Gre za preventivni ukrep, s katerim bodo omilili posledice morebitnih težav v Premogovniku Velenje. TEŠ nima vpliva na dobavo premoga, je pa odgovorna za nemoteno in zanesljivo oskrbo z električno in toplotno energijo ter zagotavljanje sistemskih storitev v elektro energetskega omrežja. Dopolnitev okoljevarstvenega dovoljenja ne pomeni, da bi v TEŠ iskali alternativo za redno oskrbo s premogom iz Premogovnika Velenje.

Novi blok TEŠ 6 danes dosegel maksimalno nazivno moč 600 MW
(Šoštanj, 21. oktober 2014) - Novi Blok 6 Termoelektrarne Šoštanj (TEŠ) je danes, 21. oktobra 2014, ob 13.25 uri, prvič dosegel maksimalno nazivno moč 600 MW.

S tem so v TEŠ dosegli enega pomembnejših kriterijev, vezanega na celotno investicijo Bloka 6. Ob tem je celotna Termoelektrarna Šoštanj danes s svojimi enotami Blok 4, Blok 5 in Blok 6, ob 12.48 uri, na sponkah generatorja dosegla nov absolutni zgodovinski rekord in sicer 1005 MW in s tem za 143 MW presegla prejšnjo najvišjo vrednost (862 MW), ki je bila postavljena 10. Oktobra 2014.

MARKO JELEN, ODNOSI Z JAVNOSTMI

Poročilo PP Šoštanj

Pretekli mesec je na območju občine Šoštanj minil dokaj mirno.

S področja javnega reda in miru smo obravnavali:

- dne 28. 9. 2014 smo posredovali v stanovanju na naslovu Cesta talcev v Šoštanju. Do prepira je prišlo med partnerjema zaradi poslušanja preglasne glasbe. Ob tem je kršiteljica razbila možu računalnik, mož pa se z njenim ravnanjem ni strinjal in je pričel razbijati inventar v stanovanju. Kršiteljema je bil izdan plačilni nalog zaradi kršitve Za-

kona o javnem redu in miru;

- dne 1.10.2014 smo posredovali na naslovu Kajuhova cesta v Šoštanju. V večstanovanjski hiši je družino motilo govorjenje pri sos-edih. Na kraju smo kršiteljem izrekli opozorilo;
- dne 6.10.2014 je na interventno številko 113 poklical krajan Topolšice in prijavil, da potrebuje pomoč policistov, ker doma razgraja stric, ki je pod vplivom alkohola. Na kraju smo ugotovili, da je prišlo do neso-glasja na kmetiji, kjer je bil kršitelju izdan plačilni nalog zaradi kršitve Zakona o javnem redu in miru;
- dne 13.10.2014 smo na interventno številko prejeli klic, da na domu v Gaberkah razgraja oče. Na kraju smo ugotovili, da sta se sprla oče in sin. Zaradi kršitve javnega reda in miru je bil kršitelju izdan plačilni nalog.

S področja kriminalitete smo posredovali:

- dne 19. 9 2014 v Topolšici, kjer smo obravnavali sum storitve kaznive-ga dejanja nasilja v družini. Osumljencu, ki se je znesel nad ženo, smo izrekli ukrep prepovedi približevanja, svoje dejanje pa bo moral zagovarjati na sodišču;
- dne 2.10.2014 se je na PP Velenje zglasila krajanka Raven in pri-javila, da se je pri njej zgasil bivši partner. Ob tem je želel je videti otroka, nakar jo je pričel žaliti in ji groziti. Med prepirom je pograbil nož ter jo poškodoval po roki. Osumljencu smo izrekli ukrep prepovedi približevanja, kazenska ovadba pa bo odstopljena na sodišče, kjer bo moral zagovarjati svoje protipravno ravnanje;
- dne 3.10.2014 se je na PP Velenje oglasil občan Topolšice in prijavil, da mu bivša partnerka ne omogoča stikov z otrokom. Zoper omenje-no je podal kazensko ovadbo zaradi suma storitve kaznivega dejanja odvzema mladoletne osebe. Spor bosta reševala na sodišču;
- dne 5.10.2014 smo posredovali v Topolšici, kjer so NN storilci popisali kozolec last prijaviteljice. V zvezi suma storitve kaznivega dejanja poškodovanja tuje stvari, nadaljujemo z zbiranjem obvestil, zoper NN storilce pa bomo podali kazensko ovadbo na pristojno sodišče;
- dne 12.10.2014 smo opravili ogled kraja kaznivega dejanja poškodovanja tuje stvari v Ravnah pri Šoštanju. NN storilci so na objek-tu Psihiatrične bolnišnice Vojnik v Ravnah, poškodovali video nadzorne kamere ter razbil nekaj stekel. Za NN storilci še zbiramo obvestila, na objektu pa je nastala materialna škoda v višini najmanj 3.000 EUR;

Na področju prometne varnosti smo obravnavali:

- prejeli smo pritožbe krajanov Šoštanja, da na regionalni cesti skozi Šoštanj vozniki ne upoštevajo omejitev hitrosti in prednosti pešcev, ki prečkajo cesto po zaznamovanih prehodih. Glede kršitev bomo v naslednjih dneh opravili več kontrol in ukrepali zoper kršitelje;
- dne 11.10.2014 smo v Šoštanju kontrolirali voznika iz Lokovice ter pri tem ugotovili, da v cestnem prometu vozi brez vozniškega dovoljenja. Kršitelju je bilo zaseženo vozilo, svoje dejanje pa bo zagovarjal na sodišču;
- istega dne, v večernih urah, smo bili obveščeni o prometni nezgodi, ki se je pripetila v Topolšici – Lajšah. V nezgodi je bil udeležen voznik, ki je izgubil nadzor nad vozilom in zapeljal v bližnji potok. Na kraju so morali intervenirati gasilci in reševalci, ki so poškodovanega voznika oskrbeli ter prepeljali v Splošno bolnišnico Slovenj Gradec. Vozniku, ki je vozil pod vplivom alkohola, bo izdan plačilni nalog.
- Ostali dogodki:**
- dne 2.10.2014 je občan Šoštanja na PP Velenje prinesel ključe vozila znamke Peugeot, ki so bili na obesku plišastega psa, zraven pa je bil še ključ cilindrične ključavnice, obesek zelenega cveta in rdeč znak Zavarovalnice Triglav. Ključi so bili najdeni v Skornem, lastnik pa jih lahko prevzame na PP Velenje;
- dne 7.10.2014 smo bili obveščeni o delovni nezgodi, ki se je zgodila pri podiranju drevja na območju Skornega pri Šoštanju. V nezgodi je bil poškodovan občan. Opravili smo ogled kraja dogodka in ugoto-vili, da je do nezgode prišlo zaradi nepredvidenega spleta okoliščin in izključili tujo krivdo. Za poškodovanega so poskrbeli gasilci in reševalci ZD Velenje.

ZORAN KREVZEL STOJKO

Neurje in nalivi so opustošili gospodarski objekt ter stanovanjski hiši v Penku

Ko je udaril plaz je bilo slišati in videti peklensko moč narave

Pomnili bomo, še zlasti krajanji od Belih Vod, Florjana in Skorna, pa tja čez veliki Vrh, ko je tisti torek (9. septembra) okrog 16. ure, sam Vražec ve od kod, prineslo hudo nevihto s točo, nalivom in vetrom, ki je spremenil malo zgodovino krajanom ob vhodu v sotesko Penk. Spomnimo, da občini Šoštanj v zadnjih letih narava ne prizanaša. Obsežni plazovi v Lokovici leta 2009, poplave v letu 2012 ter žled 2014, pa spet zadnji plaz v dolini hudournne Florjanščice, so povzročili ogromno škode, ki jo sproti učinkovito sanirajo, vendar z visokimi stroški proračuna po površini velike, po finančni moči pa srednje velike občine Šoštanj.

Posnetek grozljivke je obšel deželo in svet. Foto: Jože Miklavc

Le ljudem, prostovoljcem (predvsem gasilcem ter pripadnikom civilne zaščite) in prizadevnemu občinskemu vodstvu na čelu z županom Darkom Menihom (kriznemu štabu) gre zahvala, da ljudi ne strejo naravne nesreče. Novi udarec, ogrožujoč plaz v soteski »Penk« v naselju Florjan-Pohrastnik, pa je huda rana, ki jo bodo ogrožene družine čutile še lep čas, na preizkušnji pa je ponovno občinska ekipa ter solidarnost soobčanov ter Slovencev.

Ko je drvela ta večtonska skala po hribu proti zgradbam Melanškovič je bilo prepozno za molitve. Foto: Jože Miklavc

Gasilci, civilna zaščita in občani z roko v roki nad posledice plazu

Ob tem pa ne gre prezreti, da so takoj po sproženju rušilnega plazu vzeli »stvari« v roke člani PGD Šoštanj mesto ter drugih sosednjih društev iz občinskega gasilskega sektorja. Kljub vsemu pa terja ta udarec narave nove napore Občine Šoštanj ter trpljenje prizadetih občanov. Napovedani a nenadni in siloviti nalivi s točo in strelami, so tisti črni torek sredi popoldneva pustošili po zahodnem delu občine Šoštanj. Močno

Na pomoč je priskočila tudi Železnica ki je čistila področje železniškega tira, ki povezuje Gorenje Premogovnik TEŠ in vso šaleško dolino. Foto: Jože Miklavc

deževje je povzročilo ogromno težav, saj je voda iz hudournikov ogrozila več stanovanjskih in gospodarskih objektov na področju Skornega in Pohrastnika, najhujše pa je prizadelo dve družini na začetku soteske Penk, kjer je plaz porušil gospodarski objekt (zalil s stroji opremljeno mizarstvo delavnico) ter ogrozil še dve stanovanjski hiši Melanškovič in Zalezničkovič. Nanosi drevja, zlomljene hlodovine, skale in mulj, so močno poškodovali tudi ob stanovanjskem objektu parkiran srednje velik osebni avto. Po strmem pobočju se je privarila ogromna skala, ki jo je zadržala še le betonska škarpa tik nad železniško progo.

Uničena mizarstvo delavnica in večji del stanovanjske hiše Melanškovič. Foto: Jože Miklavc

Lokalna cesta med Šoštanjem in Lokovico je bila zaprta za ves promet. Ob tem je bila ogrožena tudi železniška povezava med Velenjem in Celjem, gasilci ter delavci železnice so jo s posebno mehanizacijo čistili še ves naslednji dan po udaru vode in zemljine. Plaz, ki se je utrgal in s seboj odnašal ogromne količine hudournne vode, je porušil novejšo gospodarsko poslopje in resno ogrozil tudi stanovanjski del hiše družine Melanšek. Z lesnimi »izstrelki«, ki so porušili balkonska vrata in okno ter visoko pod vrhom strehe preluknjali obodno steno pročelja hiše Franca Zaleznika, prizadel in povsem uničil pa tudi Dragici Imperl njeno vrtnarijo.

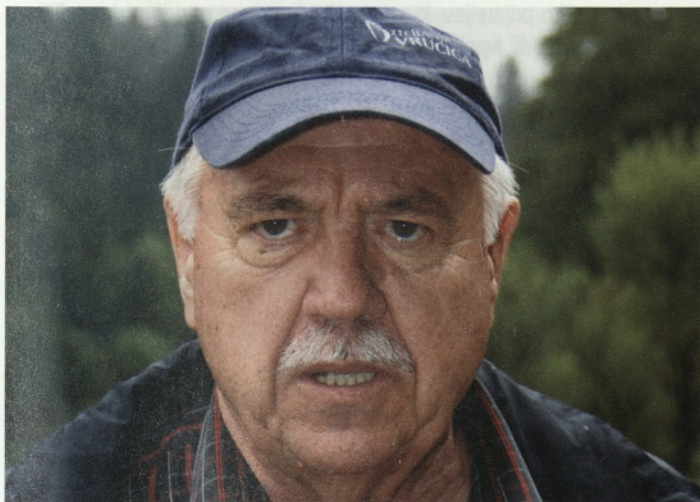
Poveljnik šoštanjskih gasilcev Milan Roškar Roky je imel obilo skrbi in neprespano noč. Foto: Jože Miklavc

Kot projektil so drevesna debla priletela ter prebila zidano steno hiše Franca Zalezinka.
Foto: Jože Miklavc

Stekla je hitra, ljudska pomoč

Iz prizadetega območja so gasilci v tesni navezi s civilno zaščito evakuirali šest družin, samozaščitne enote, komunalna služba, strojniki mehanizacije ter nekateri civilisti pa so prevzele potrebne ukrepe za sanacijo škode ter sprostitev železniškega in cestnega prometa skozi dolino Pake. Razmere si je takoj po dogodku ogledala tudi vodstvena ekipa občine, načelnik štaba Civilne zaščite Peter Radoja ter župan Občine Šoštanj Darko Menih, ki je odredil vso možno in potrebno pomoč. Sestal se je krizni štab in določil prioriteto pomoči in ukrepanja na še vedno nevarnem zemljišču ter ob prometnicah, saj je spricho novih padavin grozilo nadaljnje drsenje zemljine.

Župan občine Šoštanj Darko Menih Delamo kar je v naši moči pomagamo nesrečnim ljudem in razmišljamo kako ustaviti kazen nad našimi občani. Foto: Jože Miklavc

Ljudje niso ostali sami

Prve interventne ukrepe na terenu so izvedli poleg gasilcev tudi občinski izvajalci javnih gospodarskih služb, razmere si je ogledal geolog Andrej Blažič, ki je podal strokovno mnenje kot podlago za nadaljnje ukrepanje ter ocenil, da vsaj tri zgradbe niso primerne za varno uporabo in bivanje.

Medtem ko je Karitas že pripeljal prvo pošiljko pomoči so gasilci pomagali s selitvijo Matjaža, Hermine, Marcela, Zoje in Marije Melanšek. Foto: Jože Miklavc

Nekdaj prijazen potok je že tretjič čisto znorel je dejal Melanškov sosed Franc Zaleznik.
Foto: Jože Miklavc

K sreči ob zdrsu zemlje ter rušenju objektov ni bil nihče poškodovan. Nekaj materiala je plaz nanosil tudi na cesto ter železniško progo, a so nanos drvi in mulja naslednji dan v večini odstranili, tako da je bil železniški promet z industrijskim središčem Šaleške doline vzpostavljen že pod večer drugega dne nesreče. Da so imeli pri vsem pomenljivo vlogo na terenu gasilci (v prvih dveh dneh jih je sodelovalo več kot 60), je bilo videti ob prvih trenutkih po sprožitvi plazu pa tudi naslednje dni. Njihov poveljnik Milan Roškar Roky je županu Menihu stal ob strani, ko so na prizorišče množično prihajali novinarji in snemalne ekipe, v nadaljevanju intervencije pa tudi med koordinacijo nujnih posegov z mehanizacijo ob čiščenju in odstranjevanju ogromnih količin nanosa. Že drugi dan so dobri ljudje pričeli s selitvijo opreme iz doma Melanškovih, po besedah Romane Sevčnikar, aktivistke Karitasa, je pomoč prizadetim Škofijski Karitas Celje dostavil že drugi dan. Prizadete ljudi in občinsko ekipo čaka dokončna sanacija tistih delov plazu in okolice, da bo nadaljnje drsenje zemlje zaustavljeno ter da bo ob večjih nalivih odvodnjevanje funkcioniralo, saj gre poleg varnosti ljudi tudi za varno ureditev in odvijanje prometnih povezav. Vsekakor odpravljanje posledic te naravne nesreče ne bo poceni, bližanje jeseni in zime pa priganja, da bi bila sanacija uspešna še pred morebitnimi jesenskimi nalivi. Kot smo izvedeli ob pogovorih z domačini, so le ti hvaležni vsem, ki so jim pomagali takoj po nesreči ter tudi kasneje, saj so začutili, da niso ostali sami ter da so tudi odgovorni na občini Šoštanj storili vse, da bi čim manj čutili posledice, ki jih je povzročila naravna ujma.

JOŽE MIKLAVC

Solidarnost je še živa!

Občina Šoštanj je ob hudi nesreči, ki so jo doživeli Melanškovi in družina Zaleznik iz Florjana pri Šoštanju, danes odprla poseben račun po včerajšnji novi hudi naravni nesreči, ki je tokrat najbolj prizadela mlado družino Matjaža in Hermine Melanšek. Tej štiričlanski družini je že drugič v dveh letih plaz porušil mizarsko delavnico in poškodoval bivalni objekt. Povsem obnovljeno in opremljeno delavnico jim je zdaj vzela voda in grušč, v tretje najbrž ne bodo več tvegali, saj jim je tokrat narava stregla po življenjih. Družina se do nadaljnjega ne more vrniti v svoj dom in nujno potrebuje pomoč. Nakazila za pomoč bo možno donirati od 11. 9. 2014 dalje na številko podračuna »Občina Šoštanj-pomoč družinam ob naravnih nesrečah« : 0132 6600 0000 492 z namenom »za družino Melanšek«.

Pomoč zbirajo tudi v Uredništvu Slovenskih novic za Sklad Iva-na Krambergerja (št. SI56 02922-0019831742 s pripisom za Skorno, sklic na številko 7144).

JOŽE MIKLAVC

Ob mesecu požarne varnosti – dva moža, ena misel – na pomoč!

TREBA JE VZTRAJATI, PA SO VSI CILJI DOSEGLJIVI
Klemen Mežnar – predsednik PGD Šoštanj mesto

Ob mesecu požarne varnosti, ki ga beležimo v oktobru, nam je novi predsednik PGD Šoštanj mesto - Klemen Mežnar predstavil svoje gledanje na gasilstvo kot humano in prostovoljno dejavnost. Mežnar je letos dopolnil 37 let, razmeroma pozno stopil v gasilske vrste, a se tej dejavnosti predal z dušo in srcem. Opravil je številna usposabljanja in se tudi poklicno preusmeril tako, da zdaj združuje prostovoljno dejavnost z zaposlitvijo. »Pri gasilcih je vedno kaj za delati«, se zaveda svojih obveznosti, hkrati pa s ponosom ugotavlja, da je biti gasilec posebna čast.

Foto: osebni arhiv

V februarju letos si prevzel odgovorno funkcijo predsednika PGD Šoštanj mesto. Kaj pomeni biti predsednik takega društva?

Smo osrednje prostovoljno gasilsko društvo 4. kategorije v Občini Šoštanj. In biti predsednik tako velikega društva je velika obveza, hkrati pa ponos, saj imamo odlično ekipo, ki se med seboj razume in dopolnjuje.

Že prej si bil podpredsednik, kolikor vem, en mandat. Ti je ta mandat pomagal pri odločitvi?

Ja, en mandat sem opravljal funkcijo podpredsednika društva, v tem času sem spoznal delo in naloge v organizacijski funkciji, tako, da je bila odločitev lažja.

Kakšna je razlika med predsednikom in podpredsednikom društva? Čutiš zdaj več odgovornosti?

Kot predsednik društva imam še več dela in odgovornosti, vendar imamo v društvu odlično članstvo in Upravni odbor, ki mi pri tem pomaga.

Kaj na sploh meniš o odgovornosti članov vašega društva. Glede na to, da delujete prostovoljno.

Menim, da je članstvo odgovorno do društva. Kljub temu, da delujemo prostovoljno pa smo odgovorni do opravljanja nalog in dela v društvu.

Najprej pa si se poklicno izobraževal v drugih vodah.

Moj osnovni poklic je usmerjen v tekstilno stroko, izobrazil sem se za Konfekcijskega modelarja.

To je dandanes zelo redek, a spoštovan poklic. Kdaj si se navdušil zanj?

Šivilstvo je bilo v družinski tradiciji saj se je s tem prej ukvarjala mama, tako da me je zanj navdušila.

Te je tvoja dejavnost v gasilstvu kdaj ovirala pri opravljanju tvoje obrti?

Foto: Amadeja Komprej

Dokler sem imel samostojno obrt tudi občasno, vendar se ob pravilni organizaciji da tudi to uskladiti. Samostojni podjetnik sem bil 9 let.

Pa se vrniva nazaj h gasilstvu, koliko časa si član?

Član PGD Šoštanj - mesto sem relativno kratek čas in sicer dobrih 10 let.

Kdo te je vpeljal v vrste gasilcev in zakaj si se odločil?

Imam veliko prijateljev, ki so gasilci in so me nad tem navdušili ter me v gasilstvo tudi vpeljali. Na začetku je bila odločitev za gasilstvo predvsem zaradi druženja in seveda pomoči sočloveku.

Tudi družina ti stoji ob strani?

Žena je tudi gasilka, otroci - tri imava - starejša dva, sin in hči, sta že gasilca, kljub temu, da sta še zelo mlada, najmlajša pa bo najbrž tudi sledila družinski tradiciji.

Foto: osebni arhiv

Najbrž si se veliko izobraževal in usposabljal. Kaj?

Že takoj po včlanitvi sem opravil osnovni tečaj za gasilca, se nato vseskozi izobraževal in si nazadnje pridobil čin Gasilskega častnika. Že pred šolanjem sem pridobil nekaj gasilskih specialnosti, ki pa sem jih med samim šolanjem dopolnjeval, tako da imam sedaj opravljene specialnosti kot so: nosilec izolirnega dihalnega aparata, strojnik, uporabnik radijskih zvez, gašenje požarov, bolničar, tehnični reševalec, gašenje požarov v naravi, varno delo z motorno žago, reševalec ob nesrečah z nevarnimi snovmi, potapljač, vodenje velikih intervencij in informatik ter končana modula A in B.

Prostovoljno gasilstvo si tudi nadgradil s šolanjem za poklicnega gasilca.

Z leti je postala moja želja, da bi se dodatno izobrazil v gasilstvu, v društvu so mi prisluhnili in mi pri tem pristopili na pomoč. Tako sem se leta 2011 vpisal v poklicno gasilsko šolo in jo v naslednjem letu tudi uspešno zaključil in tako pridobil ustrezno izobrazbo za delo poklicnega gasilca. Kar tudi sedaj delno opravljam.

Verjetno poznaš razmere v prostovoljnih gasilskih vrstah po svetu. So primerljive, oz. so kakšna odstopanja?

Razmere so primerljive z gasilstvom v razvitih državah po svetu, lahko pa se pohvalimo, da smo država z eno najvišjim številom prostovoljnih gasilcev na prebivalca.

Kot predsednik društva imaš katere zadolžitve?

Ker sem v društvu zaposlen, opravljam še delo serviserja ročnih gasilnih aparatov in izvajalca pregledov hidrantnega omrežja. Ker pa je dela v društvu vedno veliko, z veseljem poprimem za vsako delo.

Kakšna je razlika med predsednikom in poveljnikom? Oz. ali se ti dve funkciji dopolnjujeta?

Predsednik opravlja organizacijske funkcije - skrbi za zakonito poslovanje društva ter skrbi za finančno stanje društva, medtem ko je poveljnik strokovno - tehnični vodja za izvajanje nalog gasilske službe in vodi operativno društva. Funkciji sta različni, vendar pa se med seboj dopolnjujeta.

Meniš, da je v gasilskih vrstah še vedno prisoten kolektiven duh?

Da.

Se je v letošnjem letu kdo na novo včlanil in kako sprejmete novega člana?

Ob vpisu mora član podpisati pristopno izjavo, s katero ga društvo sprejme za poskusno dobo šestih mesecev. Če v tem času izpolnjuje vse naloge in pogoje lahko postane član.

Čeprav je zanimanje veliko, smo v tem letu na novo sprejeli samo enega člana.

Koliko članov šteje PGD Šoštanj mesto?

V društvo je včlanjenih 115 članov in 63 otrok.

Kaj si v času od kar si izvoljen do tega meseca že uresničil od začrtanega dela?

V mesecu avgustu smo nabavili rabljen tovorni kombi Renault Master, ki je nadomestil 28. let star kombi Renault Traffic in ga bomo lahko uporabljali za potrebe servisa gasilnih aparatov kot tudi v primeru intervencij.

V tem letu smo prepleskali dvorano, klubski prostor ter hodnik, sedaj pa je v teku prenova pisarne s komandnim pultom.

Bi posebej izpostavil kakšen dogodek ali delo, kjer si se počutil ponosnega da si gasilec?

Ponosen sem vsakič, ko je uspešno zaključena intervencija, oziroma uspešno opravljeno kakršno koli delo, ki smo si ga v društvu zadali. Na ta način vidim in sem ponosen, da imamo v društvu takšno operativno in članstvo, ki je pripravljeno v teh časih pomagati in opravljati to prečudovito prostovoljno in humanitarno delo.

Imaš v življenju kakšen moto ali misel, ki te vodi v težkih trenutkih?

Treba je vztrajati in vsi cilji so lahko dosegljivi.

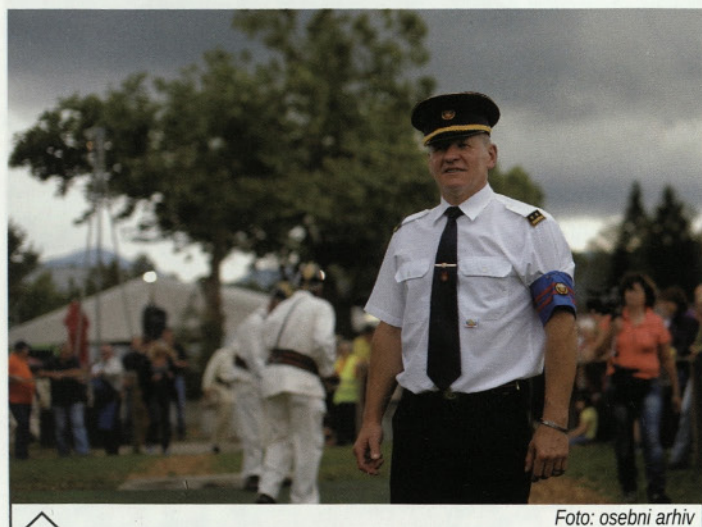
Kaj sporočaš bralcem Lista?

Spoštujmo se med seboj, kajti v teh časih nam spoštovanja velikokrat primanjkuje.

BITI SKROMEN IN POMAGATI

Milan Roškar - poveljnik PGD Šoštanj mesto

Milan Roškar je spoštovan in preizkušen gasilec, ki že 44 let, od rane mladosti dalje sledi duhu prostovoljstva. Za svoj življenjski moto si je zadal pomoč bližnjemu in skromnost. Kdor ga pozna, bo zagotovo potrdil resnost izjave. Kot poveljnika PGD Šoštanj mesto, mu ne zaupajo samo člani, ampak mu verjame tudi okolje. Želi si več izobraževanja in manj intervencij, a kadar je treba pomagati, se zanese na pravočasnost, požrtvovalnost in usposobljenost članov društva. Ti so se skupaj z njim, res že nešteto dokazali in če je kakšna tolažba ob vseh neprilikah, ki kar naprej povzročajo težave občanom Šoštanja, je ta, da so gasilci vedno prvi ki pridejo na pomoč.

V vlogi poveljnika PGD Šoštanj mesto si že drugi mandat. Je bila odločitev, da še enkrat prevzameš funkcijo težka?

Ja, res sem v vlogi poveljnika že drugi mandat. Odločitev je, in ni bila težka. Vloga poveljnika ti vzame veliko časa, to najbolj občuti moja družina in zaradi tega sem malo okleval. Ko pa sem pomislil na naše zveste operativce v društvu in člane na katere se lahko vedno zanesem, sem se odločil da to funkcijo prevzamem še za eno obdobje.

Kakšne so tvoje zadolžitve kot zadolžitve poveljnika društva?

V društvu sem odgovoren za intervencijsko pripravljenost enote, nadziram strokovno usposobljenost, pripravljenost operativne enote ter skrbim za opravljene zdravstvene preglede, skrbim za brezhibnost gasilske zaščitne in reševalne opreme ter zagotavljam sodelovanje z drugimi gasilskimi enotami na strokovno-tehničnem področju gasilstva.

Se funkcija dopolnjuje s funkcijo predsednika?

Seveda, z medsebojnim sodelovanjem pripomoremo k boljši organiziranosti in opremljenosti društva.

Koliko let si že gasilec? Ves čas kot član PGD Šoštanj mesto?

Prostovoljni gasilec sem že od malih nog, natančneje 44 let. Do leta 1988 sem bil gasilec v svojem rojstnem kraju Brezno, nato pa sem se preselil v Šoštanj in se včlanil v gasilsko društvo Šoštanj-mesto.

Kaj ti osebno pomeni biti gasilec?

Biti gasilec ima zelo velik pomen, meni osebno zelo veliko pomeni, da lahko ljudem pomagam. Največji pomen ob koncu intervencije pa je izkazana hvaležnost ljudi katerim pomagamo ob različnih nesrečah.

Si kdaj štel koliko intervencij, dela na terenu ali gašenja požarov si že do sedaj opravil?

Ne, tega res nikoli nisem štel, so pa številke zelo velike. Največ mi seveda pomeni to, da so bile vse intervencije do sedaj uspešno opravljene in da ni bilo kakšnih poškodb naših operativcev.

Si kdaj želel opravljati ta poklic profesionalno?

Glede na to, da imam službo v kateri sem zadovoljen, nikoli nisem pomislil o profesionalnem poklicu gasilca.

Foto: Amadeja Komprij

Kaj si po poklicu, in kje si zaposlen?

Po poklicu sem strojni tehnik, Zaposlen pa sem v Termoelektrarni Šoštanj d.o.o. kot skupinovodja.

Kljub družini veliko časa preživiš v gasilnem domu? Ima družina za to razumevanje?

Ja, v gasilskem domu preživim zelo veliko časa. Če me moja družina ne bi podpirala, se tudi ne bi odločil prevzeti še enega mandata poveljnika v našem društvu.

Pravzaprav je pred gasilnim domom v Šoštanju vedno živahno. Kaj delate tam, kadar nimate intervencij, vaj?

Kadar ni intervencij in vaj, se z operativci dobimo, da pregledamo opremo vsakega posameznika ter preverimo opremo v vozilih. Nekajkrat na leto izvedemo tudi čistilno akcijo v našem društvu.

Kako ste se šoštanjski gasilci pripravili na mesec oktober, mesec požarne varnosti?

V mesecu oktobru imamo vsako leto predstavitev našega društva in prikaz opreme za otroke v šolah in vrtcih v naši občini. Z PGD Lokovica izvedemo skupno vajo v Termoelektrarni Šoštanj, sodelujemo na občinski vaji Občine Šoštanj ter na koncu izvedemo še društveno vajo.

Zadnjo soboto v mesecu oktobru pa imamo tudi dan odprtih vrat, kjer občanom nudimo servis gasilnih aparatov, prikažemo gašenje s posameznimi gasilnimi aparati, ponudimo ogled opreme v gasilskih vozilih ter za naše najmlajše obiskovalce organiziramo reševanje kužka iz goreče hišice.

Bil je tudi dan odprtih vrat. Kdo se ga je udeležil?

Dneva odprtih vrat so se udeležili v glavnem občani Občine Šoštanj.

Kakšno pa je bilo sicer zanimanje za gasilce v tem mesecu, mislim iz lokalnega okolja?

Zanimanje je bilo tako kot vsako leto zelo veliko.

Česa bi kot poveljnik želel več in česa manj?

Več bi si želel izobraževanja in druženja z gasilci, manj pa bi si seveda želel intervencij.

Na kaj si v svoji karieri gasilca še posebej ponosen?

V svoji karieri gasilca sem še posebej ponosen, da sem poveljnik tako velikega društva, kot je PGD Šoštanj-mesto in da imam ob sebi dobre podpoveljnike, kot tudi operativce.

Ti je bilo kdaj posebej hudo?

Seveda, če si gasilec s srcem, ti je vedno hudo, ob vsaki intervenciji, ne glede na to, kaj se zgodi.

Verjetno si se tudi veliko izobraževal. Kaj, kje?

Kot gasilec se izobražuješ celo življenje. Res imam kar nekaj gasilskih specialnosti. Izobraževanja pri nas potekajo na Gasilski zvezi Velenje ter tudi na izobraževalnem centru Ig in v Sežani.

Prevladuje mnenje, da je prostovoljno gasilstvo v nevhvaležni vlogi. Zakaj?

Da, se strinjam z vami, saj smo ob vsaki intervenciji izpostavljeni različnim nevarnostim. Tudi to je res, da smo le samo prostovoljni gasilci in se že nekaj časa trudimo da bi se dokončno uvedel status gasilca, kar pomeni, da bi ob intervencijah imeli gasilci določene ugodnosti (izostanek iz službe,...).

Kako je opremljeno društvo za, na primer požar v Termoelektrarni?

Naše društvo je za take vrste požara zelo dobro opremljeno, saj Termoelektrarna Šoštanj nima svojega poklicnega društva in imamo sklenjeno pogodbo o medsebojnem sodelovanju, kar pomeni, da nam zagotavljajo vso potrebno opremo ob morebitnih nesrečah.

Boste plan dela za leto 2014 realizirali? Kaj vas še čaka do konca leta?

Plan dela bomo realizirali, kaj nas čaka do konca leta ne vemo. Vse stvari oz. vso opremo, ki jo potrebujemo nabavljamo sproti oz. po potrebi.

Imaš kakšen moto v življenju?

Biti skromen in pomagati sočloveku v nesreči.

Foto: osebni arhiv

Še misel za bralce Lista...

Vesel sem, da živim v takšnem okolju, kjer znajo ljudje ceniti pomoč nas, prostovoljnih gasilcev. Obenem pa vam sporočam, da ste lahko vsi občani Občine Šoštanj brez skrbi, saj gasilci PGD Šoštanj – mesto bdimo nad vami dan in noč.

Ob koncu bi se rad pa še zahvalil Občini Šoštanj za posluš in pomoč pri nabavi opreme, velika zahvala gre tudi kolektivu Termoelektrarne Šoštanj za korektno sodelovanje, ter sosednjim društvom za dobro sodelovanje in medsebojno pomoč ob različnih intervencijah.

Za gasilskim pozdravom, »Na pomoč«!

MAG. MILOJKA B. KOMPRIJ

Na mladih svet stoji!?

Žan Delopst, ki ga Šoštanjčani poznamo kot mladega podjetnika, ki je obudil Kavarno v Šoštanju, se zadnje čase uveljavlja tudi v političnih vodah. Zase pravi, da je človek izzivov, kar dokazuje z vsem, kar mu je v njegovem mladem življenju uspelo doseči.

Del svojega otroštva si preživel v Velenju, kdaj si se s starši nato preselil v Topolšico?

Res je, najprej sem živel v Velenju, nato pa sta moja starša zgradila hišo v Topolšici, ker je oče rojen Topolščan in je novi dom postavil v bližini domačije, kjer je bil rojen. Tja smo se vsi skupaj preselili leta 1992.

Si prve razrede šolanja začel na osnovni šoli Karla Destovnika Kajuha ali Biba Roecka?

V osnovno šolo sem hodil na OŠ Karla Destovnika Kajuha v Šoštanju, po njej sem se vpisal na srednjo turistično šolo v Velenju. V Portorožu pa sem hodil na fakulteto za turistične študije.

Slišala sem, da si bil že v času srednje šole veliko aktiven na raznih področjih. Kaj vse si počel?

Ja, že med srednjo šolo sem počel razne stvari. Tako sem nekaj časa delal v lokalu Winner v Velenju, po določenem času sem nato začel delati na turistični agenciji Collegium Mondial Travel, gre za turistično agencijo, ki se ukvarja z mladinskim turizmom. Tam sem nekaj let vodil dijake na maturantske izlete in na strokovne ekskurzije, eno poletje sem tudi preživel na Krfu v Grčiji, kjer sem bil tri mesece predstavnik za to agencijo. No, nekje v 4. letniku srednje šole oziroma na prehodu v 1. Letnik fakultete pa sem začel aktivno sodelovati pri Šaleškemu študentskemu klubu v Velenju, pri katerem sem bil dve leti tudi predsednik kluba. Po dveh mandatih sem se prestavil v Ljubljano, tam sem dve leti deloval na Zvezi študentskih klubov Slovenije kot podpredsednik organizacije. Dve leti sem bil član nadzorne komisije Zveze študentskih klubov, eno leto pa nadzornik Študentske organizacije Slovenije in še bi se lahko našlo.

Od kod ideja za odprtje Kavarne v Šoštanju?

Ja, začel sem malo pogrešati nekakšno projektno delo, iskat sem začel nove izzive in sem se odločil, da odprem kavarno v Šoštanju, kjer jo vodim že eno leto in pol. V tem sem videl novi izziv zame in začetek poslovne poti. Kavarna uspešno obratuje še danes, velikokrat organiziram tudi razne družabne dogodke, koncerte, s katerimi privabimo ljudi, saj se mi zdi da Šoštanj rabi nekakšno stičišče, prostor kjer se lahko družijo. Že od začetka teh projektov delamo tako, da sodelujemo z lokalnimi društvi, kot na primer z Mladinskim centrom Šoštanj, Taborniki in Zavodom za kulturo Šoštanj, ker je kraj majhen in smo nekako primorani sodelovati med sabo, kar pa je pravzaprav odlično.

Že kot dijak in študent si se na nek način zanimal za politiko oziroma za glas mladih. Kdo je bil idejni vodja za nastanek Liste mladih za Šoštanj?

Mladi smo se skupaj začeli pogovarjati ob vsakdanjem druženju, da bi bilo dobro nekaj narediti za šoštanjsko mladino, ker je dosti neorganizirana. Zadnja leta imajo Mladinski center, ampak jim manjka neko samosodelovanje, samopovezovanje, ki bi jim pomagalo pri aktivnosti. Ko sem delal pri Šaleškem študentskem klubu v Velenju, sem se veliko

naučil, njihova mladinska scena je verjetno ena najboljših v Sloveniji, kar priznavajo tudi mnogi drugi, kar se tiče organiziranosti, sodelovanja z občino in lokalno skupnostjo. Tega v Šoštanju ni, ni mladinskega sveta, financiranja za mladinske projektne aktivnosti, razpisov za mlade, ni občinskih štipendij in mogoče tudi Mladinskemu centru manjka tisto nekaj več, določeno znanje in kader, ki bi mlade spravil v pogon. Tako smo se na podlagi vsega tega z ekipo iz Mladinskega centra in taborniki odločili da ustvarimo listo mladih.

Foto: osebni arhiv

Na lokalnih volitvah ste s svojo listo pridobili dva mandata. Si bil oziroma ste bili skupaj zadovoljni z rezultati volitev?

Jaz sem bil več kot presenečen, ker smo v kratkem času brez večjih izkušenj, dosegli veliko. Aktivno smo se lotili zadeve namreč šele proti koncu avgusta in mislim, da smo poleg sebe presenetili še marsikoga. Poleg mene je na drugem mestu še Deja Božič in midva sva pravzaprav predstavnika mladih in ne liste. Treba je tudi izpostaviti, da imamo predstavnike, ki so na listi mladih iz vseh krajevnih skupnosti s čimer smo še posebej zadovoljni. Trenutno že delamo na tem, da vabimo določene mladinske organizacije v sodelovanje. Skupaj bi naredili strategijo in zbrali ideje, ki si jih želimo uresničiti ter ustvariti nek povezovalni člen z občino. Takšne cilje smo imeli že od začetka in tega se bomo držali vsi, ki so in še bodo z nami. Naše predloge smo predstavili tudi županu občine Šoštanj, Darku Menihu, ki je vesel, da so naše ideje in cilji jasni, predvsem pa realni. Nekatero ideje že realiziramo in tudi skrbimo, da stroškovno ne predstavljajo večjih problemov.

AMADEJA KOMPREJ

Barvna fasada ali kako ne / narediti dober prvi vtis

5 1. člen, Stavnega reda – Vojvodine Kranjske iz leta 1875 nam zapoveduje: « Fasada (čelo, lice poslopja). Na ulice obrnjena stran poslopij (fasada) ne sme biti dobremu okusu zoprna (nasprotna) ter je prepovedano hiše nabarvati preživo, da v oči bode (da je za oči škodljivo).»

Vsi poznamo dejstvo, da nikoli nimamo druge priložnosti, da napravimo dober prvi vtis. Ta prvi vtis je še kako pomemben, saj si na njegovi podlagi ustvarimo lastne interpretacije in mnenja. Tako velja prvi vtis tudi o podobi mesta in njegovih naselij ter vasi.

Prvo mnenje o nekem kraju je odvisno predvsem od urejenosti njegovih fasad in ureditve okolice, šele kasneje sledi zgodba in vsebina za zidovi. Ulične fasade in odpadajoči omet, reklamni panoji na pročeljih, opazno vidne škatle klima naprav ter predvsem kričeče barve na fasadah posameznih objektov, ne prikažejo prav dobre slike o njihovih lastnikih in uporabnikih.

Barv je veliko. V računalniške programe je danes vpisanih več kot 16 milijonov barvnih tonov. Oko, eno od naravnih čudes, ki je občutljivo na barve, vseh niti ne razlikuje.

Barva je občutek.

Na okolico, življenje okoli barvnih grajenih struktur, pa imata sama pojavnost in videz fasade objekta velik psihološki vpliv, ki se lahko kaže v različnih razpoloženskih vzorcih. V svetu je veliko priznanih teoretikov, ki so se ukvarjali s psihologijo barv. Eden večjih, ki ga želim izpostaviti je prav Slovenec, dr. Anton Trstenjak, s svojim znanstvenim delom na področju psihologije barv, ki v eni izmed mnogih misli navaja: *«Človek je oblikovalec sveta po barvah. Po barvah razkriva tudi svojo kulturnost in duhovnost. Ravno barva je spravi element med utesnjujočo nemirnostjo mestnega vrveža in svežim mirom neokrnjene narave.»*

Žal je danes grajene strukture po Sloveniji preplaval enotni fasadni režim, tu mislim predvsem na izbiro materialov in oblik. Pojav belih črt okoli okenskih odprtin, neprimerno oblikovani »šivani robovi«, različne poslikave na fasadah in seveda kričeče, nasičene oziroma opozorilne barve, nikakor ne sodijo v naše okolje.

Primer žarečih fasadnih ovojev v naselju - napačna izbira barv. Vir: splet

Premalo smo podučeni in se ne zavedamo o pestrosti slovenskih kulturnih okolij in krajin, kot edinstvenemu biseru naše domovine. Vsaka pokrajina ima svoje značilnosti, žal pa se s ponudbo na trgu, te značilnosti izgubljajo. Slovenci smo očitno premalo samozavestni, da bi poudarili kar je »naše«, zato rajši vnašamo tuje vzorce v našo kulturno krajino. Vse kar je tuje je boljše. Potem so tu še trgovci, ki so s svojo ponudbo vzgojitelji našega okusa. Ponujajo nam sintetične, kričeče kolo-rite, umetno pridelane materiale, ki niso zdravi ne za objekte, posledično tudi ne za ljudi. Kolektivna odgovornost in občutek za »lepo« sta v našem skupnem prostoru s tem popolnoma izgubljena.

Sodobna rešitev barve fasade, kjer so poudarjeni posamezni detajli. Vir: splet

Za oblikovanje fasade ni recepta. Pri dobri in kvalitetni zasnovi barvne študije fasad je potrebno precej znanja. Zato je to delo smiselno prepustiti lokalnemu strokovnjaku – arhitektu.

Potrebno je poznati lastnosti barv in razumeti, da jih v različni svetlobi in različni umestitvi v prostor, zaznavamo drugače. Barva na fasadnem ovoju nima zgolj dekorativne funkcije, ampak mora biti skladna z arhitekturno zasnovo fasade in celega objekta.

Volumen in barva ter omenjena celovita rešitev fasadnega ovoja, določajo zunanjo podobo stavbe, ta pa sooblikuje okolje v katero je umeščena.

Razlog, da imamo danes v našem okolju paleto vseh nemogočih kombinacij, je nizka stopnja zavedanja o pomenu skupnega oziroma javnega prostora.

Pri načrtovanju novogradenj oziroma prenov objektov, načeloma ljudje še nekoliko upoštevajo določene omejitve, saj so določene s prostorskim aktom. Novogradnja sledi tudi delu projektanta, tu mislim predvsem na razne inženiringe, gradbince, itd... – premalokrat je to arhitekt. Kar pa se tiče zadnje faze gradnje – oblikovanja fasade, pa so le redki, ki si priskrbijo nasvet strokovnjaka. V našem prostoru opažam, da v tej fazi, ljudje vzamejo »pravico« o izbiri barve na fasadi, sami v svoje roke. Želijo dominirati v prostoru, se označiti ali pritegniti pozornost na svoj objekt. S tem, ko fasado pobarvajo v kričeče barve, se ne zavedajo, kako zelo vplivajo na okolico. Včasih se sprašujem, ali želijo s tem nagajati sosedu? Kajti sosed je tisti, ki ima najbližji pogled na to »bombonjero«.

Namenoma sem v uvodu citirala člen stavbnega reda Vojvodine Kranjske, ki zapoveduje, kako naj se oblikuje in barvno reši fasadni ovoj. Tudi danes nam prostorski akti določajo omejitve glede izbire barv. V našem lokalnem občinskem aktu je z enim stavkom navedeno: »Barve fasad naj bodo svetlih tonov in nevsiljive.«

Kot primer naj opišem kako so se tega problema lotili v občini Domžale, ki je tranzitna in so bili pojavi kričečih fasad množični.

Leta 2011 je izdala odlok, ki je bil enotno in brez oporekanj sprejet v mestnem svetu, v katerem navaja: »Na fasadah se dovoli uporaba svetlih barv v spektru sivih barv in v spektru različnih zemeljskih barv. Dopustni so fasadni poudarki v močnejših barvnih tonih do 25 odstotkov fasadne površine. Prepovedana je uporaba barv, ki so v prostoru izrazito moteče in neavtohtone (citronsko rumena, vijolična, živo oz. travniško zelena, živo, temno oz. turkizno modra ipd.). Barva fasade mora biti usklajena z barvo strehe, cokla in stavbnega pohištva. Poslikave fasad niso dopustne, izjeme so sakralni objekti, gasilski domovi, objekti za kulturne dejavnosti in drugi objekti simbolnih pomenov ter napisi na fasadah, ki oglašujejo dejavnost v objektu. Barva fasade mora biti v projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja določena.«

In seveda ima občina Domžale tudi nadzor na tem. Pri nas žal, z

enim stavkom in brez bdenja nad »mavričnim terorizmom«, kot ga imenuje kolega - arhitekt Boris Matić v članku Mladine, izčiščene, lepe in skladne podobe kraja ne bomo nikdar doživeli.

Primer kričeže, signalne fasadne barve - napačna izbira barve. Vir: splet

Na primeru Domžal vidimo, da je absolutno dovoljena barvitost. Z odlokom pa so omejili agresivne barve, ki dejansko ne vplivajo na kakovost življenja ljudi. Seveda boste nekateri rekli, da so takšni predpisi omejevanje lastne svobode. Svoboda je v tem primeru narobe interpretirana. Živimo v urejeni pravni državi, ki nas s svojim pravnim redom omejuje s tem namenom, da lahko v skupnem prostoru vsi dobro in kakovostno živimo.

Tako kot imamo ljudje obraze in zgodbe, jih imajo tudi naše hiše

Primer dobre prenove in pravilne izbire fasade, ki se lepo kombinira s lesom. Vir: splet

oziroma objekti. Še predno spregovorimo, naredimo s svojim zunanjim videzom »prvi vtis«, tako tudi hiše s svojo podobo, v tistem trenutku, ko jo zazna naše vidno polje.

Ko spremljam razvoj našega mesta in okoliških krajev ter individualno poseganje v naš skupni prostor, vidim, da smo že skoraj prepozni za ukrepanje in vzpostavitev sozvočja in harmonije v obstoječi grajeni strukturi.

Upam, da krajanom pride v zavest, da je prostor, kjer bivamo, last vseh nas in da bo v prihodnje tudi barva fasadnega ovoja izbrana strokovno in na način, da bo podoba naše okolice prijetna za nas in za ljudi, ki prihajajo v naš kraj.

MATEJA KUMER MAG. INŽ. ARH.

BREZPLAČNA ARHITEKTURNA SVETOVALNICA

ZUNANJA UREDITEV, GRADNJA, ARHITEKTURA, OBLIKOVANJE PROSTORA, ...

OBČINA ŠOŠTANJ-SEJNA SOBA V 1. NADSTROPIJU, VSAKO SREDO OB 15:30 - 16:30

PRIJAZNO VABLJENI!

V Šoštanju odprtje novega 16-oddelnega vrtca

Vpetek, 26. septembra 2014, so župan Občine Šoštanj Darko Menih, ravnateljica Vrtca Šoštanj mag. Milena Brusnjak in predsednik uprave družbe Esotech, d. d., Marko Škoberne v družbi otrok Vrtca Šoštanj svečano prerezali trak in s tem predali namenu novi 16-oddelčni vrtec v Šoštanju.

Foto: Dejan Tonkli

Prireditev je privabila veliko število Šoštanjčanov. Ob prihodu na prireditveni prostor, vhodno ploščad Vrtca Šoštanj, so vsi obiskovalci prejeli hišico – obesek za ključke, ki so jo izdelale in obiskovalcem tudi pripele vzgojiteljice vrtca.

Tudi lepo vreme je pripomoglo, da so vsi uživali v lepem programu, ki so ga pripravili PO Zarja Šoštanj, MePZ Svoboda Šoštanj, Folklorno društvo Oglarji Šoštanj in seveda otroci Vrtca Šoštanj, ki so se predstavili s pevskim zborčkom in folklorno skupino.

Zbrano množico je najprej pozdravila ravnateljica Vrtca Šoštanj mag. **Milena Brusnjak**, ki je med drugim dejala: »Otrok preživi v vrtcu od pet do devet ur, torej večji del dneva in to v najbolj občutljivem obdobju svoje življenja. Spodbudno učno okolje, kamor sodita tudi ustrezna oprema in organizacija notranjih in zunanjih igralnih površin, je eden temeljnih pogojev, da lahko strokovni delavci otrokom nudimo varno, prijazno ter učeče se življenje v vrtcu. /.../ Še naprej se bomo trudili, da bomo ustvarjali najlepše, kar zmoremo in znamo za naše najmlajše. Za njih je najboljšje dovolj dobro. Šoštanj ima prihodnost, ker ima otroke in je zanje z novim vrtcem odlično poskrbljeno!«

Gre za pridobitev, na katero smo v Šoštanju dolgo čakali. Do sedaj je Vrtec Šoštanj v samem mestu deloval na štirih (občasno petih) različnih lokacijah, zdaj pa so vse enote združeno pod isto streho.

Projekt Vrtec Šoštanj je projekt javno-zasebnega partnerstva med Občino Šoštanj in družbo Esotech, d. d., slednja je vrtec tudi zgradila, občina bo naslednjih 15 let plačevala uporabnino za prostore, zasebni partner (Esotech, d. d.) pa bo vso koncesijsko dobo objekt vzdrževal.

Predsednik uprave Esotech, d. d., **Marko Škoberne** je odprtju novega vrtca v Šoštanju povedal: »Zelo sem vesel, da smo se v Esotechu odločili, da v sodelovanju z Občino Šoštanj pristopimo k izgradnji tega vrtca, ki kaže našo tehnično in strokovno sposobnost ustvariti najkvalitetnejše pogoje bivanja in razvoja otrok in zaposlenih, hkrati pa potrjuje in demonstrira zavedanje skupnosti, da je vlaganje v znanje, veščine in kompetence ljudi najboljše investicija za prihodnost.«

Novi vrtec – enota Biba stoji na mestu nekdanje Osnovne šole Bibe Roecka. Izbrana lokacija vrtec postavlja v eminentno sosedstvo s spomeniško zaščiteno Vilo Mayer in športno dvorano ob njej. V neposredni bližini vrtca so Gorice, jezero, Tresimirjev park in ne nazadnje tudi središče mesta, vrtec pa je umaknjen od glavne ceste in varen za otroke.

Občina Šoštanj je že do sedaj omogočala vpis v vrtec vsem otrokom, ki so to potrebovali. Tudi zaradi tega so bile enote vrtca tako razdrobljene, saj smo zaradi povečanega vpisa v zadnjih letih morali odpirati novečasne oddelke. Ti so bili na neprimernih lokacijah v neposredni bližini cest, velikost igralnic pa ni ustrezala vsem predpisanim standardom, zato je bila izgradnja novega vrtca zadnja leta prioriteta Občine Šoštanj. Župan Občine Šoštanj **Darko Menih**: »Pri delu oziroma bivanju otrok v vrtcih mora biti delo organizirano, tako da se zagotovi varnost, pomoč staršem pri oskrbi za otroke, torej ustvarjanje možnosti za otrokov celoviti razvoj. Prav slednje je bilo naše vodilo na občinski upravi, ko smo se odločili za in proti izgradnji novega, enotnega vrtca v Šoštanju. /.../ Otroci se učijo od zibelke dalje, marsikaj je prirojeno in mnogo pridobljeno s trdim delom, vadbo, vzgojo ter zgledi. Če smo z izgradnjo vrtca vsaj malo pripomogli boljšemu počutju naših otrok in zaposlenih v novih prostorih, smo dosegli svoj cilj.«

Pred prerezom traku so otroci Vrtca Šoštanj zapeli še (kako primerno!) Pri nas pa vrtec zidamo in zraven tudi pokazali, kako opeke zlagajo, deske žagajo, stene pleskajo... Svečani trenutek prereza traku se je zaključil, ko je mala Zala v zrak spustila balone, ki so bili ujeti v večjem balonu.

Sledil je voden ogled vrtca. Že vhodna avla, ki se nadaljuje v športno igralnico, obiskovalce navduši, najbolj pa otroke, saj imajo ob stopnišču, ki se spusti v spodnji prostor, tobogan. Prvi ga je preskusil župan Darko Menih, za njim še predsednik uprave Esotecha Marko Škoberne. Oba sta se ob tem odlično zabavala, zagotovo se bodo tudi otroci.

V igralnicah so obiskovalce pričakale vzgojiteljice Vrtca Šoštanj s košarami v katerih so bile lepe misli o življenju, starševstvu, otrocih. Slednji so se bolj razveselili košare z bomboni, ki so bile prav tako v vsaki igralnici. Prostorne so igralnice z lesenimi stenami v zgornjem nadstropju za otroke drugega starostnega obdobja, kjer imata po dve igralnici skupne sanitarije, in prav tako igralnice prvega starostnega obdobja v pritličju, kjer ima vsaka igralnica svoje sanitarije z velikim oknom za nadzor dogajanja v igralnici. Poleg tega so veliki tudi prostori za dodatne dejavnosti in športna igralnica. Vrtec je povezan tudi s Športno dvorano Šoštanj, ki jo bodo lahko otroci v dopoldanskem času tudi uporabljali.

Čisto drugačne pogoje dela kot do sedaj bodo imeli kuharji, ki so imeli izjemno majhno kuhinjo z nizkim stropom, sedanja kuhinja je velika in prostorna z najmodernejšo opremo. Otroci so v nov vrtec prvič uradno stopili 1. oktobra 2014. Ogledu vrtca je sledila zabava pod šotorom z ansamblom Spev.

Foto: Dejan Tonkli

Misli, ki so obiskovalce pričakale v igralnicah:

- »Poučevanje, ki zapusti vtis, ni poučevanje iz glave v glavo, ampak iz srca v srce.« (Howard G. Heindricks)
- »Ena najglobljih skrivnosti življenja je ta, da je vse, kar je v resnici pomembno, le tisto, kar naredimo za druge.« (Lewis Carroll)
- »Biti z otroki je zdravilo za dušo.« (Fjodor Dostojevski)
- »Največ resnice na svetu izgovorijo otroci.« (Oliver Wendell Holmes)
- »Ni res, da je eno samo sonce in da samo ono greje. Sonc je na zemlji in nebu, da jih nihče ne prešteje.« (Tone Pavček)

- »Mnogo cvetic imam,« je rekel. »Vendar so otroci najlepše cvetlice od vseh.« (Oscar Wilde)
- »Sreča ni v glavi in ne v daljavi. Ne v žepu ali pod palcem skrit zaklad. Sreča je, če se delo dobro opravi in če imaš nekoga rad.« (Tone Pavček)
- »Biti starš je najtežja naloga na svetu... Ni namreč preprosto otroku podariti krila, da odleti stran od nas in hkrati korenine, da ve, kam se vrniti.«
- »Najbolj izgubljen dan od vseh je tisti dan, ko se nismo smejali.«
- »Življenjska sreča je sestavljena iz trenutkov, majhnih, hitro pozabljenih dobrotljivosti, kot so poljub ali nasmeh, prijazen pogled ali iskren poklon.« (Samuel Coleridge)
- »Samo en način je, kako vzgojiti otroka, tako da bo krenil po pravi poti. In sicer tako, da sami hodite po njej.« (Abraham Lincoln)
- »Medtem ko otroke učimo, kako živeti, nas otroci učijo, kaj je življenje.«
- »Otroci se morajo igrati in igrati! Več, kot to počno danes. Če se veliko igraš, ko si majhen, odneseš v odraslost zaklade, ki te bogatijo vse življenje.«
- »Čez petdeset let ne bo več pomembno, kakšen avto ste vozili, v kakšni hiši ste živeli, koliko ste imeli na bančnem računu in kako ste se oblačili. A svet bo morda za odtenek boljši, ker ste bili pomembni v življenju nekega otroka.«

TJAŠA REHAR, UNIV. DIPL. NOV.,
VIŠJI SVETOVALEC ZA ODOSE Z JAVNOSTMI

Veseli pozdrav iz Vrtca Šoštanj, enote Urška

Veseli in razigrani smo se v vrtcu Šoštanj, enoti Urška Topolšica razveselili na novo popleskanih igralnic in s ponosom zakorakali v novo šolsko leto.

Foto: arhiv

Že prvi dan nas je obiskal g. župan v spremstvu sodelavk Občine Šoštanj in ravnateljice mag. Milene Brusnjak. Vsi skupaj so pozdravili otroke in strokovne delavke, ter nam zaželeli veliko igrivih in mavričnih trenutkov.

Mesec september je v vrtcu uvajalni mesec kjer se novinci navajajo na vrtec, ostali otroci se med seboj spoznavajo, navajajo na vzgojiteljice in obratno, raziskujejo igralnico in se radi popestujejo. Veliko je tudi igre skozi katero vzgojiteljice spoznavajo razvojne stopnje posameznika.

V tem času nas je obiskala »Muca Copatarica«, ki je navdušila otroke k samostojnosti obuvanja copat in pospravljanja oblačil, z nami se je igrala različne igre in zašila marsikateri copatek. Na vrata pa je potrkala tudi Pika Nogavička, z njo smo rajali, se razgibavali in z veseljem ustvarjali različne izdelke. Vsi pa že nestrpno pričakujemo tetko - Jesen, ki nas bo popeljala v svet barvitih barv in v raziskovanje narave. Igrivo do prihodnjic,

MATEJA GRABNER

Mozaik jeseni

Čudovita jesen, obsijana s soncem nam ponuja najrazličnejše možnosti za igro. Otroci vrtca Šoštanj-enote Urška Topolšica uživajo ob sprehodih in šumenju jesenskih listov pod nogami, igrajo z njimi, ter ostalimi plodovi, ki so jih v vrtec prinesli skupaj s starši.

Ob tednu otroka smo medse povabili športnike (Davida DeCosta, Sebastjana Soviča in Dejana Tomazini), ki so nam v telovadnici postavili različne poligone, na katerih smo se spretno preizkusili. Da je gibanje najbolj pomembno za zdravje so nam predstavile tudi občanke iz »Šole Zdravja«, s katerimi smo izvedli jutranje gibanje in se družili ob čajanki. Vreme nas je grelo ob daljšem izletu in tudi s taborniki smo preživeli čudovit in poučen dan.

Foto: arhiv

Jesen pa ne mine tudi brez dišečega pečenega kostanja in druženja s starši. Tako smo se skupaj dobili na neko sredino popoldne v Lajšah in se peš skozi gozd odpravili do kmetije Ločan. Tam smo dobili buče, vezali in »kožuhali« koruzo, luščili fižol in si ogledali živali. Narava v našem vrtcu predstavlja barvitost iger za otroke in najboljše učno okolje. Tudi vam bralci želimo, da uživate v vsej njeni lepoti.

MATEJA GRABNER

Dišalo je po pečenem kostanju

Lepa jesenskega popoldneva je teta Jesen obiskala najmlajše otroke stare 1 do 2 leti iz novega vrtca Biba v Šoštanju.

Strokovne delavke smo skupaj s starši pripravile jesenski prostor na vrtu vile Mayer. Pod krošnjami dreves smo pograbili velik kup listja, s katerim so se otroci igrali, ga grabili in nalagali na vozičke. V koticu narajenim s slamnatimi kockami, so obiskovalci našega srečanja ličkali koruzo in ob spremljavi kitaristke prepevali pesmi, rajali ter se družili. Otroci so se igrali z bučami, velikimi in majhnimi, jih nalagali na samokolnice ali samo kotalili po travi. Ob prizorišču je bil parkiran traktor, na katerega so lahko splezali in si ga ogledali.

Foto: arhiv

Otroci pa, čeprav najmlajši, so vse to zmogli in so bili ves čas sproščeni in dobre volje. Teta Jesen se je sprehajala med njimi, jim delila obarvano listje, z njimi pela in rajala. Zaposleni so bili tudi starši. Priskrbeli so material ter pomagali svojim malčkom pri igri. Da je bilo srečanje res jesensko, so nam spekli kostanj. Srečanje smo zaključili z druženjem ob sadju, pečenem kostanju in mislijo, da smo se imeli lepo.

DAMJANA SEČKI

Napovednik

PRIPREDETEV

ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	ORGANIZATOR
rekreacija	ponedeljek, 3.11. ob 9:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
sejem	ponedeljek, 3.11. od 10:00 do 18:00	Knjižni sejem	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
bridge	ponedeljek, 3.11. od 18:00 do 22:00	Redni tedenski turnir	Kavarna Šoštanj	Šaleški bridge klub
delavnica	torek, 4.11. od 9:00 do 12:00	Ročna dela	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
delavnica	torek, 4.11. ob 17:00	Torkova peta – ustvarjalnica za otroke in odrasle	Vila Mayer	Medobčinska ZPM Velenje
košarka	torek, 4.11. ob 20:00	Elektra Šoštanj : Pingvini Ljubljana, 3. krog pokala SPAR	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
delavnica	sreda, 5.11. od 12:30 do 13:30	Kuharska delavnica	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
pravljice	četrtek, 6.11. ob 17:00	Pravljичne ure (Maudie Powell – Tuck: Gusarji se ne bojimo teme! Pripravi Andreja Kolenc)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
delavnica	petek, 7.11. od 8:30 do 10:00	Ustvarjalna delavnica skupaj z gostjo go. Melito Praznik	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
stand-up	petek, 7.11. ob 19:00	Stand up komedija, Boštjan Gorenc - Pižama; 50 odtenkov njive	REKS Ravne	KUD Ravne
planinstvo	sobota, 8.11.	Regijsko osnovnošolsko tekmovanje Mladina in gore	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
planinstvo	sobota, 8.11.	Izlet v neznano	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
delavnica	ponedeljek, 10.11. ob 9:00	Računalniška delavnica: Brskanje po spletu – GOOGLE	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
rekreacija	ponedeljek, 10.11. ob 9:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
bridge	ponedeljek, 10.11. od 18:00 do 22:00	Redni tedenski turnir	Kavarna Šoštanj	Šaleški bridge klub
delavnica	torek, 11.11. od 9:00 do 12:00	Ročna dela	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
delavnica	sreda, 12.11. od 12:30 do 13:30	Kuharska delavnica	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
delavnica	sreda, 12.11. od 12:30 do 17:00	Računalniška delavnica: GMAIL	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
razstava	sreda, 12.11. ob 18:00	Razdvojeno srce – otvoritev razstave	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj in Vila Mayer
pogovor	četrtek, 13.11. ob 17:00	Razdvojeno srce – okrogla miza	Vila Mayer	Mestna knjižnica Šoštanj in Vila Mayer
film	četrtek, 13.11. ob 19:00	Razdvojeno srce – filmska predstava	Kulturni dom Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj in Vila Mayer
delavnica	petek, 14.11. od 9:30 do 10:00	Ustvarjalna delavnica	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj

ZVRST	KDAJ	KAJ	KJE	ORGANIZATOR
bridge	nedelja, 16.11. ob 14:00	13. odprto mednarodno prvenstvo v bridžu za POKAL MESTA ŠOŠTANJ	Hotel Vesna, TERME Topolšica	Šaleški bridge klub
rekreacija	ponedeljek, 17.11. ob 9:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
delavnica	ponedeljek, 17.11. od 11:00 do 19:30	Krožek: Slovenija, te poznam?	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
bridge	ponedeljek, 17.11. od 18:00 do 22:00	Redni tedenski turnir	Kavarna Šoštanj	Šaleški bridge klub
delavnica	torek, 18.11. od 9:00 do 12:00	Ročna dela	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
delavnica	sreda, 19.11. od 12:30 do 13:30	Kuharska delavnica	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
delavnica	sreda, 19.11. od 12:30 do 17:00	Računalniška delavnica: USB ključ – shranjevanje in prenašanje podatkov	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
pravljice	četrtek, 20.11. ob 17:00	Pravljичne ure (Malachy Doyle: Albert in Liza. Pripoveduje Andreja Kolenc)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
delavnica	petek, 21.11. od 8:30 do 10:00	Ustvarjalna delavnica skupaj z gostjo go. Melito Praznik	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
planinstvo	nedelja, 23.11.	Steklasova pohodna pot – po obronkih Šentruperta (lahko pot, pohod)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
rekreacija	ponedeljek, 24.11. ob 9:00	Sprehod za zdravje	Zbirno mesto pred Občino Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
bridge	ponedeljek, 24.11. ob 18:00	Simultani bridge turnir Šaleškega bridge kluba – SIMS 2014	Kavarna Šoštanj	Šaleški bridge klub
delavnica	torek, 25.11. od 9:00 do 12:00	Ročna dela	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
potopis	torek, 25.11. ob 19:00	Potopisno predavanje (Jerica Koren - Indija)	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
delavnica	sreda, 26.11. od 12:30 do 17:00	Računalniška delavnica: Prenos fotografij s fotoaparata	Središče za samostojno učenje Šoštanj	Središče za samostojno učenje Šoštanj
pravljice	četrtek, 27.11. ob 17:00	Pravljичna ustvarjalnica	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
pogovor	četrtek, 27.11. ob 18:00	Klepeti pod Pustim gradom	Muzej usnjarstva na Slovenskem	Muzej usnjarstva na Slovenskem
delavnica	petek, 28.11. od 8:30 do 10:00	Ustvarjalna delavnica skupaj z gostjo go. Melito Praznik	Medgeneracijsko središče Šoštanj	Medgeneracijsko središče Šoštanj
sejem	sobota, 29.11. od 9:00 do 13:00	Katarinín sejem	Ploščad pri Muzeju usnjarstva Šoštanj	Občina Šoštanj
predstavitve	nedelja, 30.11. ob 15:00	KUD Ravne se predstavi z gosti	REKS Ravne	KUD Ravne
religija	nedelja, 30.11. ob 16:00	Advent v Šoštanju	Trg bratov Mravljak	TOD Šoštanj

Topolšici priznanje projekta Moja dežela – lepa in gostoljubna

Vtorek, 14. oktobra je v okviru Dnevov slovenskega turizma v Portorožu, potekala sklepna slovesnost projekta Moja dežela – lepa in gostoljubna, na kateri so tudi podelili priznanja najlepšim slovenskim turističnim destinacijami.

Foto: arhiv

Tekmovanje poteka na dva načina – prvi je ocenjevanje strokovne komisije, drugi pa spletno glasovanje. Občina Šoštanj je izjemno ponosna, da je bila med nagrajenimi kraji tudi Topolšica, ki je po spletnem glasovanju osvojila prvo mesto med zdraviliškimi kraji.

Priznanje je prevzel župan Občine Šoštanj Darko Menih, ki je ob tem dejal: »Zelo smo veseli tega priznanja, to je samo dokaz več, da občina Šoštanj ni znana zgolj po Termoelektrarni in TEŠ 6, temveč tudi po turizmu.«

Tekmovanje Moja dežela – lepa in gostoljubna je potekalo pod častnim pokroviteljstvom predsednika Republike Slovenije Boruta Pahorja, ki je bil tudi častni govorci na zaključni prireditvi.

Naše območje je turistično zelo zanimivo in urejeno, saj so bili poleg Topolšice nagrajeni tudi nekateri drugi kraji v naši bližini, in sicer Velenje, Šempeter v Savinjski dolini, Galicija pri Žalcu, Dobrna, kamp Menina in gasilski dom Ponikva pri Žalcu.

Foto: arhiv

V tekmovanje je po besedah predsednika Slovenske turistične organizacije vključenih več kot 70 % vseh slovenskih krajev. Nagrade so podelili v 14 kategorijah, in sicer že 23. leto zapored.

TJAŠA REHAR

Otvoritev v Ravnah

Devetega oktobra je bil za Ravne eden od pomembnejših dogodkov prejšnjega mandatskega obdobja, saj so bile v uporabo sočasno uradno predane kar tri dragocene pridobitve.

Osnovni razlog zbora velikega števila krajanov je bil dokončanje izgradnje vodovodnega omrežja na območju, ki je v preteklosti predstavljalo center Raven. Vodovodno omrežje, ki ga je v zadnji - sekundarni fazi gradilo podjetje Andrejč d.o.o., bo dokončno rešilo vodooskrbo za najbolj ogroženo področje Raven, nanj je priključeno kar 59 objektov. Poleg te investicijsko največje pridobitve, so na slovesnosti uporabi predali 620 metrov prenovljene lokalne ceste, ki je bila že več let v izredno slabem stanju, na koncu celo na meji prevoznosti. Tretja pridobitev pa je sanacija plazov v Joževem mlinu, ki je eden zahtevnejših plazov v šoštanjski občini.

Foto: arhiv

Slavnostni govorniki predsednik KS Jože Sovič, župan Darko Menih in predsednik uprave Komunalnega podjetja Velenje Uroš Rotnik so zbranim predstavili zahtevne postopke zagotavljanja sredstev, načrtovanja in izgradnje ter se zahvalili krajanom za odlično sodelovanje, potrpežljivost, predvsem pa za nesebično odobritev za izvajanje gradbenih del po njihovem ozemlju.

Vsi zbrani krajanje so spoštljivo sodelovali na obredu blagoslova vseh treh pridobitev, ki ga je opravil šoštanjki kaplan. Poveslili so se ob glasbenih točkah, ki so jih izvajali ravenki pevci in odlični instrumentalni trio ter z zanimanjem prisluhnili številnim domačim in tujim pregovorom, ki so bili nekakšna povezovalna rdeča nit te prireditve.

NN

Pomembna posodobitev ceste v Lokovici

Le kakšen dan po lokalnih volitvah so krajanje Lokovice: Hrastnik, Perko, Korenak in Strahovnik, dočakali velik dan, ki jim je polepšal življenje.

Cesta od Hrastnika do Starhovnika v Lokovici je po 30 letih asfaltirana.

Foto: Jože Miklavc

Po tridesetih letih od prvih želja in obojev so iz občinskega proračuna občine Šoštanj namenili nekaj sredstev za izgradnjo stroja ter asfaltne prevleke, skupaj z odkupom zemljišča v dolžini 70 metrov, za okrog 25 metrov cestišča po njihovem dvorišču pa sta dodatno investirali družini Franca Korenaka in Martina Strahovnika, kot nadaljevanje kratkega odseka občinske ceste.

Franc Korenak si je tri desetletja prizadeval bolj za druge kot zase da bi imeli asfaltirano cesto in dvorišče. Foto: Jože Miklavc

Gradbena dela je izvajal podjetnik Tomaž Ostervuh s.p. iz Florjana, Franc Korenak pa je ob tem dejal, da je to zanje in sosede velik praznik in veselje, saj so z novo cesto ohranili dobre medsosedske odnose ter zaupanje v krajevno skupnost ter občino.

JOŽE MIKLAVC

Srečanje starejših v Lokovici

V nedeljo, 26. oktobra je v Lokovici potekalo že trideseto srečanje starejših krajanov, katerega organizira KO Rdeči križ Lokovica in KS Lokovica.

Foto: Andraž Roškar

Dogodka se je udeležilo lepo število povabljenih med njimi tudi najstarejša krajana, Albin Pančur in Alojzija Šlutej. Organizatorji so tudi tokrat poskrbeli za prijeten kulturni program s pomočjo domačega kulturnega društva, ki ga je povezovala Maja Ramšak. Srečanja se je udeležil tudi župan Občine Šoštanj, Darko Menih, ki je izrazil veselje ob lepi udeležbi krajanov in obljubil še nadaljno sodelovanje in medsebojno pomoč. Čestital je za 30 let druženja vsem, ki to omogočajo in poudaril, da so vrata Občine vedno odprta. Krajanke sta pozdravila tudi predsednik krajevnih skupnosti Lokovica, Marko Jurič in predsednik OZ RK Jože Kožar. Na koncu srečanja sta Jože Kožar in predsednica krajevnih organizacij RK Lokovica, Jelka Kušar podelila posebne zahvale Krajevni skupnosti Lokovica, Gasilskemu društvu Lokovica, Prosvetnemu društvu Lokovica, Moškemu pevskemu zboru Lokovica, Ženskemu pevskemu zboru Lokovica, TEŠu, Občini Šoštanj ter Hermanu Mraku, prostovoljcem, ki na tak in drugačen način pomagajo. Srečanje so zaključili z pogostitvijo in zvoki ansambla.

AMADEJA KOMPREJ

Kulturnica Gaberke na ogledu Dolenjske

Člani Kulturnice in njihovi podporniki smo se toplega jesenskega dne, točneje v soboto 10. oktobra odpravili na južni konec Slovenije spoznavat tamkajšnje kraje in njihovo zgodovino.

Najprej smo se ustavili v rojstnem kraju začetnika slovenskega knjižnega jezika, Primoža Trubarja. Originalne Trubarjeve rojstne hiše žal ni več moč videti, saj so jo Turki požgali. Objekti, ki sedaj stojijo na tem mestu so novejšega datuma, stari okoli 200 let. Osrednja stavba domačije je Hiša z mlinom. V spodnji etaži sta mlin in klet, v zgornji etaži pa je velika temačna spominska soba. Tja nas je tudi povabil vodič. V njej smo se posedli in občudovali lepo postavljeno razstavo. Zanimivo je to, da v muzeju ne hranijo niti enega originalnega spominka oz. dela od Trubarja. Trubar je bil do začetka 50 let prejšnjega stoletja v svoji vasi oz. fari oseba, ki so se je sramovali zaradi protestanstva. Tudi njegovega imena ni dobil noben otrok v vasi do takrat. Šele po letu 1950 se je kraj začel ponovno zavedati, kdo se je tam rodil in kakšen pomen je imel za obstoj slovenskega naroda in jezika. Vodič je pričel z zelo zanimivim slikovitim opisovanjem Trubarjevega življenja, tako da smo se v mislih preselili v tisti, za nas tuji čas, ko svet še ni bil tako povezan, ko so požigali in pobijali Turki in ni bilo na voljo toliko hrane kot sedaj. Življenje Trubarja smo podoživeli tudi preko na zidovih spominske sobe predstavljenega pregleda Trubarjevega življenja in dela v obliki odlomkov iz njegovih knjig in risb z označenimi glavnimi postajami njegove življenjske poti.

Foto: Aleksander Grudnik

Po ogledu spominske sobe smo si ogledali še žago venecijanko. Pot nas je potem vodila proti kraju, kjer v gozdovih vladajo medvedi, točneje v Staro Cerkev pri Kočevju, v gostišče Tušek. Tam smo se okrepčali in si ogledali mini živalski vrt, ki gosti tudi dva večja medveda. Čeprav sta vzbujala malo strahu, bi jima marsikdo od nas privoščil svobodno življenje v naravi. Sedeč na betonu v za njiju majhni kletki, nista izgledala prav nič zadovoljna. Zato pa so se na travi zadovoljno pasle kozice in tudi mi smo uživali, ko so nam jedle natrgano travo iz roke. Ker je eno od poslanstev našega društva tudi ohranjanje kulturne dediščine, smo si za naslednji postanek izbrali kraj suhe robe in lončarstva, to je Ribnico. V namen ohranjanja teh obrti imajo v Ribnici Rokodelski center, kjer poleg razstave teh dveh rokodelskih del potekajo tudi številne delavnice na to temo, poleg tega pa je tu tudi pletarska in lončarska šola, po končani katere dobite naziv lončar ali pletar. Zgovorna vodička nas je najprej odpeljala v prostor, kjer je postavljena na ogled razstava o njihovi pomembni rojakinji, raziskovalki slovenske ljudske pesmi, slovenistki in etnomuzikologinji dr. Zmagi Kumer. Potem pa smo si v živo ogledali, kako poteka izdelovanje suhe robe in glinenih izdelkov s strani domačih rokodelcev. Nazadnje nas je čakal še ogled ribniške župnijske cerkve sv. Štefana, papeža, ene največjih cerkev v ljubljanski nadškofiji in Sloveniji. V dolžino meri 50 m, široka je 22 m in visoka v prezbiteriju 16,6 m ter v ladji 18 m. Galeriji merita 30 x 5 m. Notranjost krasijo bogat oltar in številne slike. Polni novih informacij in vtisov ter z vrečkami suhe robe smo se z avtobusom odpravili nazaj proti domu.

ZDENKA MAZEJ GRUDNIK

Vaška olimpijada v Ravnah

Sončni žarki so za zadnje septembrske dni nadpovprečno pripekali, ko smo v Ravnah pri Šoštanju organizirali prvo vaško olimpijado.

Ko se je pred nekaj meseci porodila ideja o njej, si verjetno nihče ni predstavljal, kako točno zadevo izpeljati, koliko organizacije je potrebne, na kaj vse bo treba misliti, predvsem pa smo se spraševali, ali bodo vaščani nad tem navdušeni ali ne. V nedeljo, 28. septembra 2014, smo ugotovili, da je bila skrb odveč. Prvi so športno igrišče v spodnjih Ravnah obiskali že pred 13. uro, skozi ves popoldan pa so prihajali novi in novi obrazi; eni iz radovednosti, drugi z željo po vključitvi v športne aktivnosti, tretji zgolj pozdravit sokrajane. Pa saj sploh ni pomembno, zakaj in čemu. Ravenčane sta Športno društvo Ravne in vaška olimpijada priklicala v naravo, kar je bil glavni cilj.

Želeli smo aktivno preživeto nedeljo

Glavno vodilo projekta, ki zadnjih nekaj dni marsikomu ni dal spati, je bilo, da bi med krajani obudili pomembne vrednote, ki dandanes tonejo v pozabo. Želeli smo, da bi družine nedeljsko popoldne aktivno preživele skupaj v naravi, na svežem zraku, v duhu športa in dobre volje. Temu smo dodali še nekaj kulinarčnih arom in vonjav ter dobrodelno noto! Vse aktivnosti, vodene s strani naših marljivih koordinatorjev, so bile brezplačne, »zaposlili« pa smo prav vse generacije.

Tek okoli Raven

Ker precej Ravenčanov v svojem prostem času teče, smo se odločili, da bomo v sklopu vaške olimpijade organizirali prvi tek okoli Raven. Veseli smo, da se je dober glas širil tudi v sosednjo vas. Tako so se nam pri teku, katerega trasa je vodila po glavni cesti okoli Raven, poleg domačinov pridružili tudi tekači iz šoštanjske in velenjske občine. Skupaj je teklo 17 tekaških navdušencev. Med moškimi so se najbolj izkazali Dejan Slemenšek, Timotej Kričej in Dejan Tajnik, med ženskami pa so bile najhitrejšie Sabina Vranc, Suzana Goršek in Nataša Obšteter. V kategoriji mladincev so bili najboljši Timotej Kričej, Nika Nahtigal in Aljaž Ovčjak. Vsem najboljšim smo podelili kolajne in praktične nagrade.

Iz kotlov so dišali mehiški chili con carne, gobova juha, kisla juha, golaž, bograč in različne obare. Foto: Matej Skornšek, Tomaž Mravljak

Kuhanje »ravenske župe«

Ko so najhitrejši pritekli v ciljno ravnino, so kuharski mojstri že pripravljali vse potrebno za tekmovanje v kuhanju prve »ravenske župe«. V Ravnah se poleg številnih dejavnosti, ki jih naši vaščani opravljajo, lahko pohvalimo tudi z mojstri v pripravljanju enolončnic, ki smo jih povabili

k sodelovanju. V kotlih so se kuhale različne dobrote, ki so omamno dišale in božale nosne brbončice obiskovalcev. Po nekaj urah smo lahko poskusili mehiški chili con carne, gobovo juho, kislo juho, golaž, bograč, različne obare ... Devet ekip (Lavande, By Andraž ad, J. B. S., Ta' mlade, Kavčki team, ekipa Madžari, Ruštek team, upokojenci 1, upokojenci 2) je pripravilo odlične pojedine, ki so jih obiskovalci hitro »zmazali«. Na koncu so bili kotli tako čisti, da jih ne bi bilo treba niti pomiti. Komisija je imela res težko delo. Ker so se vsi zelo potrudili, se je enoglasno odločila, da so najboljši prav vsi kuharski mojstri! Prejeli so pohvale in bučen aplavz. Športno društvo Ravne se iskreno zahvaljuje vsem, ki ste spekli odličen kruh in prispevali druge dodatke, da so bile »ravenske župe« še okusnejše!

Na prvem teku okrog Raven se je zbralo 17 tekaških navdušencev. Foto: Matej Skornšek, Tomaž Mravljak

Turnir v nogometu med poročenimi in »ledičnimi«

V sklopu vaške olimpijade je potekal tudi zaključek ravenske nogometne lige 2014. Kot smo že vajeni, vsako leto zaključni turnir popestri tudi nežnejši spol s tekmo med »oženjenimi« in »ledičnimi«. Sreča in dobra taktika sta bili tokrat na strani neporočenih, ki so svoje nasprotnice premagale s kar 4 : 0. Med »ledičnimi« so se strelsko izkazale Nataša Obšteter, Danica Sovič, Darja Goršek in Lidija Skornšek.

»All star« tekma

Posebna atrakcija letošnje vaške olimpijade je bila tudi »all star« tekma, v kateri so se pomerili najboljši nogometaši vzhodnih Raven proti najboljšim iz zahodnih Raven. Za vzhod je dal gol Anže Tajnik, fantje z zahoda pa so svojim nasprotnikom nasuli kar štiri gole – dva je dal Tomaž Sovinc, dva pa Vasja Verbič.

Zaključek lige v nogometu 2014

Po petih krogih v spomladanskem delu lige in petih krogih jesenskega dela smo dobili najboljšie med najboljšimi. Čeprav je v nedeljo na zadnji tekmi lige slavila Gosposka ulica s 7 zadetimi goli in 1 porazom, so v skupnem seštevku zmagali Zeleni vrage, ki so svoje ime več kot upravičili. Sedmerica mladih fantov je pokazala, da je iz pravega nogometnega testa in da se v Ravnah ni treba bati za nogometni podmladek. Bo že držalo, da na mladih svet stoji. Anže Hrastnik, Roman Mevc, Urban Ocepek, Tomaž Sovič, Tomaž Sovinc, Anže Tajnik in Vid Sovič so zasluženno prevzeli pokal za najboljšie moštvo v letošnji nogometni ligi. Pokal za drugouvrščeno ekipo je šel v roke ekipe Zahod, na tretjem mestu so pristali Amigosi. Naslov najboljšega strelca je tudi letos obranil Simon Pečovnik (ekipa Zahod) z 18 goli, naslov najboljšega vratarja pa gre Daniju Praprotniku.

Zumba za dame in otroška animacija za najmlajše

Ker smo želeli, da vaško olimpijado obišejo družine, torej vsi njeni člani, smo pripravili pestro dogajanje tudi za otroke in dekleta, dame, žene. Domačinka Nina Plaznik je poskrbela, da so predstavnice nežnejšega spola pokurile vse odvečne kalorije in zaplesale ob zvokih latinsko ameriške in pop glasbe; v prvi vrsti najmlajše deklice, v zadnji nekoliko starejše dame, ampak prav vse smo uživale. Z edinstvenimi in preprostimi kombinacijami koreografij, ki se jim zlahka sledi, smo

ob energičnih latino ritmičnih razgrele dvorano REKS-a. Številni moški radovedneži so kukali v dvorano, dovolj poguma, da bi se nam pridružili, pa ni zbral nihče. V dvorani smo po zumbi nadaljevali z otroško animacijo, saj mladim športnikom kljub že večernim uram energije še vedno ni zmanjkalo. Vesna Skaza, ki skupaj s Simonom Koren pod okriljem Športnega društva Ravne vsak četrtek ob 17.00 vodi otroško vadbo, je poskrbela, da so otroci uživali v športu vse do zadnjih atomov moči.

Tudi humanitarni smo bili

Na vaški olimpijadi smo bili tudi dobrodelni. V projektu Športno društvo Ravne z roko v roki z družino Melanšek – Penk 2014 smo zbirali prostovoljne prispevke za družino, katere otroka sta člana našega športnega društva in marljiva udeleženca vadbe za najmlajše. Septembrski hudournik jim je popolnoma uničil novo mizarsko delavnico ter hišo, ki ni več primerna za bivanje. Zbran denar so predstavniki Športnega društva Ravne že predali Melanškovim, ki se vsem dobrim ljudem iskreno zahvaljujejo.

Hvala vsem, ki ste si vzeli čas in se udeležili prve vaške olimpijade. Želja pobudnikov projekta se je uresničila – s športom smo združili Ravenčanke in Ravenčane na spodnjem igrišču ter skupaj dan obarvali z veseljem in sproščenim druženjem. Iz majhnih pozornosti smo ustvarili mozaik zadovoljstva. Znova smo dokazali, da smo vedno in povsod 'zRaven! Hvala vsakemu posamezniku za njegov doprinos. Septembra 2015 se zagotovo srečamo na drugi ravenski vaški olimpijadi!

NASTJA S. NAVERŠNIK

Aktivnosti v Medgeneracijskem središču Šoštanj

V MS Šoštanj in izven se vedno odvijajo različne dejavnosti.

V poletnih mesecih smo prisluhnili potapljaču g. Marku Milešiču Šerdonerju, ki nam je zelo strokovno predstavil potapljanje v Družmirskem jezeru. Pri g. Mitju Acmanu smo mešali okusne brezalkoholne koktajle, pri lončarju Igorju Bahorju pa smo poslikali skodelice in jih tudi zapekli. V Gaberkah smo si z g. Francem Šteharnikom ogledali maketo in se sprehodili po gozdni učni poti. Medgeneracijskega izleta z vlakom na Polzelo se je udeležilo 30 ljudi. Z avtobusom smo se odpeljali v Velenje, kjer smo si z go. Jano Sulejmanović ogledali prostore VTV-ja in snemanje oddaje Dobro jutro.

Foto: arhiv

V našem MS Šoštanj smo imeli gosta domačina g. Valentina Heindla – Zdravka, ki ga po Sloveniji poznajo pod vzdevkom Petelin. Z njegovo pomočjo smo izdelali veliko zanimivih izdelkov in jih tudi razstavili. Ogledali smo si Muzej usnjarstva na Slovenskem in se za nekaj časa vrnili v preteklost. Gospa Špela Poles nam je v Mayerjevi Vili naše raziskovanje popestrila s svojo strokovnostjo. V knjižnici Velenje smo si ogledali predstavo čarovnika Boya, ki nas je zelo navdušil s svojimi čarovnijami. Zadnji počitniški dan smo preživeli v bazenu v Topolšici. Z našo stalno petkovo gostjo g. Melito Praznik smo izdelali že veliko zanimivih izdelkov (jabolka iz filca, dekorativne senčnike, ladjice iz zamaškov, ogrice, rože iz krep papirja, krasili smo steklenice, izdelali jesensko dekoracijo...). Naš gost je bil tudi g. Tini, s katerim smo se

s pomočjo pirografa naučili žgati v les. Nastalo je 10 različnih slik. Na festivalu vezenja smo si ogledali čudovite izdelke. Udeležili smo se 5. obletnice Doma za varstvo odraslih ZIMZELEN v Topolšici, kjer smo preživeli lepo popoldne.

Zahvaljujem se vsem, s katerimi sodelujem in tudi direktorju KZ Šoštanj g. Ivu Drevu, ki nam je podaril jabolčnik. Vse občane pa prijazno vabim, da sodelujejo pri akciji POVEŽIMO SE S ŠALI DOBRODELNOSTI, ki poteka v naši občini.

NATALIJA NOVAK, VODJA MS ŠOŠTANJ

V Belih Vodah smo kožuhali

Vsi smo že slišali za ličkanje koruze, lep kmečki običaj, ki je včasih na kmetijah lepšal jesenske večere. Kožuhanje koruze je pred desetletji sodilo med najpomembnejša jesenska kmečka opravila in se vedno zaključilo kot prava veselica za staro in mlado.

Foto: arhiv društva

Ker si v KŠD Vulkan Bele Vode prizadevamo ohraniti stare ljudske šege in navade domačega kraja ter jih tako prenesti na mlajše generacije, smo v soboto, 18. oktobra, v zgodnjih večernih urah, na Pergovnikovi domačiji v Belih Vodah pripravili prikaz tega lepega običaja.

Ko se je dan prevešal v večer, smo se počasi zbirali ličkarji vseh generacij. Domači s Pergovnikove domačije so nas zelo dobrodušno sprejeli in pripravili vse potrebno. Ob pogledu na lep kmečki skedenj se nam je zdelo, kot bi se vrnili v stare čase. Ob kupu koruze so bile pripravljene nizke klopi, miza pa je bila bogato obložena.

Posedli smo na klopi in začeli ličkat. Pri vsakem storžu smo pustili po dva ali tri liste in jih nato zvezali v pare, ter jih obesili v late. V nekatere koruznih storžih so bile skrite tudi stekleničke žganja. Kdor jih je našel, je bil še posebno vesel. Ob sproščenem vzdušju in zvokih harmonike nam je šlo kožuhanje zelo dobro od rok. Pekel se je kostanj, članice društva pa so poskrbele za domače dobrote in dobro kapljico. V posebno veselje in čast nam je, da sta z nami obujala spomine tudi župan občine Šoštanj Darko Menih in njegova soproga. Naše kožuhanje se je izkazalo za zelo vesel, živahen in nadvse družaben dogodek, ki je starejšim obudil spomine na že kar malo pozabljena kmečka opravila, za mlade pa je bil velika priložnost, da spoznajo način življenja nekoč, ko še ni bilo računalnikov in ostale zabavne elektronike. Znova smo namreč dobili potrditev, da je druženje med ljudmi, še zlasti ob takšnih etnoloških dogodkih, vedno dobrodošlo.

KŠD VULKAN BELE VODE

Enkrat državne prvakinja, vedno prvakinja

Srečanje nekdanjih državnih prvakinj v kategoriji pionirskih desetini.

Prijetno presenečenje je Upravni odbor PGD Šoštanj mesto pripravil svojim nekdanjim pionirkam, ki so pred tridesetimi leti, v takratni skupni državi Jugoslaviji, v mestu Prizren osvojile naziv državnih prvakinj. V zdajšnji Republiki Kosovo je takrat potekal hud boj med samimi izbranimi tekmovalnimi desetini in mlade šoštanjske gasilke so dokazale, da so najboljše. Ob vrnitvi domov so jim pripravili lep sprejem in tudi po tridesetih letih so se vse nekdanje državne prvakinja z veseljem znova postavile pred objektiv. Tudi ekipa, (oba mentorja: Branko Uranjek in Jože Škrbot, ter predsednik društva Ivan Ojsteršek in poveljnika Alojz Dobnik) je bila z njimi, tako tedaj, kot zdaj. V PGD Šoštanj beležijo samo še en tak uspeh med pionirji, dosežen v samostojni Sloveniji.

Upravni odbor šoštanjskih gasilcev je poskrbel, da so udeležene prejele tudi priložnostni album s fotografijami izpred tridesetih let, ko so se mlada dekleta zmagoslavno vrnila v Šoštanj. Ob gledanju starih zapisov so oživele premnogi spomini, na priprave, vaje, potovanje in tekmovalje, ki je mlade pionirke spremenilo v državne prvakinja. Čas je izginil, trideset let se je zdelo, kot da so bila včeraj.

MAG. MILOJKA B. KOMPREJ

Prva vrsta z leve: Mateja Vertačnik (Golob); Lidija Tekauc; Jasna Novak; Andreja Škrbot (Goltnik); Vanja Božič (Uranjek)
 Druga vrsta z leve: Nataša Pusovnik (Lesnjak); Anita Tamše (Čepelnik); Suzana Stropnik; Karmen Sovič (Škrbot); Nadja Saradjen (Dobnik)
 Mentorja: levo Jože Škrbot in desno Branko Uranjek.
 V oklepaju so napisani dekliški priimki.
 Foto: arhiv PGD Šoštanj-mesto

Prvi taborniški sestanki v Šoštanju

Prvi petek v oktobru je bilo pred Osnovo šolo v Šoštanju zelo živahno, saj smo začeli s prvimi taborniškimi sestanki v tem šolskem letu.

Prvi taborniki so bili tokrat obarvani bolj igrivo. Otroci so se v naključno razdeljenih skupinah preizkusili v različnih igrah in se ob tem zelo zabavali. Začetek je bil zelo uspešen in upamo, da bo takšnih taborniških sestankov v novem šolskem letu še veliko. Če se med vami skriva še kdo, ki razmišlja da bi postal tabornik in si želi okusiti taborniško življenje se nam lahko pridruži vsak petek na tabornikih ob 17.00 na Osnovni šoli Karla Destovnika Kajuha.

EVA KUČIŠ

Taborniki v Celju na Grofu

Na čudovito, sončno jutro 11. oktobra smo se taborniki odpravili v Celje na Grajsko orientacijsko fešto ali GROF.

Tekmovalje je srednjeveško obarvano in poteka na Celjskem gradu. Tekmovalci smo morali opraviti različne naloge povezane s srednjeveškim življenjem in prehoditi orientacijski pohod po okolici Celja. Po opravljeni poti smo si zaslužili odlično srednjeveško kosilo – kos pečene piščance, ki smo ga kot pravi srednjeveški ljudje pojedli z rokami. Naša ekipa gozdnovnikov in gozdnovnic je zasedla odlično 6. mesto. Za nami je še eno odlično taborniško tekmovalje, ki ga bomo še zagotovo obiskali.

SUZANA PODVINŠEK

Šepet na 1. samostojnem koncertu

Mlad ansambel Šepet prihaja iz okolice Šoštanja. Pred meseci so že bili dodobra predstavljeni, tokrat pa se lahko pohvalijo s prvim samostojnim koncertom.

Foto: arhiv ansambla

Rok Sedovnik, harmonikar ansambla Šepet, mi je zaupal, da se je zgodba prvega koncerta začela pisati že po prihodu z gostovanja po Franciji. Šepetovci so bili na gostovanju v mestu Vienne, ki je 1100 kilometrov oddaljeno od Šaleške doline in je pobrateno mesto z mestom Velenje. Odigrali so veliko nastopov in bi se želeli zahvaliti vsem, ki so jim omogočili potovanje, v prvi vrsti občini Velenje.

Njihov prvi koncert je potekal v nedeljo, 14. 9., v dvorani skedenj, v Šmartnem ob Paki. »Poleg nas je na koncertu nastopil tudi orkester Roberta Goličnika, s katerim smo tudi skupaj zaigrali. Ob tej priložnosti bi se Šepetovci zahvalili vsem, ki so obiskali koncert, kajti publika je bila fenomenalna, dvorana pa zapolnjena do zadnjega kotička«, je o vtisih s koncerta povedal Rok. Povedal je še, da v prihodnje obljublja še veliko novega in se pripravljajo na izid svoje prve zgoščenke. Veliko uspeha na njihovi glasbeni poti jim želimo tudi sama.

MELITA JELEN

Pet vrednot za pet let Centra starejših Zimzelen

Spoštovanje, sočutje, odgovornost, ljubezen in resnicoljubnost je pet vrednot, ki jih Center starejših Zimzelen promovira ob svoji letošnji peti obletnici delovanja. »Zato, ker je naše poslanstvo poleg socialnega varstva tudi širše.

Gostje na prireditvi (od leve): Boris Štefančič, gostiteljica Andreja Štefan Bukovič, Darko Menih, Dragan Žohar, Ivo Hans Avberšek ter stanovalca Andrej Škulj in Veronika Balažič. Foto: S. Mrkonjić

S svojim delovanjem želimo poglobiti čutenje za vrednote, da bo naše življenje žlahtnejše, bolj zdravo in mirnejše,« o izbranih vrednotah pravi Andreja Štefan Bukovič, direktorica Zimzelena.

Zimzelen je svoja vrata odprl 20. oktobra 2009. Letošnjo peto obletnico delovanja so zaznamovali z več dogodki za vse svoje ciljne javnosti. Za zaposlene so organizirali predavanje o paliativni oskrbi dr. Mateje Lopuh, v novembru načrtujejo ekskurzijo z ogledom doma starejših v avstrijskem Gradcu z dobro prakso dela z osebami z demenco. Stanovalec in svojce so povabili na predavanje o ravnanju z osebami z demenco, odprto predavanje o tej tematiki so pripravili tudi v sodelovanju s Hospicem Velenje.

O rdeči niti praznovanja 5. obletnice, vrednotah, so na okrogli mizi razmišljale prostovoljke Veronike, o njih so se pogovarjali s stanovalci, zapisali njihove iskrene misli ter jih skupaj z njihovimi fotografijami namestili kot veliko stensko sliko v vhodno avlo in sejno sobo, v jedilnici pa odprli razstavo fotografij obrazov stanovalcev avtorja Iva Hansa Avberška iz Studia HTZ Velenje.

Stenska slika v avli Zimzelena z mislimi stanovalcev o izbranih vrednotah. Foto: S. Mrkonjić

Osrednjo prireditev so pripravili 21. oktobra in tudi govornike na prireditvi so povabili, da spregovorijo o posameznih vrednotah. Boris Štefančič, član uprave Premogovnika Velenje, je poudaril odgovornost: »Sobivanje Premogovnika Velenje z okoljem je od nekdaj družbeno odgovorno s tem, da so degradirane površine bile sproti urejane z novimi vsebinami. Skupina Premogovnik Velenje se je v preteklosti kot finančno zdrava in družbeno odgovorna odločila za nove naložbe izven osnovne dejavnosti pridobivanja premoga in odpirala nova delovna mesta. Tako je bil leta 2009 odprt Center starejših Zimzelen, ki veliko mero družbene odgovornosti izkazuje s svojim načinom dela in pristopom do stanovalcev.«

Darko Menih, župan Občine Šoštanj, je pohvalil zgledno sodelovanje občine s Premogovnikom Velenje in z Zimzelenom, poudaril pa vrednoto spoštovanje kot eno od pomembnih vrednot v življenju, ki se v hitrem tempu življenja izgublja. »Ko spoštujemo sočloveka, sodelavca, s tem pokažemo, da ga znamo poslušati in komunicirati z njim, četudi ima drugačno mnenje od našega. Tudi v športu je treba spoštovati nasprotnika in tudi ko doživimo poraz, se iz tega lahko marsikaj naučimo.« je med drugim dejal.

Dragan Žohar, namestnik predsednika upravnega odbora Skupnosti socialnih zavodov, je spregovoril o sočutju. »Sočutje je elementarno dobro, razvijamo in prepoznavamo pa ga na različne načine. V naši dejavnosti je pravo sočutje tisto, ki pomaga prepoznati koristi vsakega od naših stanovalcev in naše zmožnosti, ambicije, da te koristi upoštevamo. To je težka naloga in sočutje so prva vrata, ki nam omogočajo, da to storimo.«

Program sta simpatično povezovala sodelavca Nataša Pušnik in Gašper Šmon. Foto: S. Mrkonjić

Direktorica Zimzelena Andreja Štefan Bukovič se je zahvalila lastniku, Premogovniku Velenje, za podporo pri konceptu programa ter dobro sodelovanje, županu in Občini Šoštanj pa za sodelovanje v različnih projektih in za podporo. »Hvala stanovalcem in svojcem za vse izražene pobude, ideje, kritike in pohvale – samo tako lahko naredimo naš vsakdan dober in uspešen. Brez tega sodelovanja v Zimzeleni ne bi bilo vsebine v takšni obliki in takšnem duhu, kot jo živimo.

Hvala sodelavcem, da ste v teh petih letih dali prostor še eni vrednoti – znanju ter da krepite svoj strokovni razvoj in da gojite pripadnost Zimzeleni.« Med izbranimi vrednotami je izbrala resnicoljubnost in poudarila, da je ljubezen do resnice velika zaveza in brezpogojnost.

Program sta simpatično povezovala sodelavca Nataša Pušnik in Gašper Šmon, ki sta po svoje razmišljala o izbranih vrednotah, glasbeno pa je program s tematsko izbranimi popevkami zaokrožila pevka Sergeja Sagadin. Na prireditvi se je vodstvo Zimzelena zahvalilo tudi stanovalki Veroniki Balažič za zgledno vodenje domske knjižnice, stanovalcu Andreju Škulju, ki v restavratorski delavnici kot mizar obnavlja staro pohištvo, ter prostovoljкам Veronikam.

DIANA JANEŽIČ

Od navidezne neurejenosti....

JUBILEJNA RAZSTAVA FRANCA KLANFERJA

Franc Klanfer iz Velenja je pregledno razstavo ob svojem osebnem prazniku postavil v Mestno galerijo Šoštanj, saj se rad pohvali, da je Šoštanjčan. Likovni kritik Denis Senegačnik, jo je naslovil Od navidezne neurejenosti do usklajenosti. Naslov napove, pogled nazaj v slikarjevo ustvarjalno obdobje, ki ponuja obsežen in hkrati zahteven izbor del, zato

Foto: Dejan Tonkli

se je ustvarjalec predstavil v dveh različnih slogih, realizmu in abstrakciji.

Odprije razstave, ki je bilo 9. oktobra je pričakovano pospremlilo veliko prijateljev likovne umetnosti, ki so prisluhnili Tamburaški skupini KUD Medjimurje pod vodstvom Gorazda Planka. Povezovalka programa Tatjana Vidmar je k besedi povabila tudi avtorja, ki je skozi življenje spretno združeval poklic in svoji dve ljubezni slikanje in glasbo. Zahvalil se je organizatorju Zavodu za kulturo Šoštanj, prijateljem in mentorjem, ki so pripomogli k njegovi bolj samozavestni slikarski potezi, to so Ljotič Zavalovšek, Tone Rački, Robi Klančnik, Anja Jerčič, Milan Todić Stojan Knežević, Nataša Tajnik in Denis Senegačnik, ki je na odprtju med drugim povedal.

Torej, dva pristopa, ki se prepletata ob vplivu na čustveno razpoloženje avtorja, slikarja, ki je najprej strokovnjak, tehnik, rečeno natančnež, detajlist, ki stremi k dovršenosti in urejenosti, da vsakdanji predmeti, ki niso slike, funkcionirajo kot morajo, po tem pa v nasprotni smeri, ko se po domače rečeno loti slike, vse uredi kot je potrebno. Realistična dela Francija Klanferja dosegajo močan približek tistim, ki jih opredelimo v realizem. Vse kar se zgodi kot nadgradnja, je poseg v abstraktnost.

Tako je da, iz nastavljene palete Klanfer ustvari podobo pokrajine, kateri je prisoten in ustvarjalni že vrsto let, v spomin drugim, sebi, vsem gledalcem, ki bodo nostalgичno ugotavljali neizogibno izginjanje vsega ustvarjenega okrog Šoštanja, kraja, kjer je Franci pustil pečat že prej preden je mesto postalo izziv njegove likovne govorice, izraza, ki je je želja notranje izpovedi doživetega, preživetega. No, potem pa iz tega urejenega polaganja barv, ki so bile na paleti abstraktno ali spontano izstisnjene v kupček, po ekspresivnem nanosu na veliko slikovno površino, nastane nanos katerega Klanfer izvrže od znotraj, premlete ter dožete dogodek v red navidezne neprepoznavnosti...a, ko sliko pogledate, štima!

Je berljiva zgodba ki vas umiri in obnovi z nostalgijo doživetega pred leti in ob enem vstop v jutri kjer je navidezna nejasnost vedno bolj jasna...

Ogled razstave bo možen tudi v novembru.

MAG. MILOJKA B. KOMPREJ

Odprava zelenega zmaja v rokah sedmošolcev

V mesecu oktobru 2014 je 79 učencev sedmih razredov OŠ Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj v okviru nacionalnega projekta »Rastem s knjigo« obiskalo Mestno knjižnico Šoštanj.

Projekt spodbuja učence k branju književnih besedil in samostojnemu iskanju knjižničnega gradiva. Zelo pomembno je, da sedmošolci doživijo obisk splošne knjižnice kot zanimiv in privlačen.

V šoštanjski knjižnici je učence sprejela knjižničarka Marjeta Blatnik, kjer jim je najprej razkazala knjižnico, jih seznanila s pravili izposoje, članstvom in predstavila vzajemni katalog COBISS/OPAC.

Foto: Klemen Belavič

Pogledali so si tudi kratek film, kjer se predstavi avtor knjige Odprava zelenega zmaja Slavko Pregl in ilustrator Marjan Manček. Ta berljiva zgodba, polna humora, po kateri je bila posneta tudi nadaljevanka, bo prav gotovo pritegnila tudi naše sedmošolce. Želiva jim zanimivo branje.

KNJIŽNIČARKI LIDIA FRELIH IN ANA BRIGITA GROBELNIK

Mestna knjižnica Šoštanj – november 2014

Ure pravljic, od 17.00 do 17.45, Namenjeno otrokom od 3. leta dalje.

6. 11. 2014 Maudie Powell – Tuck: Gusarji se ne bojimo teme!

Pripoveduje Andreja Kolenc.

20. 11. 2014 Malachy Doyle: Albert in Liza.

Pripoveduje Andreja Kolenc.

Pravljčna ustvarjalnica četrtek, 27. 11. 2014, od 17.00 do 18.30

Pravljčna urica z ustvarjalno delavnico.

Vabimo na pravljico Urše Kreml: Racman in knjiga.

Po pripovedovanju pravljice bomo skupaj ustvarili vsak svojo knjižno kaskado z živalskim motivom. Namenjeno otrokom od 4. leta dalje. Vodi Barbara Borovnik.

Potopisno predavanje, torek, 25. 11. 2014, ob 19.00 uri

»Divji vzhod« Indije in živahna Kolkata

Šoštanjska Jerica Koren se je s skupino prostovoljcev podala v skrivnostno in vabljivo deželo – Indijo. Predstavila bo njen tipični utrip z živahnim življenjem na ulicah, vsiljivimi prodajalci, nasmejanimi otroki, nenehnim hupanjem in tudi s pretresljivimi vsakdanjimi zgodbami prebivalcev z ulic Kolkate ter čisto drugačno podobo netipične Indije, ki so jo bili deležni v Nagalandu. Tukaj so jih sprejeli zadržani ljudje mongolske rase, na vsakem koraku jih je spremljala policija. Stopili so namreč v svet, ki je bil takrat še skoraj popolnoma zaprt za turiste.

»Nikdar več na kvaterno soboto jaz ne bom polhov lovil!«

»A vete, ka mi je pa mož praju?« Pr Pavelni v Podgori pod Goro Oliko so bili trije rodovi. Bili so zelo verni. Možev ate je bil Janez, od Janeza voče je bil Marko, od Marka voče pa Matija. In Matija je pravil svojemu sinu Marku, Marko je to povedal svojemu sinu Janezu, Janez pa svojim sinovom, ki jih je bilo sedem. Eden od njih je bil moj mož Lojz. Verjamem, da se je pred 200 leti zgodilo tole:

Matija je zmeraj imel rožni venec v žepu. Kadar je počival, je molil. Je rekel, da je enkrat šel na kvatno soboto zvečer polhe loviti. Polhi so septembra debeli, ker se najejo želoda. Doma je rekel ženi: »Jaz grem pa nocoj polhe loviti. Fajna noč je. Nakuru bom vogij, pa zanke bom okol in okol postavu, a ne, pol se bom pa pr vogju grel.«

Vzel je košaro in šel v gošo nad hišo. Potem so se pa tiste drotnate zanke začele spodirati. Matija je šel gledat – polha nikjer. Zanka spodrla – polha nikjer. Potem je spet čul, da je škrcnilo. Je šel gledat – polha nikjer. Tretjič je šel spet gledat – polha nikjer. Zato se je razjezil in si rekel: »Kvaterni sobota je dones, kvaterni sobota! Ne bi smel jaz tele polhov loviti!«

Nato se je usedel k ognju, tja se je hodil gret, da ga ni zeblo. Kar naenkrat se mu je prikazal tisti zeleni možiček in se režal na vsa usta. Matija je rekel sam pri sebi: »Ti si pa hudič! Zato ko ne morem polhov loviti, ker se mi zanke spodirajo. Sej vem, da je kvaterni sobota ...« Iz žepa je vzel rožni venec in začel moliti. Potem je skušnjavec hudič, tisti zeleni možiček, izginil. Matija je rekel: »Nikdar več na kvatno soboto jaz ne bom polhov lovil! Če jih bom lovil, jih bom na kako drugo soboto al pa drug delavnik, na kvatno soboto pa ne.« Drugi dan je velik praznik, kvatna nedelja. In je šel s prazno košaro domov.

To zgodbo mi je povedal mož in sem si jo dobro zapomnila. Če sem jo komu pripovedovala, se je smejal: »Ti tole verjameš?« Sem rekla, če je Matija pravil svojemu sinu Marku, Marko svojemu sinu Janezu, Janez pa svojim sinovom ... ate niso bili lažnivi, Marko tudi ne in Matija prav tako ne.

vete – veste, praju – pravil, ate, voče – oče, kvatna sobota – v letu so štiri kvatre, vsake tri mesece: spomladanska, poletna, jesenska, zimska. Včasih so to bili štirje časi cerkvenega leta. Nekdaj je veljalo, da se na kvatno nedeljo ni smelo nič delati: »Ženske si še kite niso spletle. Le živino so naftorali in v cerkev šli.« To so spoštovali že na kvatno soboto popoldne. vogij – ogenj, goša – gozd, drotnate zanke – žičnate zanke.

Pripovedovala Ivanka Klančnik, roj. Primožič, 1930, Rečica ob Paki, avgust 2014. Zapisala Špela Poles.

Ilustracija: R. Poles.

»Če boš stavo zgubu, bojo ovce moje.«

So pravili, da sta se srečala hudič in pastir, no, pastir in hudič. Pastir je pasel ovce na travniku, ko je hudič prišel mimo in mu jih hotel vzeti. Pastir mu ni dovolil. Je rekel, da ovc ne da. In hudič je predlagal: »Se boma šla pa staviti. Če boš stavo zgubu, bojo ovce moje.«

In sta stavila: tisti, ki bo vrgel kamen tako daleč, da se bo najdlje vračal nazaj, bo zmagal. Najprej je vrgel kamen v zrak hudič. Dolgo, dolgo je »hodil« nazaj. Pastir pa je hitro prijel ptičko, jo spustil in rekel: »Vidiš, ko ni kamna nazaj. Tk daleč morš vršt, da kamen ne bo nikdar več nazaj pršu.« – In je pastir zmagal.

Hudič je rekel: »Se boma šla še eno stavo. Zdej boma pa šla kamen stiskat. Kér ga bo tk močno stisnal, da bojo kaple ven pršle, tist bo zmagal.« In res hudič stisne kamen. »Je enih par kapljic ven pricurljalo.« Pastir pa se je spomnil, da ima puter, maslo v malhi. Hitro ga je zgrabil in rekel: »Viš, morš tk stisnat, da kr med prstam pogleda vn.« – In je spet pastir zmagal.

Hudič je rekel: »Tk, še eno se boma šla. Kér bo prvi krog prelaufau in pršu na isto mesto nazaj, tist bo zmagal.« Hudič se zažene in teče, teče. Pastir pa se je kar prestopil. – In je spet zmagal. Nazadnje ... tega pa ne zapisat ... sta stavila, kdo bo močnejše prdnil. Hudič se je sprdnil, da se je pastirju kar posvetilo. Pastir je pa zagrabil hamer, s katerim je delavec tolkel kamne za cesto. Pa je s hamerjem hudiča po glavi. Hudič je rekel: »Hudiča, spet si me premagal. Men se je posvetlo, pa še zbolelo me je zraven.«

Pripovedovala Marija Janežič, roj. Golavšek, v Florjanu pri Šoštanju, 1934, oktober 2011. Zapisala Špela Poles.

Ilustracija: R. Poles.

Ujeti trenutek v fotografski objektiv

Ines Suljić sva se dobili pred eno izmed velenjskih kavarn. Postavno, drobno rjavolaso dekle z modnimi črnimi korekcijskimi očali, sivim šalom okrog vratu in torbico v barvah in značilnih oblikah Desigual me je že čakalo. Popolnoma netipično za dekle, ki je inženir informatike in svoj službeni čas preživi za računalnikom. Segli sva si v roko in se predstavili. Bila je prava, to je Ines Suljić. Usedli sva se za mizo in naročili. »Ekspreso zame,« je rekla Ines. 35-letno dekle, ki svoja leta več kot odlično skriva, poleg redne službe ustvarja kot fotografija pod imenom Inaya portfelj. Do svojega 29. leta je živela v Šoštanju, zadnja leta pa preživlja v Taboru pri Vranskem, kamor sta se preselila s fantom. Primož ni le njen fant, temveč tudi podpora pri njenem fotografskem delu in nasploh vsem, kar Ines počne. »Brez njega ne grem na nobeno fotografiranje!« pravi.

Ines, če bi se morala opisati s 5 besedami, katerih 5 besed bi izbrala?

Iskrena, topla, prijazna, včasih tudi slabe volje in ustvarjalna.

Ustvarjaš kot fotografinja s svojo blagovno znamko Inaya portfelj. Od kdaj te fotografija spremlja v življenju?

Fotografija me spremlja že vse od otroštva. Najbolj zanimivo je bilo, ko sem se vrnila s kakšnih počitnic, šolskih potovanj, in sem kazala fotografije. Vedno so me vsi spraševali »Kje si ti? Zakaj nisi na nobeni fotografiji?« Vseskozi sem slikala arhitekturo, naravo ... Bolj resno pa se s fotografijo ukvarjam zadnja 4 leta, pod blagovno znamko Inaya portfelj pa slabi 2 leti.

Kdo ali kaj te je navdušilo nad fotografiranjem?

Nimam pojma (smeh). Zdaj vem, da sem se preizkusila že v ogromno stvarih. Poskusila sem risanje s temperami, risanje z ogljem, pisala sem poezijo, ustvarjala sem torbice ... Vseskozi sem se preizkušala in ustvarjala. Ker slabše vidim in ker je bilo risanje portretov z ogljem utrujajoče za oči, gre namreč za veliko detajlov, risala pa sem tudi po 6 ali 8 ali več ur, sem opazila, da me od naprezanja pečejo oči. Najbolje se počutim v fotografiranju, ker ni toliko naprezanja z očmi, še vedno pa gre za ustvarjalno delo. Opažam stvari, ki jih drugi ne vidijo. Četudi nimam 'fotiča' v rokah, vedno fotografiram: »Aha, svetloba je prava!«, »Kako dobro pod kotom pada svetloba!«

Si se formalno izobraževala ali si samouk na tem področju?

Formalno se nisem izobraževala, sem pa bila na nekaj delavnicah in fotografskih seminarjih. Najbolj pa delam po občutku.

Se spomniš svojega prvega fotoaparata?

Verjetno je bil analogen ... ampak se ga ne spomnim. Zagotovo je bil mamin ali očetov.

Kateri fotoaparat in kakšno opremo trenutno uporabljaš?

Ker fotografiram tudi poroke, je en fotoaparat premalo. Vsekakor kot fotografinja ne želim, da mi med poroko fotoaparat zataji in ne bi imela rezerve. Tako uporabljam dva fotoaparata, in sicer Nikon D700 in Nikon D800 ter veliko objektivov. K sreči imam Primoža, ki vse to nosi (smeh).

Omenila si, da si začejala z analognim fotoaparatom. Še posebej kdaj po filmu, analognem fotoaparatu in delu v temnici?

Ne še, sem si pa ravno letos zaželela poskusiti tudi to. Sicer analogni fotoaparat imam, potrebujem še nekaj kemikalij, prebrati še moram nekaj blogov, da se naučim, kako to poteka. Vsekakor se lotim tudi tega.

Foto: Ines Suljić – Inaya portfelj

Fotografija je vrsta umetnosti, lahko pa je tudi medij sporočanja. Kaj meniš, kaj dela fotografijo kot vrsto umetnosti posebno? Kaj lahko izražamo s fotografijo?

Pri fotografiji je veliko stvari, ki vplivajo na dobro končno fotografijo. Ni pomemben samo fotograf, niti ne samo motiv ali kompozicija ... vse skupaj je zelo pomembno. Ne vem pa, kaj ima fotografija, česar drugi nimajo. Nikoli nisem tako razmišljala ... Mogoče fotografija nima toliko svobode, kot je svobode v risanju, saj fotografiraš nekaj, kar je tukaj ta trenutek. Lahko zamenjaš samo zorni kot.

Fotografiraš poroke in zaroke, modne in studijske fotografije, portrete in pokrajino. Kateri motivi te najbolj zanimajo?

Najraje fotografiram portrete, saj so ljudje zelo različni in lahko pri vsaki osebi v fotografijo ulovim nekaj drugega. Velik izziv mi je tudi modna fotografija, ki je zelo zahtevna. Pri modni fotografiji pride najbolj do izraza poudarek na drugih; tukaj ima fotograf najmanjšo vlogo. Poudarek je na stiliranju, ličenju. Vsekakor pa je fotografija žanr, kjer poleg fotografa igrajo pomembno vlogo še druge stvari. Mogoče je delež fotografa najmanjši pri arhitekturi, pa še tu lahko vmes poseže vreme in nimaš vpliva na to. Moraš se prilagoditi, priti fotografirat ob drugi uri.

Rekla si, da ti je velik izziv modna fotografija. Kako je z modnim fotografiranjem pri nas?

Studijska fotografija je zahtevna umetnost. Mogoče se na prvi pogled ne zdi nič posebnega, ampak slikati z umetno svetlobo je nekaj najtežjega. Vsaj zame. Nekaj modnih stilistk že poznam, včasih me povabijo na 'photoshooting', veliko jih je pripravljenih posoditi svoje kreacije za fotografiranje. Je pa težko – težko je uskladiti čas med modelom, stilistom, fotografom, make up artistom. Fotografiranja potekajo po celi Sloveniji. Včasih se za takšno fotografiranje ali po oblačila peljem na drugi konec Slovenije. Oblačila sem dobivala celo že preko prevozov. Letošnje poletje je bilo neugodno za takšno fotografiranje; ali je bil dež ali sem bila v službi, saj med tednom delam in lahko fotografiram samo ob koncih tedna. Kar se modne fotografije tiče sem sodelovala preko revije za fotografe Digitalna kamera. Kontaktiral me je urednik in me povabil k sodelovanju. Ve, da me tovrstna fotografija zanima. Sodelovala sem tudi s fotografom Petrom Giodanijem na celodnevem 'photoshootingu' in bila priča celotnemu procesu. Nabiram si izkušnje, polnim svoj portfoljo, želim pa še več.

Fotografiraš ljudi. Je pomembna dobra energija med fotografiranjem in modelom?

To je zelo pomembno. Sodelovala sem pri 'photoshootingu', kjer sem fotografirala Majo, s katero sva že velikokrat sodelovali. Vsak, ki gleda fotografije, pravi, da je med nama kemija, da se super ujameva; ona kot manekenka in jaz kot fotografinja. Občasno se v prostem času

podružimo, dobro se razumemo. Mislim, da se to zelo odraža v fotografijah. Je pa res, da se včasih zgodi, zlasti pri mladoporočencih, da so nekateri res zelo zadržani. Takrat fotografova sproščenost ne pomaga, čeprav je zelo pomembno, da znaš kot fotograf ljudi sprostiti. Če imaš kakšen pomislek ali dvom, tega ne smeš pokazati. Z mladoporočencema se želim pred poroko dobiti, ju spoznati. Meni je to zelo pomembno. Osobno nikoli ne bi izbrala poročnega fotografa, ne da bi ga prej videla. To je ravno tako, kot če kupuješ ... kako že gre tisti rek »mačka v žaklju«.

Verjetno se zgodba ne konča, ko pritisneš na sprožilec na fotoaparatu, temveč je potrebna tudi obdelava fotografij. Kako pomembna je in koliko časa vzame postprodukcija oziroma dodatna obdelava fotografij?

Zelo rada delam z računalnikom. To se tudi vidi, saj sem informatik in je to moja služba. Postprodukcija zahteva veliko časa. Slikanje poroke – naj si bo to 8 ali 16 ur – je najkrajši del v samem procesu, saj te zagotovo doma čaka še kakšen teden dni dela za računalnikom in ukvarjanje s postprodukcijo. Je pa res, da si s časom avtomatiziraš določene postprodukcijske postopke, npr. tipične nastavitve si lahko shraniš in jih samodejno spustiš čez zeleni sklop slik. Predvsem na začetku traja veliko časa, da se naučiš uporabe, da izoblikuješ svoj slog fotografiranja in obdelave. S časom gre hitreje. Še vedno pa postprodukcija vzame ogromno časa.

Bi se strinjala s trditvijo, da za dobro fotografijo ni pomemben fotografski objektiv oziroma aparat, pač pa fotografove oči?

Je pa veliko! Če se odločiš za poročno fotografijo, ne greš fotografirati s fotoaparatom, ki ni zmogljiv v temnejših prostorih. Po tem se fotoaparati najbolj razlikujejo – po sposobnosti narediti dobro in nešumečo sliko v temnejših prostorih. Ker potekajo poroke čez ves dan in v različnih svetlobnih pogojih, moraš imeti zmogljiv fotoaparat, da lahko z njim narediš, kar želiš. Ampak fotograf, ki nima občutka za kompozicijo in za fotografiranje, ne bi mogel narediti čudežev z boljšim fotoaparatom. Kakovost pri fotografiji res kupiš. To se najbolj se izraža v ostrini (kar se tiče objektivov), kar se tiče pa fotoaparata pa v svetlobi. Če bi morala izbirati, kaj mi je bolj pomembno – kvaliteten fotoaparat ali kvaliteten objektiv, bi se odločila za objektiv.

Kaj je zate dobra fotografija?

Skupek vsega – povezanost z motivom, ki ga fotografiraš, kemija med fotografom in fotografiranim... vse, o čemer sva govorili. Vpletenost in strast – če delaš s strastjo, boš naredil boljše slike, kot če delaš zgolj zaradi zaslužka. Dobra oprema je pomembna. Tudi postprodukcija. Vse.

Kakšna si kot fotografinja?

Precej sem samokritična. Včasih to ovira človeka. Tremo imam pred vsakim fotografiranjem, ker sem res samokritična. Skušam se čim bolj odrezati. Najbolj pomembno mi je, da je tisti, ki dobi slike, zadovoljen z njimi. Drugo mi ni pomembno. Nekaterim se gre za plačilo, meni pa je najbolj pomembno, da so ljudem slike všeč.

Je fotografiranje hobi ali tvoj način življenja? Se odpraviš kam, ne da bi s seboj vzela fotoaparat?

Zdaj še kosila več ne morem skuhati brez 'photoshootinga' (smeh).

Se da v Sloveniji preživeti zgolj s fotografiranjem?

Če znaš biti dovolj prepričljiv v marketingu in če dobro delaš, se verjetno da. Ampak težko je priti zraven. Nikoli nisem na fotografiranje gledala tako – da bi počela v življenju samo to in preživela. To počnem, ker mi je fajn, ker v tem uživam, ker delam dobro. Ne načrtujem pa, da bi bila to moja primarna dejavnost. Če se zgodi, pa tudi prav.

Imaš svojega vzornika, po katerem se zgleduješ?

Na Slovenski sceni mi je zelo všeč Peter Giordani, ki ima

minimalističen in kreativen pristop. Ne smem pozabiti MissAniela, ki dela fantazijske modne posnetke v raznih gradovih z mamuti. V modnem svetu mi je všeč Američanka Melissa Rodwell. Na začetku mi je bila zelo všeč Emili Soto, zdaj pa ne vem ... mogoče sem jo prerasla. Od poročnih fotografov so mi všeč Maja Jokič, Peter Jurica, beograjski fotograf, v Sloveniji Velenjčan Aljoša Videtič.

Foto: Ines Suljič – Inaya portfelj

Tvoj največji fotografski uspeh?

Čakam ga še ... Bilo je nekaj objav v revijah. Nekaj objav modnih fotografij v italjanskem portalu Vogue. Moje fotografije so redno izhajale v časopisu Večer. Na fotografskih portalih so moje fotografije večkrat fotografije tedna. To sicer niso ravno uspehi, je pa res, da se ne udeležujem nagradnih natečajev, ker mi to ni pomembno. Več mi pomeni, da je tistemu, ki ga fotografiram, moje delo všeč, da se naslednje leto, ob novem rojstnem dnevu, spet obrne name. Objavljam, ker želim slišati kritiko, želim, da mi drugi povedo svoj pogled na mojo fotografijo in se še tako kaj naučim.

Želje za naprej ...

Posvetila se bom marketingu in prebiranju člankov na temo, kako promovirati svoje storitve. Naslednje leto želim fotografirati malo več porok kot letos oziroma lani in manj kot čez dve leti. Upam na ne hladno zimo, na ne preveč snega, ravno toliko, da bo primerno za kuliso pri 'fotkanju'. Čisto neobremenjena grem v prihodnost. Kar bo, bo, jaz pa uživam na poti.

Ines, hvala za tvoj čas! Še neskončno dobrih trenutkov, ujetih v fotografski objektiv, želim!

NASTJA S. NAVERŠNIK

Poletni filmski večeri 2014

V zadnjih dnevih letošnjega avgusta in kot vse kaže tudi poletja, so v Šoštanju potekali že tretji Poletni filmski večeri v organizaciji Muzeja usnjarstva na Slovenskem, Muzeja Velenje in Studia Mozaik.

Foto: arhiv MUS

Prireditve je potekala dva večera, letos oba večera v Kulturnem domu Šoštanj predvsem zaradi napovedanega slabega vremena. Skozi vse leto so se počasi nabirali stari posnetki iz preteklosti Šaleške doline. Spremljali in spodbujali smo tudi ustvarjanje novih filmskih vsebin. Filmi in filmski zapisi imajo največjo vrednost takrat, ko so prikazani občinstvu. Prvi večer je za uvod pred kulturnim domom nastopila lokalna folklorna skupina Oglarji, ki se je letos na tej prireditvi predstavila prvič. Prireditve sta dodatno popestrili »meščanki« iz MEZP Svoboda, ki sta na vhodu v dvorano Kulturnega doma sprejemali goste ter delili letake s programom. S pesmijo na odru sta se predstavila tudi Jani Napotnik in Saša Bellian. Poleg pripravljenega bogatega programa je goste pričakal tudi zanimiv scensko tematsko opremljen oder s predmeti iz usnjarstva ter nosilci slike in zvoka, ki so bili in so še v uporabi nekoč in danes. Program sta vodila Miran Aplinc iz Muzeja usnjarstva in Bojana Planina iz Studia Mozaik. Posebej sta se zahvalila pokroviteljema in podpornikom prireditve, brez katerih bi tak projekt težko izpeljali. Glavna pokroviteljica sta to leto bila občina Šoštanj ter KS Šoštanj, donatorji pa so bili še Zavod za kulturo Šoštanj, Mladinski center Šoštanj, KD Oglarji Šoštanj, MEPZ Svoboda Šoštanj, Elektro Jezernik, Nataša d. o. o. in Jani Napotnik.

Šoštanske Poletne filmske večere je tudi letos uradno odprl župan občine Šoštanj Darko Menih in v nagovoru poudaril pomen te prireditve s prepoznavanju naše preteklosti, ki krepi tudi našo današnjo podobo in ustvarjalno sodelovanje. S pozdravnim nagovorom se je predstavila tudi direktorica Muzeja Velenje, Mojca Ževart, s čimer je bila obeležena tudi 5-letnica delovanja Muzeja usnjarstva na Slovenskem v Šoštanju, ki je to obletnico praznoval prav te dni. Vse filmsko gradivo je pripravil Tomo Čonkaš iz Studia Mozaik.

Kot prvi se je na velikem platnu zavrtel posnetek, ki je nastal leta 1963 in je iz arhiva RTV Slovenija, z naslovom Smučarski skoki. Prikazani so bili smučarski skoki na Goricah nad Šoštanjem, o samem dogajanju v tistem času pa sta več povedala nekdanja skakalca Zdravko Jevšenak in Bogdan Železnik. Sledil je filmski zapis, prav tako iz leta 1963, na katerem je bila prikazana Otvoritev Napotnikove likovne galerije na OŠ Bibe Ročka Šoštanj. Najstarejši posnetek iz arhiva RTV je prikazoval podobe Tovarne usnja Šoštanj iz leta 1961. Zelo zanimiv je bil

kratek dokumentarni film, ki je nastal letos v sodelovanju Studia Mozaik in Kulturnice Gaberke z naslovom Od moke do kruha. Na njem je bilo vidno, kako najmlajši prebivalci Gaberk spremljajo peko kruha v krušni peči in sodelujejo pri tem. Za interaktivno gledanje tega filma je poskrbel predsednik Kulturnice Franc Štehar, ki je prinesel domač kruh, ki sta ga prav na tak domač način spekli Cvetka Štehar in Elica Završnik, obiskovalci pa s slastjo pojedli. Tone Topolšek je za prireditev prispeval dva posnetka in sicer: Panorama Šoštanja in Poroka. Klepeti pod Pustim gradom vedno pritegnejo zanimanje občinstva in prav zaradi tega smo si lahko v skrajšani verziji ogledali odlomke s teh prireditev, ki potekajo v organizaciji Muzeja usnjarstva na Slovenskem Šoštanj in Muzeja Velenje. V vseh letih odkar potekajo, se je nabralo ogromno zanimivih gostov, tako da je bilo kar težko izbrati najzanimivejše izseke. Naslednji je bil prikazan 20 let star posnetek, na katerem smo lahko videli takrat zelo popularno oddajo z naslovom Karaoke. To je bilo nekakšno pevsko tekmovanje pred publiko in ena izmed oddaj je bila posneta v Šoštanju. Sledil je sklop krajših filmskih zapisov iz zasebnega arhiva Konrada Mlinarja, na katerih smo si lahko pogledali nekatere dogodke iz konca 90ih let. In sicer smo videli Požar graščine, Rušenje Ježovnikovih hiš, Letalski miting in Sneg v Šoštanju. Zalka Mikuž je predstavila svoje posnetke, na katerih so bile vidne aktivnosti PGD Topolšica v letih 2005-2014. Prvi filmski večer je sklenil najnovejši film letošnje produkcije, film Janija Napotnika z naslovom Kajuhovo mesto. Obisk je bil izjemen in obiskovalci so bili s programom, ki je bil letos zastavljen nekoliko drugače, zelo zadovoljni. Po končani prireditvi smo v avli Kulturnega doma še prijetno poklepetali ob odlični sadni bovli, ki so jo prispevali in pripravili mladi iz MKC Šoštanj.

Tudi drugi večer je pred začetkom pred Domom kulture popestrila z ljudskimi plesi in običaji domača folklorna skupina Oglarji. Program na velikem platnu se je začel s posnetkom iz leta 1964, s prikazom usode šoštanske tovarne usnja. Podobna vsebina je bila glavna tematika tudi drugega posnetka z naslovom Usnjarne po Sloveniji (1964-1966). Na teh posnetkih smo lahko videli, kako je potekala predelava kože v več industrijskih obratih po Sloveniji, ki danes po večini ne delujejo več. Tone Kugonič je prispeval posnetek z naslovom Družmirje in rušenje cerkve sv. Mihaela. Ta dogodek je s kamero zabeležil davnega leta 1975. Prav tako je zelo zanimive posnetke iz šoštanske bližnje preteklosti prispeval Janko Zacirkovnik. V prvi polovici 90-ih let prejšnjega stoletja je posnel pokop pusta, turistični teden v Šoštanju, selitev godbe na novo lokacijo in otvoritev mostu čez Pako pri elektrarni. Kakšen je proces od volne do končnega izdelka smo lahko videli na filmu letošnje produkcije Studia Mozaik v sodelovanju s Kulturnico Gaberke, z naslovom Kolovratovanje. Film iz leta 1959 iz slovenskega filmskega arhiva z naslovom Ivan Napotnik, akademski kipar, pa nam je vsaj za nekaj minut predstavil znamenitega slovenskega kiparja, sicer šoštanskega rojaka Ivana Napotnika.

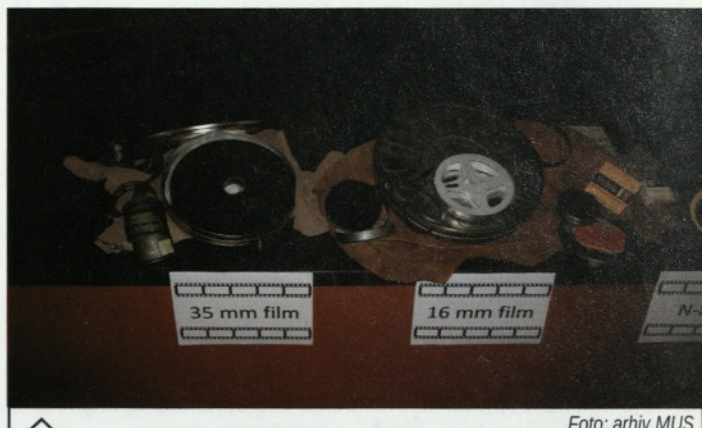

Foto: arhiv MUS

Dijakinje 3. letnika velenjske gimnazije – umetniška smer so se pod mentorstvom Aleksandre Dolence Gojevič in Željka Opačka predstavile s kratkim filmom Vsaka hiša ima svojo zgodbo: Zgodba o V.M., v katerem

so na poseben način prikazale življenje v vili Mayer. Sledil je promocijski film z naslovom Mozaik doživetij, ki je lansko leto nastal v produkciji Studia Mozaik, producent pa je bila Savinjsko-šaleška razvojna agencija. Na tem posnetku smo lahko videli podobe turistične ponudbe savinjskih in šaleških občin. Kot zadnji film na letošnji prireditvi pa smo si ogledali film Mateja Vraniča Šege in Običaji Skorna - Pobiranje jajc.

Foto: arhiv MUS

Letošnje Poletne filmske večere si je ogledalo zares veliko število ljudi. To pomeni samo eno – ljudje so željni tovrstnih dogodkov in vsako leto upravičeno pričakujejo še več. Muzej usnjarstva na Slovenskem Šoštanj in Studio Mozaik pa seveda pozivata vse, ki imate doma kakršnekoli posnetke iz bližnje ali daljne preteklosti Šaleške doline, ali pa boste naredili nove filme, da jih prinesete in s tem doprinesete k še bolj raznolikemu programu Poletnih filmskih večerov. Vaše posnetke lahko prinesete kar v Muzej usnjarstva na Slovenskem v Šoštanj, ali pa o filmih obvestite kolektiv muzeja na telefonske številke: 03/8984420, 03/8984422 ali 038984423 ali po e-pošti: muzej@muzej-usnjarstva.si. Lahko pa se obneme tudi na Toma Čonkaša (041 69 00 17; video.mozaik@siol.net).

JERNEJ HOZJAN

Klepeti pod Pustim gradom

Prvi jesenski Klepet pod Pustim gradom je obiskovalcem Muzeja usnjarstva na Slovenskem, tokrat malo drugače popestril septembrski gost Franjo Pečovnik.

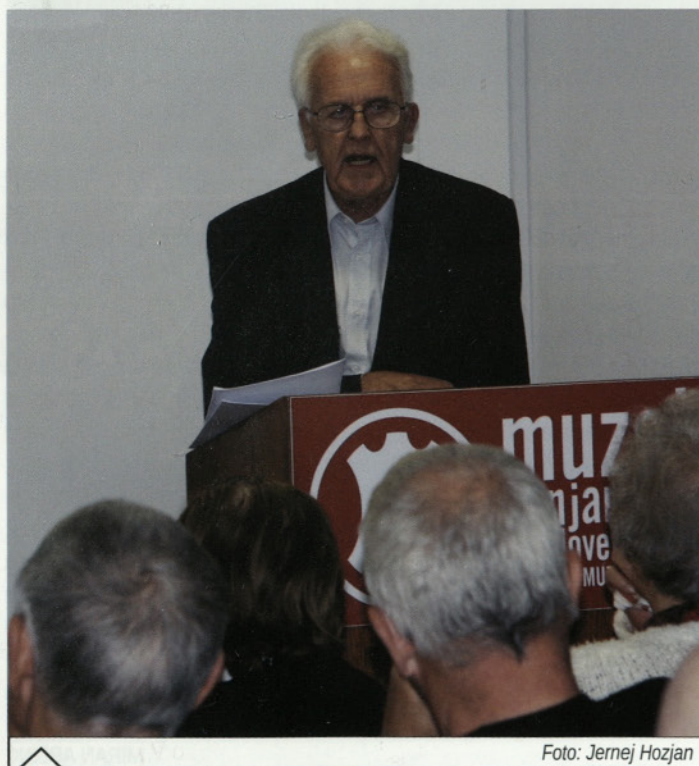

Foto: Jernej Hozjan

Gospod Pečovnik je večini Šoštanjčanov dobro poznan predvsem kot nekdanji direktor Termoelektrarne Šoštanj (TEŠ). Sicer rojen na Vranskem, je po končani fakulteti za kratek čas odšel na delovno mesto BIH, ampak kmalu zatem je nastopil na novo delovno mesto v TEŠ-u. Že kmalu je na novem delovnem mestu spoznal, da stvari niso bile tako urejene, kot si je sprva mislil in da delo v kakršnemkoli kolektivu ni enako učenju iz knjig na fakulteti. Zato je z marsikom prišel v nasprotje, ker je vedno vztrajal pri svojem. Kot uslužbenec TEŠ-a je sodeloval pri gradnji TEŠ 4. Povedal je marsikatero zanimivost v zvezi s tem velikim projektom, ki je trajal od 1975 do 1979. Jeseni leta 1983 je postal direktor termoelektrarne in že kmalu zatem so se pojavili problemi in okvare na kotlovnih napravah, predvsem zaradi neustreznih vrst premoga. Zato je lastnoročno odpovedal dobavo vseh tujih vrst premoga in za uporabo odredil samo velenjski lignit, kar se je na koncu izkazalo kot pravilna poteza. Zaradi tega dogodka in še veliko drugih, je imel skoraj vedno in povsod težave z nadrejenimi in oblastjo, ampak od svojih odločitev in prepričanj ni nikoli odstopal. Izjemno zanimiv klepet, ki je tokrat potekal bolj kot predavanje, se je kar prehitro končal, vendar se je debata z obiskovalci, ki jih je bilo kljub lepemu vremenu zelo veliko, nadaljevala še dolgo v večer.

JERNEJ HOZJAN

Muzej usnjarstva na Slovenskem praznuje pet let delovanja!

Muzej usnjarstva na Slovenskem praznuje pet let delovanja! 19. novembra bo preteklo pet let od odprtja prve faze Muzeja usnjarstva na Slovenskem. Na tem mestu je prav, da spomnimo kakšna je bila pot od ideje do muzeja.

Od ideje do muzeja

Zaradi krize usnjarstva v drugi polovici 20. stoletja je večina usnjar-skih industrijskih obratov pri nas in v svetu propadla, tudi TUŠ leta 1999. Šoštanj se je znašel v hudi gospodarski in socialni krizi, odprta so bila vprašanja prostora in okolja, vprašanje kaj z industrijsko dediščino, predvsem pa najpomembnejše, vprašanje vizije. Zaradi izjemne tradicije tudi v širšem Slovenskem prostoru se je pokazala potreba po ohranitvi usn-jarske tehniške in kulturne dediščine. Zato so se ljudje v krajih, kjer je bilo usnjarstvo pomembno, začeli zavzemati za odprtje usnjarkega muzeja najprej lokalnega značaja, kasneje pa je prevladala ideja o muzeju, v katerem bo prikazano usnjarstvo na Slovenskem. Določene aktivnosti so začeli na Vrhniki, Tehniškem muzeju Slovenije, Muzeju Velenje, Tržiškem muzeju in Šoštanju, kjer so v okviru iniciativnega odbora že od 2002 potekale določene aktivnosti za ustanovitev muzeja. Končno je Občina Šoštanj leta 2007 sprejela odločitev o postavitvi muzeja v prostori-h nekdanje tovarniške kopalnice. Večino sredstev je prispevala Občina Šoštanj, del pa je bil (2008) pridobljen na razpisu Evropskega sklada za regionalni razvoj. Muzej usnjarstva na Slovenskem je začel delovati 30. septembra 2009, in sicer pod okriljem Javnega zavoda Muzej Velenje. Danes usnjarke industrije na Slovenskem ni več, na »grobišču« tovarne v Šoštanju pa je vendarle nastalo nekaj novega – muzej.

Področje TUŠ po rušenju 2002. Foto: arhiv MUS

Dosežek ali zgodba o uspehu

Občina Šoštanj je s tem ustvarila blagovno znamko v smislu prepoznavnosti in priložnosti ob prednostih, kot so: kontinuiteta in nadaljevanje tradicije, vseslovenski muzej, priložnosti v turizmu, zaposlovanje, kvalitetna poraba prostora v kulturne namene, pospeševanje razvoja drugih kulturnih dejavnosti v Šoštanju (Vila Mayer, ZKS, društvena dejavnost itn.) in širše (izobraževanje, znanost, mediji, zaposlovanje itn.). Vzpostavljen je bil vseslovenski muzej, ki deluje pod okriljem institucij, ki zagotavljajo strokovno matičnost varovanja tehniške kulturne dediščine (Muzej Velenje, Tehniški muzej Slovenije) in obenem dajejo možnost razvoja muzeja. Ustanovitev muzeja v Šoštanju je po mnenju poznavalcev izven Šaleške doline, dosežek in zgodba o uspehu.

Muzej usnjarstva na Slovenskem. Foto: arhiv MUS

Muzej usnjarstva na Slovenskem – paviljonski del. Foto: arhiv MUS

MUS 2009 - 2014

Upravljavcu in zaposlenim v muzeju usnjarstva je bila s tem naložena skrb in odgovornost za muzejske zbirke, ki so bile postavljene s prvo fazo muzeja (Usnjarstvo v Šoštanju in Stroji in naprave v usnjarstvu). Pomembna naloga muzeja je ustrezno predstavljanje usnjarske dediščine javnosti, dostopnost in ogled zbirk, predstavitev tematskih razstav in s tem razvijanje zavesti o pomenu dediščine. Pri tem je pomembno sodelovanje z vzgojno-izobraževalnimi ustanovami, s fizičnimi in pravnimi osebami, ki v javnem interesu delujejo v dobro ohranjanja kulturne dediščine. Po drugi strani pa je muzej skozi zbiralno politiko zavezan, da zbira, hrani, dokumentira, znanstveno-raziskovalno proučuje premično kulturno dediščino na področju Slovenije za področje usnjarstva (zbiranje predmetov in žive dediščine, ter evidentiranje dediščine v muzejih, arhivih in na terenu). V ta namen je muzej v zadnjih petih letih organiziral dva znanstvena simpozija na temo Usnjarstvo na Slovenskem z namenom utemeljevanja strokovnih podlag za razvoj in nastanek druge faze MUS.

V teh letih so bile v muzeju vzpostavljene mnoge dejavnosti: dnevi odprtih vrat (Slovenski kulturni praznik, Dan muzejev, Svetovni dan turizma, Dan družine, Poletna muzejska noč, Ta veseli dan kulture), predavanja, predstavitve knjig, občasne razstave itn. Pomemben del žive dediščine je tudi filmsko gradivo, ki ga muzeju sistematično zbiramo zaradi stalnega dopolnjevanja domoznanske zakladnice, predvsem pa

zaradi zavedanja, da bo druga faza MUS, muzej interaktivnih vsebin. V ta namen potekajo strokovna srečanja prijateljev filma in dobro sprejeti Poletni filmski večeri. Tovrstno gradivo je vsako leto predstavljeno tudi učencem OŠ KDK v okviru Dnevov Evropske kulturne dediščine (DEKD). Na zadnji četrtek v mesecu v muzeju potekajo Klepeti pod Pustim gradom z gosti, ki prihajajo iz kulture, gospodarstva, športa, šolstva itn. Izmenjava spominov med generacijami zbližuje in odpira prostor komunikacije in muzej približuje lokalnemu okolju. V ta namen je preko pedagoških programov poteka sodelovanje z Vrtcem Šoštanj, OŠ KDK Šoštanj in širše. Prireditve so dobro obiskane pri čemer gre posebna zahvala delavcem in sodelujočim pa tudi donatorjem brez katerih te dejavnosti ne bi bile mogoče (Občina Šoštanj, Krajevna skupnost Šoštanj, Termo elektrarna Šoštanj itn.)

Druga faza MUS

Delovanje pod okriljem Muzeja Velenje je v preteklem petletnem obdobju potrdilo, da je sodelovanje prava pot k uspehu. Muzej usnjarstva deluje, vendar le njegova prva razvojna faza. Javnost v Slovenskem prostoru namreč z zanimanjem opazuje dogajanje v Šoštanju in s pričakovanjem podpira težnje za vzpostavitev muzeja usnjarstva celotnega nacionalnega prostora Slovenije. Vse bolj namreč prodira spoznanje o pomenu usnjarske industrije, ki je ni več, obrtna dejavnost pa deluje le še v manjšem obsegu. Kljub velikim željam in interesom pa je projekt Muzeja usnjarstva uspel in zaživel le v Šoštanju, na kar smo lahko ponosni.

Maketa MUS. Foto: arhiv MUS

Projekt je bil pripravljen že leta 2009, vendar je bila zaradi različnih razlogov takrat izvedena le prva faza muzeja. Z optimizmom pričakujemo, da bo Občina Šoštanj v prihodnosti nadaljevala aktivnosti za izgradnjo druge faze Muzeja usnjarstva na Slovenskem. V preteklih letih je že bilo opravljenih nekaj pomembnih korakov v to smer. Občina je odgovorno spremljala razvoj muzeja in pomagala, ko je bilo potrebno, za kar gre posebna zahvala. Leta 2013 je občina pridobila stavbni kompleks ob muzeju, kjer bodo depojski prostori in možnosti širitve muzejskih razstav. V petletnem obdobju so določene aktivnosti potekale tudi v muzeju. Pred snovalci vsebine predvidenih razstav in predstavitev spremljajočih dejavnosti je namreč zahtevna naloga – zbrati premično kulturno in tehniško dediščino nacionalnega prostora Slovenije. V ta namen je potekalo intenzivno zbiranje gradiva in priprava dispozicije za postavitev novih stalnih razstav ter druge aktivnosti. Na ta način muzej sledi ideji in nadaljuje začeto delo iniciativnega odbora za ustanovitev muzeja usnjarstva v Šoštanju. Muzej postaja prepoznaven v širšem Slovenskem prostoru, tudi v strokovni javnosti. Ob sodelovanju vseh zainteresiranih Muzej usnjarstva postaja vseslovenski projekt, s katerim prerašča lokalne okvire. Smele načrte pa bo mogoče realizirati le ob podpori matičnega Muzeja Velenje, Občine Šoštanj, Tehniškega muzeja Slovenije, zainteresirane javnosti in posameznikov. Muzej usnjarstva na Slovenskem in z njim Šoštanj bo s pridobitvijo in predstavitvijo novih zbirk nacionalnega pomena postal prepoznaven v širšem Slovenskem in srednjeevropskem prostoru.

MIRAN APLINC

Teden evropske kulturne dediščine: Dediščina gre v šole

Vokviru Dnevov evropske kulturne dediščine (DEKD) in Tedna kulturne dediščine (TKD) 2014: Dediščina gre v šole, smo v Šoštanju v Muzeju usnjarstva na Slovenskem v sodelovanju z Vilo Mayer izvedli dan dejavnosti za OŠ Karel Destovnik Kajuh Šoštanj, pod naslovom Dediščina domačega kraja-Kulturna dediščina Šoštanja.

V programu, ki se je izvajal za učence vseh treh devetih razredov, je

bil zajet obisk v Muzeju usnjarstva, kjer so si učenci ogledali nekaj filmskih projekcij iz zgodovine Šoštanja in Šaleške doline. Nato so si učenci na krožni poti po mestu ogledali šoštanske znamenitosti, predvsem stavbe in spomenike pomembnih Šoštanjčanov ob katerih so poslušali tudi razlage. V vili Mayer pa so poslušali zgodbe in slišali podatke o vili in družini Mayer, ki je to stavbo postavila, ter o kiparski zbirki Ivana Napotnika ki je v tej stavbi hranjena. Učenci vseh treh devetih razredov so se na posamezni lokaciji zadržalo cca. 45 min. Na koncu pa so si vsi razredi skupaj v Knjižnici Šoštanj ogledali še razstavo na temo prve svetovne vojne.

JERNEJ HOZJAN

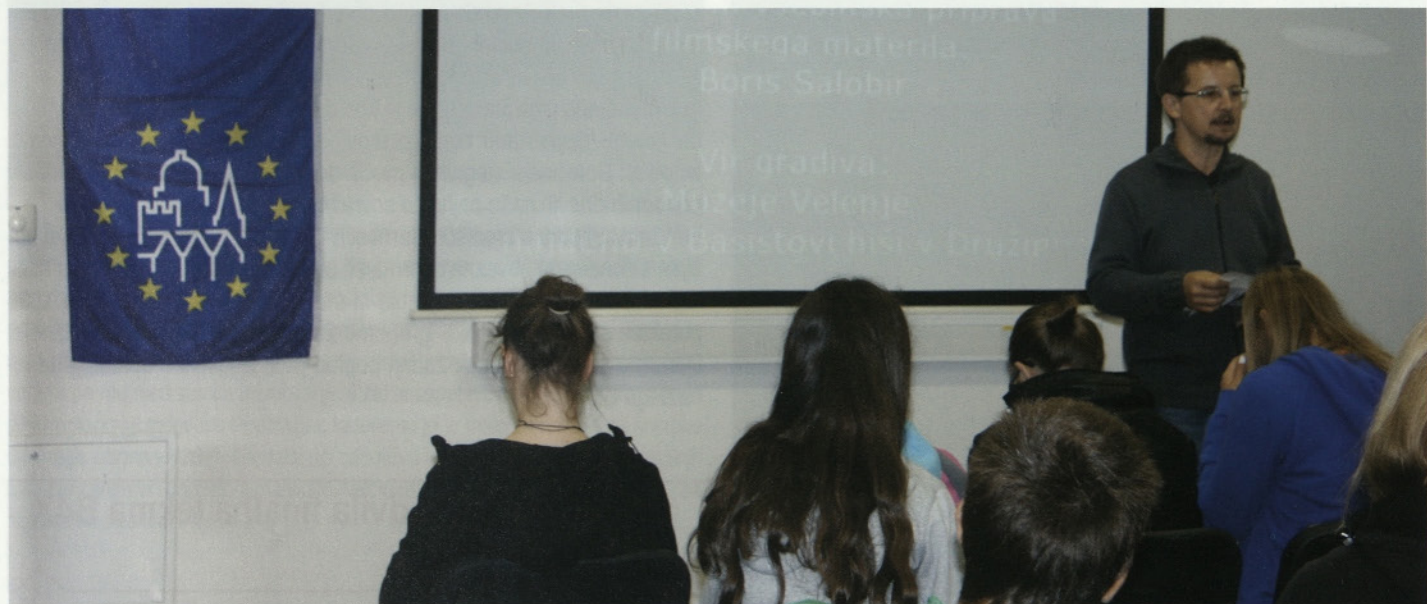

Foto: arhiv MUS

Najvišji »železni« vrh Nemčije

Višina snega na gori: nič cm. Zadnje sneženje: ni obvestila. Stopnja opozorila pred plazovi: ni obvestila.

Vremenska napoved za vikend: jasno, brez oblakov. »Neverjetno«, je vzkliknil marsikdo od udeležencev planinskega izleta, ki ga je vremenska napoved brez oblaka za najvišji nemški vrh Zugspitze (2962 m) po lanskoletni odpovedi, prijetno presenetila. Okoli dvajset pohodnikov Planinskega društva Šoštanj se nas je devetnajstega julija ob štirih zjutraj odpeljalo proti Bavarski, kjer nas je čakal vzpon proti najbolj znanemu grebenu Vzhodnih Alp - Jubiläumsweg.

Foto: arhiv društva

Po šestih urah avtobusne vožnje je marsikdo nestrno čakal na prve korake proti koči Wiener-Neustädter-Hütte, kjer smo osemsto metrov pod vrhom prenočili. Tudi precej visoke temperature ob prihodu v Ehrwald, iz katerega neposredno vodi gondolska žičnica na sam vrh, nam niso preprečile, da ne bi odločno krenili proti nekdanji avstrijsko-nemški karavli. Po približno dveh urah hoje smo se posedli pred kočjo, kjer smo ob malici v daljavi občudovali smaragdno-zeleno bavarsko jezero Eibsee, ki je za približno četrtno večje od Blejskega. Edina »napaka« v tem planinskem razgledu je bil kup železja, ki je sestavljal nosilne stebre tri kilometre in pol dolge gondolske žičnice bavarskega ponosa – Tiroler Zugspitzbahn. Njena izgradnja se je začela že davnega leta 1924 in če se vam zamisel o hoji proti vrhu zdi nezaslišana, se lahko za 40 EUR brez kapljice potu v desetih minutah skupaj z ostalimi stotimi, kot jih naenkrat sprejme kabinska gondola, pripeljete na sam vrh.

Kljub zvokom žičnice, ki se je prejšnji dan upogibala pod težo gondole in kalila mir, smo ob petih zjutraj naslednji dan vseeno našli dovolj pohodnega zagona, da smo krenili proti »železnemu« vrhu. Nekaj jeklenic, nekaj ostankov snega in že po dobri uri in pol smo po izklesanih kamnitih stopnicah stopili na najvišji vrh Nemčije. Prvi občutek je bil precej astronautski in primerjava z vesoljsko postajo je tukaj več kot primerna. Umetno, železno, hladno, odbijajoče. Edina razlika, ki je njihovo razgledno kamnito ploščad ločila od vesoljske, je, da ne kroži po tirnici okoli Zemlje.

Ker smo bili prvi obiskovalci tistega dne, smo lahko neovirano uživali ob panoramskem pogledu na tri in štirideset vseh štirih držav ter na posejana še vedno s krpami snega pokritih smučišč. Jasno nebo nam je razkril pogled celo na Grossglockner. Žal najvišji vrh Avstrije hitro zbledi ob pogledu na svečane pogrinjke skozi okno panoramske restavracije, ki je ob pol devetih že pričakovala prve kabinske turiste. Do takrat smo imeli še uro časa, zato smo pohiteli še na vzhodni vrh, kjer na nemški strani stoji velik pozlačen križ ter nato še pred prvimi jutranjimi obiskovalci sestopili proti Garmisch-Partenkirchenu. Pot je zahtevna, s številnimi

jeklenicami, klini in železnimi lestvami vklesanimi v steno, zato sta samovarovalni komplet in čelada samoumevni. Prav tako je potrebna posebna previdnost pri prečenju največjega nemškega ledenika, ki meri nekaj več kot osem hektarjev. Kljub zahtevnosti je pot skozi Hudičevo dolino ena najbolj slikovitih. Šumenje pod ledeniki se nam je v polnem razmahu razgalo po nekaj metrih spusta, kjer so z vrha police v dolino padali trije povezani slapovi. Njihova moč se je dokončno razbohotila v skalnatih tunelih soteske Partnachklamm, ki velja za eno izmed najlepših naravnih znamenitosti na Bavarskem. Niti prve kaplje dežja niso zmotile ogleda številnih brzic in manjših slapov, ki so se razlivali po stenah soteske ter se izgubljali v bolj ali manj ozkih skalnatih strugah. Po desetih urah spusta z najvišjega vrha Nemčije, ki je ime dobil po številnih zajedah »zugih«, po katerih neprestano drsijo plazovi, smo precej nestrno pričakovali avtobus. Bolečine v stegnih in mečih so naznanjale, da bodo stopnice v prihodnih dnevih naše najhujše sovražnice.

Zimskošportno središče Garmisch-Partenkirchen nas je pričakal ob sisan s soncem in obvezna oprema so bile tokrat kratke hlače ter natikači. Ogled znane skakalnice Olympia in šadiona, na katerem so leta 1936 potekale zimske olimpijske igre, smo zaključili devet kilometrov južneje, kjer smo najbolj pogumni zadnji pogled proti Zugspitze uprli iz ledeno-mrzlega Eibseeja.

ANDREJA MOŠKON

V ravnah se je odvila finalna tekma B4X lige

Prvo soboto v mesecu oktobru, smo na naši progi v Ravnah organizirali finalno dirko lige B4X, po zaključku dvoboja je potekalo še tekmovanje za najboljši trik na našem največjem skoku.

Dvoboja se je udeležilo kar 28 tekmovalcev, ki so se med seboj pomerili v šestih kategorijah.

Foto: Nejc Rošar

V kategoriji najmlajših tekmovalcev sta se pomerila domačina Jan Pergovnik in Maj Pokleka. Maj je z neustrašno vožnjo premagal Jana.

V kategoriji U11 sta se pomerila že utečena tekmeča Tim Rovtar (KK Črn Trn) in Taj France (KD Lignit). Tudi tokrat je bil Tim hitrejši.

Toni Štrancar je v kategoriji U13 ugnal klubskega kolega iz KK Črn Trn Tea Molarja. V U15 se je pomerilo 5 tekmovalcev, prvo mesto pa je pripadlo Maticu Bergincu iz KK Soča Kobarid. Za njim se je v cilj pripeljal Jure Štrancar, v malih finalih je Primož Lemut premagal Aleksa Brija, peto mesto pa je zasedel Erik Lemut. Vsi tekmovalci (razen 1.) sicer vozijo za KK Črn Trn.

Rok Gorič (KK Črn Trn) se je v finalni vožnji za kategorijo U17 pomeril z domačinom Tadejem Zaljuberškom in si zmago zagotovil že po prihodu iz prve bande. Za njima sta bila še Jaka Holobar in Rok Bajc, oba iz Črne Trna.

Ženska predstavnica je bila tokrat le ena, super tekmovalka Monika Hrstnik.

V kategoriji ELITE je prišlo tokrat do preobratov že v začetnih vožnjah. Domačin Urban Rotnik, je po najboljšem času v kvalifikacijah, zaradi zapleta s sotekmovalcem Alešem Gombocem izpadel že v prvi vožnji. Ta je prišel do malih

final, kjer pa ga je premagal Luka Bolha. V finalni vožnji sta se pomerila aktualni državni prvak Mitja Ergaver in stari maček Matej Stapič. Tokrat so mlade mišice ugnale dolgoletne izkušnje in Ergaver je stopil na najvišje stopničke.

Foto: Nejc Rošar

Po končnem tekmovanju je sledilo še tekmovanje za najboljši trik. Med petimi tekmovalci je zmago slavil Žan Kuder s trikom »clif hanger«. Za največ zaskrbljenih obrazov pa je zagotovo poskrbel Luka Bolha, ki mu je po neuspelem poskusu in padcu z velike višine, uspelo kolo prelomiti na pol. Jani Fučka je med treningom uspešno izvajal premete nazaj brez rok in druge zahtevne trike, vendar pa mu med samim tekmovanjem žal ni uspel niti en pristanek. Za zmago se je potegoval tudi Joco Podbregar, kateremu je le malo zmanjkalo za izvedbo dvojnega obrata - 720°. Gledalci so zagotovo imeli kaj za videti, saj uspešnih trikov in zanimivih padcev ni manjkalo. Več o rezultatih in rezultatih kvalifikacij pa najdete na : kd-lignit.si

ANJA MOLNAR

Zaključek kolesarske transverzale v Gaberkah

Športno društvo Gaberke je v nedeljo 12. oktobra organiziralo kolesarjenje iz Gaberk do gostilne Rihter v Spodnjem Razborju. Namen skupinskega kolesarjenja je bil uraden zaključek letošnjih kolesarskih transverzal težavnostnih stopenj A in B.

Foto: Aleksander Grudnik

Tako se je v Gaberkah pred Gasilskim domom zbralo okoli 35 kolesarjev vseh starosti, ki so se v lepi sončni nedelji z veseljem odpeljali proti Spodnjemu Razborju. Kolesarjenje se je zaključilo s kostanjem piknikom na igrišču v Gaberkah. Predsednik ŠD Gaberke, Primož Grudnik, je v svojem kratkem govoru opisal destinacije obeh težavnostnih stopenj transverzal. Ob koncu pa je predstavil že potekajoč projekt izgradnje male skakalnice v senčnem gozdu nad igriščem, kjer se bodo pozimi lahko izvajali smučarski skoki. S šoštanjskim županom, Darkom Menihom, sta podelila še nagrade, kolesarske majice, in to vsem tistim, ki so kljub v letošnjem poletju nenaklonjenemu vremenu, opravili eno izmed transverzal. Težjo A transverzalo je opravilo 7, lažjo B pa 8 kolesarjev in kolesark. Posebej sta bila pohvaljena tudi Slavko Ramšak in Dejan Slemenšek, ki sta letos opravila preko 5000 km.

ALEKSANDER GRUDNIK

Tradicionalni pohod po obrobju Belih Vod

V soboto, 4. oktobra 2014, sta KŠD Vulkan in KS Bele Vode, ob prazniku občine Šoštanj, organizirala tradicionalni pohod po obrobju Belih Vod.

Foto: arhiv društva

Ob 8. uri zjutraj smo se zbrali na igrišču v Belih Vodah z namenom, da prehodimo prvo tretjino. Lepo število pohodnikov je zjutraj z veseljem zapustilo toplo posteljo in se nam pridružilo, kajti obetal se nam je krasen jesenski dan.

Po kratkem jutranjem pozdravu smo počasi napolnili nahrbtnike z »gorivom« in se po gozdni poti odpravili po hribu navzdol. Na hitro smo se ustavili pri Slivniku, pozdravili domače, se malo okrepčali in s seboj vzeli našo članico Olgo. Spustili smo se po njihovih pašnikih v graben, kjer sta nas naša člana Vera in Miran prijazno sprejela v svoj mali raj ob potočku in nam postregla s toplim čajem in slastnim domačim pecivom, preden sta se nam pridružila na pohodu.

Nadaljevali smo pot po glavni cesti, nato pa zavili v gozd in se začeli vzpenjati proti Srebotniku, kjer nas je ob poti pozdravil prečudovit konj, ki je z veseljem pustil, da smo ga malo pobožali. Od Srebotnika smo, po kratkem vzponu po gozdni poti, kmalu prispeli do Prešarjeve domačije. Spet smo malo poklepetali z domačimi in seveda z veseljem poplaknili suha usta s postreženo pijačo. Nekateri so potolažili tudi lačne želodčke z dobrotami iz nahrbtnikov, ki so sedaj postali malo lažji, korak pa zato hitrejši in lahkotnejši. Pri tem nam je pomagala tudi pot, ki se je vila po ravnini, tako da smo veselo klepetali in se ozirali po lepotah in gozdnih sadežih, ki nam jih je ponujala narava. Odpadle kostanjeve ježice na cesti so nas opozarjale, da je kostanj zrel in mimogrede je bil nabran za večerni posladek.

Kot bi trenil, smo prispeli do Pudgarjev, kjer sta nas Anica in Rok že čakala s polno mizo doma pečenih dobrot. Kar slane so se nam pocedile ob pogledu na polne krožnike svežega peciva, tople, dišeče kavice in dobre pijače. Prav lepo smo poklepetali, malo posedeli, predvsem pa se spet najedli sladkih dobrot. Ekipe se je okrepila še za eno članico, saj se nam je pridružila še Anica in podali smo se na zadnji kos poti mimo Punčeha, do izvira Ljubije in čez Honec nazaj na igrišče, kjer nam je Vida pripravila vroč golaž in domač kruh.

Za obhod prve tretjine našega lepega kraja smo potrebovali dobre štiri ure, ki pa so bile izredno prijetne, zabavne, lahkotne, predvsem pa zelo slastne, zato se še enkrat najlepše zahvaljujemo vsem, ki so nas ob poti tako lepo sprejeli v svoj dom in nas prijazno pogostili. Nekateri smo bili bolj, drugi manj utrujeni, vsi pa veseli, da smo nekaj naredili zase. S prijetnimi občutki in lastnim zadovoljstvom smo se razšli, z željo, da se kmalu zopet vidimo.

KULTURNO ŠPORTNO DRUŠTVO
VULKAN BELE VODE

1000 gibov za razgibano starost

17. oktobra dopoldne so se stanovalci, zaposleni in obiskovalci Zimzelena dobre volje in polni pozitivne energije ob zvokih harmonike zahvalili članicam Društva Šola zdravja - skupine Šoštanj za enotedensko prijetno druženje ob vadbi 1000 gibov.

Foto: Diana Janežič

Vsi skupaj so bili od ponedeljka, 13. oktobra, del vseslovenskega medgeneracijskega projekta Simbioza giba in vsak dan jih je na dvorišču gibal okoli osemdeset.

V Zimzelenu z vsakodnevno telovadbo in jogo smeja pod vodstvom fizioterapevke skrbijo za dobro počutje stanovalcev, Simbioza giba pa je bila le povod, da so se povezali s Šolo zdravja in spoznali tudi vadbo 1000 gibov. V Sloveniji deluje že več kot 60 skupin, člani vsak delovni dan pol ure zjutraj telovadijo na prostem, v vsakem vremenu in letnem času. Društvo je odprto za vsakogar, ki ima čas in voljo, da se pridruži vadbi.

Članice Skupine Šoštanj se srečujejo ob vili Široko in kot je povedala vodja skupine Ljubica Donko, druženje nadgrajujejo tudi s predavanji, srečanji ob zvočnih kopelih in družabnih dogodkih. »Kot del Simbioze giba smo članice skupine uživale v pristnem druženju s stanovalci in zaposlenimi Zimzelena, posebej pa smo bile vesele, da so stanovalci telovadili z nami po svojih sposobnostih, če niti tega niso zmogli, pa so bili z nami na svežem zraku in v veseli družbi. Simbioza giba oz. medgeneracijsko druženje se mi zdi zelo pomembno. Naša skupina sodeluje s šoštanjsko osnovno šolo in vrtcem, prav tako z vrtcem v Topolšici. Ta teden smo našo energijo delili s stanovalci in zaposlenimi Zimzelena in vsi smo naredili nekaj dobrega zase in za druge.«

DIANA JANEŽIČ

Risto Sovčev

Risto je možakar, ki je na svetu je že 62 let. Pred tridesetimi leti je deloval kot predsednik celjskega jamarskega kluba.

Sodeloval in vodil je raziskovanje v dveh prelepih jamah. Ena od teh je Kamnita hiša ali Bezgečeva jama, ki se nahaja v Veliki Pirešici in ima skoraj 1 kilometer rovov in tudi prekrasno jezero, ki ga lahko prečiš z čolnom. Pomembna je tudi iz arheološkega vidika, saj so se tu ustavili že praljudje in kasneje tudi Rimljani. Risto je v jami našel veliko stvari in jih odnesel v muzej. Ker za izkopavanje ni bilo interesa, so divji lovci na starine odnesli skoraj vse in dodobra uničili vhodni del jame, za katerega se Risto zavzema, da se zapre. Druga jama je Golerjev pekel, ki pa je brezno in je bilo včasih, ko ni bilo toliko opreme, raziskovanje brezna zelo nevarno početje. Jama je z globino 316 metrov in dolžino 645 metrov precej velika. S takšnim raziskovanjem si je Risto krajšal mladost in vlagal svoj prosti čas v jamarsko delovanje, ki je še danes zelo neprepoznavni šport. Kasneje se je posvetil družini in ker mu duša ni dovolila, da bi jamarstvu pokazal hrbet, se je vrnil in vnesel veliko novih idej. Ker včasih ni bilo toliko tehnike in opreme, se je Risto moral seznaniti z vsemi

stvarmi čisto na novo, čeprav je za nas puhovce že pravi stari maček. Odločil se je, da pljune v roke in opravi jamarski izpiti. Ko me je prosil, da ga izobrazim in mu pomagam do znanja, ki ga zahteva jamarska zveza, sem vedel, da bova imela veliko dela. Risto je pokazal veliko volje in energije, zato sem že komaj čakal, da narediva trening. Do izpita se je teh treningov nabralo kar veliko. Risto je veliko literature prebiral kar doma in si skrbno delal povzetke treningov.

Foto: arhiv

Za jamarja je potrebno pravilno in dovolj hitro samostojno preplezati poligon, opremiti plezalno smer, narediti središče in plezati po lojtrici. Naučiti se je potrebno zavezati 8 vozlov ter pokazati znanje prve pomoči in znanje iz dokumentiranja in risanja jam. Najzahtevnejše je reševanje poškodovanca in snemanje le tega z vrvi v manj kot desetih minutah. Trening sva največkrat naredila kar na njegovem vikendu, kjer je bilo ravnopravno prostora, da sva lahko postavila vrvi in izvajala manevre. Volja takšnega človeka te navdaja z veliko dobre energije, hkrati pa me žalosti, da mladih ne zanimajo takšni hobiji, kot je na primer jamarstvo. Upam, da jim bo Risto Sovčev, ki je s svojim 62 leti v septembru uspešno opravil izpit za samostojno jamarsko delovanje, v prihodnje za dober pozitiven zgled. Hoja po jamah včasih prekosi človeške zmogljivosti, tako psihične kot fizične. Čestitke Risto, zanimivo je bilo trenirati človeka, ki je hodil v jame prej kot pa sem se jaz sploh rodil. S skoraj solznimi očmi sem gledal, kako je Risto prejel diplomo in prekosil mnogo glasnih mladcev, ki samo govorijo, naredijo pa skoraj nič.

MAKS PETRIČ ŠJK PODLASICA TOPOLŠICA

Drago Šumnik Luka, občinski prvak

Vokviru krajevnega in občinskega praznika je šahovski klub Šoštanj, 8. oktobra organiziral odprti šahovski turnir.

Vir: spleť

Med 26. šahisti je prvo mesto zasedel Srečko Milovanović iz Velenja, drugi je bil Hubert Golob iz Mozirja, tretji pa Marjan Senica iz Raven na Koroškem. Najboljši domači šahist je bil Drago Šumnik Luka, ki je zasedel 9. mesto. Ker je bil najbolje uvrščen Šoštanjčan, mu je bil podeljen naslov občinskega prvaka.

GREGA RUPNIK

Bogoslužna oznanila

Svete maše na praznik Vseh svetih,

1. novembra 2014:

Šoštanjka župnijska cerkev ob 8.30 uri.

Šoštanjka mestna cerkev - zvečer ob 18. uri
molitev rožnega venca.

Zavodnje ob 10. in 14. uri.

Bele Vode ob 10. uri. | Podkraj ob 14. uri.

Svete maše na dan Spomina vseh vernih rajnih, nedelja, 2. novembra 2014:

Šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.

Šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri.

Zavodnje ob 10. uri. | Bele Vode ob 8.30 uri.

Topolšica ob 10. uri. | Sveti Anton ob 11.15 uri.

Svete maše na zahvalno nedeljo,

9. novembra 2014:

Šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.

Šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri.

Zavodnje ob 10. uri. | Bele Vode ob 8.30 uri.

Gaberke ob 10. uri. | Ravne ob 11.15 uri.

Svete maše na 33. nedeljo med letom,

16. novembra 2014:

Šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri.

Šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri.

Zavodnje ob 10. uri. | Bele Vode ob 8.30 uri.

Topolšica ob 10. uri. | Florjan ob 11.15 uri.

Svete maše na 34. nedeljo med letom, Kris- tus Kralj vesoljstva, 23. novembra 2014:

Šoštanjka župnijska cerkev ob 7., 8.30 in 15.
uri (srečanje dekanjskih pevskih zborov).

Šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri.

Zavodnje ob 10. uri.

Bele Vode ob 8.30 uri.

Gaberke ob 10. uri.

Svete maše na 1. adventno nedeljo, 30. no- vembra 2014:

Šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30 uri
(skupni krst).

Šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri.

Zavodnje ob 10. uri.

Bele Vode ob 11.15 uri.

Topolšica ob 10. uri.

Svete maše na 2. adventno nedeljo, 7. de- cembra 2014:

Šoštanjka župnijska cerkev ob 7., 8.30 in 15.
uri (Vera in luč).

Šoštanjka mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri.

Zavodnje ob 10. uri.

Bele Vode ob 8.30 uri.

Gaberke ob 10. uri.

BIRMANSKI DAN

V soboto, 15. novembra bo v župnijskih prosto-
rih potekal že drugi birmanski dan. Zbrani bomo
od 9. do 12. ure, poleg bodočih birmancev pa

tokrat računamo tudi na zanesljivo udeležbo
njihovih staršev.

DAN PRVOOBHAJANCEV

Za tretješolce, ki se v tem letu še posebej pri-
pravljajo na prejem zakramenta sv. evharistije,
bomo v soboto, 22. novembra, pripravili dan
prvoobhajancev.

V župnijskih prostorih bomo razmišljali, ust-
varjali, se spoznavali in igrali od 9. do 12. ure
– srečanje je namenjeno tako otrokom kot
staršem.

DEKANIJSKO SREČANJE ODRASLIH PE- VSKIH ZBOROV

Dekanijsko srečanje odraslih pevskih zborov
bo v nedeljo 23. novembra ob 15. uri v naši
župnijski cerkvi. Lepo vabljeni!

ADVENTNE DELAVNICE

Tudi to leto bomo v naši župniji v soboto pred
prvo adventno nedeljo pripravili adventne
delavnice. 29. novembra ob 16. uri se torej
dobimo v prostorih župnišča, da bomo izdelali
vsak svoj adventni venček.

K izdelavi ste povabljeni čisto vsi – s seboj ne
potrebujete ničesar, kakšne škarje za rezanje
vejevja pa bodo vendarle olajšale in pospešile
delo. Ko bodo adventni venčki dobili svojo
končno podobo, jih bo duhovnik tudi blagoslovil.
Vabljeni!

Vir: splet

